

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 257

Anul 51

Ediția în limba română

Comunicări și informări

9 octombrie 2008

<u>Numărul informării</u>	Cuprins	Pagina
	III <i>Acte pregătitoare</i>	
	COMITETUL REGIUNILOR	
	A 75-a sesiune plenară din 18 și 19 iunie 2008	
2008/C 257/01	Avizul Comitetului Regiunilor privind incluziunea activă	1
2008/C 257/02	Avizul Comitetului Regiunilor privind anul european de luptă împotriva sărăciei și excluziunii sociale (2010)	6
2008/C 257/03	Avizul Comitetului Regiunilor privind gruparea europeană pentru cooperare teritorială: un nou impuls pentru cooperarea teritorială în Europa	15
2008/C 257/04	Avizul Comitetului Regiunilor privind abordarea globală a migrației: instituirea unei politici europene în domeniul imigrației forței de muncă și încadrarea acesteia în relațiile cu țările terțe	20
2008/C 257/05	Avizul Comitetului Regiunilor privind instrumentul european pentru democrație și drepturile omului (IEDDO) document de strategie 2007-2010	26
2008/C 257/06	Avizul Comitetului Regiunilor privind multilingvismul	30
2008/C 257/07	Aviz din proprie inițiativă al Comitetului Regiunilor „Pentru o carte verde: către o politică montană a Uniunii Europene — O viziune europeană asupra zonelor montane”	36
2008/C 257/08	Avizul Comitetului Regiunilor privind parteneriatul pentru comunicarea privind Europa	41
2008/C 257/09	Avizul Comitetului Regiunilor privind anul european al creativității și inovării (2009)	46
2008/C 257/10	Avizul Comitetului Regiunilor privind pachetul de reforme în domeniul telecomunicațiilor	51

RO

Preț:
18 EUR

(continuare în pagina următoare)

2008/C 257/11

Avizul Comitetului Regiunilor privind planul de acțiune privind învățarea în rândul adulților „Oricând este momentul potrivit pentru a învăța” 70

2008/C 257/12

Avizul Comitetului Regiunilor privind clusterelor și politica privind clusterelor 76

Aviz cititorilor (A se vedea coperta a treia)

III

(Acte pregătitoare)

COMITETUL REGIUNILOR

A 75-A SESIUNE PLENARĂ DIN 18 ȘI 19 Iunie 2008

Avizul Comitetului Regiunilor privind incluziunea activă

(2008/C 257/01)

COMITETUL REGIUNILOR consideră că:

- Pentru o politică optimă a incluziunii active este nevoie de un al patrulea pilon transversal: participarea socială.
- Integrarea activă este elementul cel mai important al incluziunii active. Incluziunea activă se întemeiază pe principiul „mai întâi munca”: orice cetățean fără un loc de muncă ar trebui să fie integrat într-o formă de activitate sau de educație.
- O combinație coerentă de politici ar trebui dezvoltată și aplicată în primul rând la nivel local și regional. Principala responsabilitate pentru crearea de locuri de muncă aparține întreprinderilor și partenerilor sociali, ca actori-cheie în acest domeniu, în cooperare cu autoritățile locale și regionale.
- Ceea ce se înțelege prin venit suficient diferă în funcție de țară, de colectivitatea locală sau regională. Sprijinul pentru venit ar trebui să fie considerat adecvat dacă este capabil să combată sărăcia structurală. Acest nivel poate fi definit drept „suficient”. Este imposibil de formulat o regulă generală despre nivelul financiar care este suficient pentru UE în ansamblul său. Autoritățile naționale, regionale și locale poartă responsabilitatea în comun pentru o politică care să garanteze un sprijin pentru venit adecvat. La nivelul UE, acest subiect ar trebui dezbătut în cadrul metodei deschise de coordonare.
- Pentru regiunile și orașele din Europa care sunt dezavantajate din punct de vedere social și economic, aplicarea de bune practici în materie de combinații de politici privind incluziunea activă pentru cetățenii care sunt cei mai îndepărtați de piața forței de muncă necesită susținere financiară din partea UE. Bugetul FSE pentru autoritățile locale și regionale trebuie așadar să fie direct accesibil pentru politicile de incluziune activă.
- Munca socială, subvenționată sau protejată, cooperativele și întreprinderile sociale sunt instrumente care pot juca un rol important în combinația de politici la nivel local și regional. Aceste întreprinderi nu ar trebui judecate după regulile normale ale concurenței de pe piața europeană (de exemplu, sunt necesare reguli mai puțin rigide în ceea ce privește contractele publice și ajutoarele de stat).

Raportor: Henk KOOL (NL/PSE), viceprimar Haga, Țările de Jos

Document de referință

Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor „Modernizarea sistemului de protecție socială în vederea consolidării justiției sociale și coeziunii economice: promovarea incluziunii active a persoanelor celor mai îndepărtate de piața forței de muncă”

COM(2007) 620 final

RECOMANDĂRI POLITICE

Observații generale

1. În 2006, în cele 25 de țări ale Comunității Europene, 80 de milioane de persoane (16 % din populație) erau expuse riscului sărăciei. Incluziunea activă și lupta împotriva sărăciei se bazează în mare măsură pe integrarea persoanelor celor mai îndepărtate de piața forței de muncă. Persistența unui mare număr de persoane expuse riscului sărăciei și excluse de pe piața forței de muncă reprezintă o provocare care nu poate fi ignorată din perspectiva obiectivului de coeziune socială din Tratatul privind Uniunea Europeană.

2. Comisia Europeană a avansat trei piloni pentru îmbunătățirea incluziunii active a persoanelor celor mai îndepărtate de piața forței de muncă: 1) sprijin pentru acordarea unui venit adecvat și suficient, 2) integrarea activă, 3) servicii sociale de înaltă calitate.

3. Pentru o politică optimă a incluziunii active este nevoie de un al patrulea pilon transversal: participarea socială.

4. Incluziunea activă necesită o abordare integrată și cuprinzătoare a celor patru piloni.

5. Integrarea activă (pilonul al doilea) este elementul cel mai important al incluziunii active. Incluziunea activă se întemeiază pe principiul „mai întâi munca”: orice cetățean fără un loc de muncă ar trebui să fie integrat într-o formă de activitate sau de educație. Primul pilon (sprijin pentru venit adecvat și suficient) și cel de-al treilea pilon (servicii sociale de înaltă calitate) constituie factori de sprijin. Ce de-al patrulea pilon (participarea socială) reprezintă ultima alternativă în cadrul politicii de incluziune activă. Cetățenii care nu pot munci ar trebui să fie ajutați prin acordarea unui sprijin pentru venit sau prin alte măsuri astfel încât să poată participa în societate. Comitetul împărtășește opinia Comisiei conform căreia acești trei piloni alcătuiesc o abordare integrată și cuprinzătoare. De aceea, fiecare autoritate ar trebui să se străduiască să obțină echilibrul corect între bunăstarea socială, serviciile sociale, serviciile comunitare, precum și stimulentele financiare și nefinanciare pentru muncă.

6. Statele membre și autoritățile locale și regionale ale acestora sunt principalii responsabili pentru strategia și politica de incluziune activă. Pentru a stimula însă dezvoltarea acestor poli-

tici și schimburile între ele, sunt definite principii comune în conformitate cu obiectivul european al coeziunii sociale.

7. Principalii actori ai elaborării și punerii în aplicare a politicilor sunt autoritățile locale și regionale. UE are doar un rol de susținere. Această definiție a unei politici cuprinzătoare de incluziune activă este proporțională și întemeiată pe principiul subsidiarității.

8. Cei patru piloni (sprijin pentru venit, politică activă de incluziune, acces la servicii sociale de înaltă calitate și participare socială) sunt interconectați și ar trebui să se întărească reciproc. Pentru fiecare regiune, grup țintă și persoană individuală afectată, este necesară o combinație optimă de politici între acești patru piloni. Politicile de incluziune activă sunt concepute astfel încât să permită diferențierea între grupuri țintă și persoane individuale. În funcție de modelul economic național, importanța relativă a acestor patru piloni și instrumentele politice selectate în cadrul fiecărui pilon pot varia între statele membre și colectivitățile locale și regionale.

9. Rezultatele politicilor de integrare a persoanelor excluse de pe piața forței de muncă sunt resimțite cel mai clar de autoritățile locale și regionale. Ele sunt și cele care suportă consecințele punctelor slabe ale acestor politici la nivel local, regional, național sau european. De aceea, o combinație coerentă de politici ar trebui dezvoltată și aplicată în primul rând la nivel local și regional. Autoritățile locale și regionale cunosc condițiile locale, caracteristicile pieței forței de muncă și numeroșii actori care pot juca un rol esențial în punerea în aplicare a unei abordări cuprinzătoare a integrării active.

10. Autoritățile locale și regionale ar trebui, de aceea, să creeze parteneriate eficiente cu alte autorități publice, întreprinderi private, parteneri sociali, ONG-uri și reprezentanți ai clienților, pentru punerea în aplicare a unei combinații coerente de politici.

11. Autoritățile locale și regionale au nevoie de un grad înalt de libertate politică pentru a dezvolta și pune în aplicare astfel de politici, care ar trebui elaborate și aplicate în colaborare cu alte organisme publice sau private. Politicile europene și naționale (fiscală, de imigrație, de educație, în materie de contracte de muncă etc.) ar trebui concepute în funcție de necesitățile pe care le implică dezvoltarea și aplicarea politicilor locale și regionale.

12. Ar trebui eliminate obstacolele și blocajele provocate de legislația și practicile europene, naționale și regionale.

Integrarea activă

13. Cel mai important instrument al incluziunii active constă în îmbunătățirea integrării active. Pentru a include toate persoanele, este necesară o abordare cuprinzătoare a integrării active. Pentru fiecare regiune, grup țintă și persoană individuală este necesară, de asemenea, o combinație integrată de politici. Autoritățile regionale și locale sunt actorii principali care pot să dezvolte și să realizeze aceste combinații coerente de politici cu partenerii lor (de exemplu guvernul național, angajatorii, alte autorități publice, ONG-uri). Chintesența unui amestec integrat și cuprinzător de politici constă în eliminarea blocajelor pentru cât mai multe persoane cu puțință, în vederea integrării lor pe piața forței de muncă. Acest lucru poate fi realizat prin consiliere, orientare și formare în vederea prestării unor activități remunerate și prin crearea unor locuri de muncă destinate grupurilor protejate. Locurile de muncă protejate reprezintă locurile de muncă destinate persoanelor care nu sunt încă apte să ocupe direct un loc de muncă normal.

14. O abordare politică optimă și cuprinzătoare pentru incluziunea activă include următoarele elemente:

- încurajarea tinerilor și crearea de posibilități pentru ca aceștia să obțină o calificare de bază pentru a-și îmbunătăți șansele pe piața forței de muncă;
- reintegrarea persoanelor fără un loc de muncă într-un mediu de muncă (principiul „mai întâi munca”). În același timp, ar trebui să li se ofere acestora educație, formare, consiliere, acces la structuri pentru îngrijirea copilului etc.;
- utilizarea muncii subvenționate, sociale sau protejate pentru persoanele îndepărtate de piața forței de muncă;
- utilizarea instrumentelor de participare socială (de exemplu munca voluntară sau activitățile sportive) pentru persoanele care din cauza unor handicapuri psihologice și/sau fizice nu sunt apte pentru munca regulată și nici pentru munca protejată. Totodată ar trebui îmbunătățită situația socio-economică a celor care au nevoie să fie integrați pe piața forței de muncă, prin sprijin pentru venit și acces la servicii sociale de înaltă calitate;
- principiul central este că fiecare persoană ar trebui să aibă posibilitatea să participe în societate.

15. Utilizarea planurilor de acțiune personalizate intensive contribuie la îmbunătățirea integrării active.

16. Grupurile țintă constituie un element important al combinației integrate și cuprinzătoare de politici. La nivel local și regional, autoritățile publice ar trebui să elaboreze și să aplice politicile cele mai eficiente pentru a include în mod activ toate persoanele, indiferent de situația lor, dar luând în considerare obstacolele specifice cu care se confruntă acestea.

17. Principala responsabilitate pentru crearea de locuri de muncă aparține întreprinderilor și partenerilor sociali, ca actor-cheie în acest domeniu, în cooperare cu autoritățile locale și regionale. La nivel național și regional, guvernul central are responsabilitatea de a favoriza de exemplu crearea unor condiții economice optime, cum ar fi o educație de calitate, un plasament eficient al lucrătorilor, măsuri fiscale și flexibilitate (securitate socială și opțiuni de muncă flexibile). Autoritățile locale și regionale, serviciile sociale și ONG-urile reprezintă veriga finală din lanț, în special pentru persoanele care sunt cele mai îndepărtate de piața forței de muncă. Bineînțeles, indivizii au, la rândul lor, responsabilități proprii.

18. Angajatorii publici, sociali și cei privați ar trebui să fie stimulați serios pentru a îmbunătăți calitatea locurilor de muncă existente și a crea noi locuri de muncă de calitate (care să asigure niveluri suficiente ale veniturilor, condiții de muncă bune și formare/educație). Este nevoie de locuri de muncă practice (care nu necesită aptitudini complexe). Angajatorii privați pot fi încurajați de autoritățile naționale, regionale și locale pentru a crea locuri de muncă prin optimizarea climatului de afaceri.

19. Autoritățile locale și regionale sunt ele însele angajatori importanți. În această calitate, ar trebui să aplice principiile expuse în acest document.

20. În cazul persoanelor care sunt foarte îndepărtate de piața muncii datorită unor handicapuri fizice sau psihologice, ar putea fi necesar și să se creeze și să se finanțeze locuri de muncă sociale și subvenționate și locuri de muncă destinate grupurilor protejate. Autoritățile locale și regionale pot avea un rol important în aceste situații prin încurajarea întreprinderilor sociale.

21. Coexistența tuturor tipurilor de locuri de muncă (temporare, flexibile, cu fracțiuni de normă și cu normă întreagă, precum și munca la domiciliu) poate ajuta persoanele cele mai îndepărtate de piața forței de muncă să intre pe această piață.

22. Toate tipurile formale și informale de educație și formare, schemele de formare parțială, acreditarea învățării anterioare și punerea accentului pe învățarea pe tot parcursul vieții, inclusiv perfecționare profesională, ar trebui să facă parte dintr-un efort coordonat de îmbunătățire a calificărilor și pentru persoanele cele mai îndepărtate de piața forței de muncă.

23. Sunt necesare mai multe eforturi din partea autorităților naționale, regionale și locale pentru a îmbunătăți calitatea educației în conformitate cu necesitățile pieței forței de muncă. Autoritățile locale ar trebui să aibă o politică mai activă în domeniul ocupării forței de muncă, iar nevoile pieței locale ar trebui luate cât mai mult în considerare. În statele membre în care politica privind piața forței de muncă este o responsabilitate locală, autoritățile locale ar trebui încurajate de guvernele naționale, cu sprijinul UE, pentru a monitoriza piața locală a forței de muncă.

24. Combinația cuprinzătoare și integrată de politici de integrare activă ar trebui să includă stimulente pentru a îmbunătăți spiritul întreprinzător al persoanelor cele mai îndepărtate de piața forței de muncă.

Sprijin pentru venit

25. Persoanele cele mai îndepărtate de piața forței de muncă au nevoie de un nivel suficient de sprijin pentru venit sau alte forme de asistență pentru a trăi o viață demnă și pentru a-și menține un anumit nivel de aptitudini, astfel încât să se poată reintegra pe piața muncii. Trebuie subliniat că acesta este un principiu fundamental al Uniunii Europene.

26. Ceea ce se înțelege prin venit suficient diferă în funcție de țară, de colectivitatea locală sau regională. Gradul de suficiență este influențat de nivelul sprijinului pentru venit, de nivelul prețurilor, de caracteristicile gospodăriei, de impozite, de durata excluderii, de factori culturali, sociali și istorici etc. Sprijinul pentru venit ar trebui să fie considerat adecvat dacă este capabil să combată sărăcia structurală. Acest nivel poate fi definit drept „suficient”. Este imposibil de formulat o regulă generală despre nivelul financiar care este suficient pentru UE în ansamblul său. Autoritățile naționale, regionale și locale poartă responsabilitatea în comun pentru o politică care să garanteze un sprijin pentru venit adecvat. La nivelul UE, acest subiect ar trebui dezbătut în cadrul metodei deschise de coordonare.

27. Ar putea fi formulat un principiu comun la nivelul UE care să afirme că diferența dintre veniturile minime câștigate pe piața forței de muncă și nivelul sprijinului pentru venit ar trebui să fie destul de mare pentru a încuraja indivizii și grupurile țintă să muncească. Această diferență reprezintă un stimulent financiar important în cadrul unei combinații cuprinzătoare de politici. „A face munca mai atractivă” reprezintă un principiu important pentru Comisie, multe dintre statele membre și guvernele locale și regionale. De aceea, autoritățile naționale, regionale și locale ar trebui să țină seama de riscul reprezentat de capcana sărăciei atunci când elaborează și aplică măsuri de sprijin pentru venit.

28. Sprijinul pentru venit ar trebui furnizat doar persoanelor care nu sunt capabile să obțină un venit pe piața forței de muncă sau care sunt capabile să câștige doar un venit sub limita subzistenței (de exemplu datorită productivității lor scăzute sau pentru că sunt nevoite să accepte locuri de muncă cu venituri joase). Autoritățile naționale, regionale și locale nu ar trebui să îngreșească funcționarea pieței forței de muncă, ar trebui să realizeze o monitorizare atentă, o evaluare serioasă și o selecție riguroasă a cererilor, celor care solicită un sprijin pentru venit. În același timp, ar trebui să existe politici active pentru a-i susține pe toți cei care au nevoie de asigurări sociale, sprijin pentru venit și participare socială.

29. Sprijinul pentru venit ar putea să ia multe forme și ideal ar fi să fie organizat în funcție de nevoi la nivel individual și local. Câteva exemple de sprijin pentru venit ar putea fi: sprijin pentru un venit la nivel de subzistență pentru cei care fac parte din forța de muncă, dar care nu sunt nici angajați și nici nu

studiază, sprijin în natură pentru îmbunătățirea nutriției, pentru îmbrăcăminte, educație, cazare și servicii medicale, sprijin pentru venit pentru suplimentarea venitului rezultat din muncă (dacă venitul se bazează pe niveluri reduse de productivitate), sprijin pentru venit pentru acoperirea costurilor ridicate ale mobilității, sprijin pentru venit pentru creșterea calificărilor și competențelor, sprijin pentru începerea unei afaceri.

Participarea socială

30. Cele mai multe persoane dintre cele mai îndepărtate de piața forței de muncă suferă de multiple handicapuri psihologice și fizice. Integrarea pe piața forței de muncă și chiar munca protejată nu constituie o opțiune realistă pentru acestea. O abordare cuprinzătoare presupune ca autoritățile locale și regionale să se îngrijească și ele de acești cetățeni. Câteva instrumente ar trebui să fie utilizate pentru a stimula participarea lor socială.

31. Autoritățile locale și regionale ar trebui să utilizeze toate tipurile de instrumente financiare și în natură pentru a facilita participarea socială a persoanelor care nu muncesc. Aceste instrumente stimulează activitățile sociale, culturale, sportive, de asistență socială și voluntare ale persoanelor care riscă altfel izolarea socială.

Acces la servicii sociale de înaltă calitate

32. Pentru a face sprijinul pentru venit, integrarea activă și participarea socială pe cât de eficiente posibil, sunt necesare planuri de acțiune personalizate. Acestea garantează că măsurile de sprijin necesare pentru un client individual sunt planificate din timp și aplicate. Autoritățile locale și regionale au nevoie de mijloacele necesare pentru crearea unei infrastructuri care să ofere servicii de calitate și pentru elaborarea unor planuri de acțiune personalizate.

33. Necesitatea și caracteristicile planurilor de acțiune personalizate presupun o gamă largă de instrumente pentru autoritățile locale și regionale.

34. Autoritățile locale și regionale ar trebui să stimuleze utilizarea instrumentelor și practicilor de management care pot îmbunătăți calitatea serviciilor sociale (de exemplu accesul universal la internet, ghișeu unic, lex silentio, termenele obligatorii și adecvate pentru luarea unei decizii privind sprijinul pentru venit sau sprijinul în natură).

Facilitarea procesului prin orientări

35. Pentru a avea succes, politicile de incluziune activă trebuie să integreze politici locale, regionale, naționale și ale UE. Acestea trebuie să includă și să combine măsuri privind venitul minim, piața forței de muncă active, serviciile educaționale și sociale. Există multe capcane care pot obstrucționa aplicarea politicilor cuprinzătoare și integrate la nivel local și regional. Autoritățile naționale, regionale și locale ar trebui să stimuleze împreună aplicarea unei abordări cuprinzătoare.

36. Pentru regiunile și orașele din Europa care sunt dezavantajate din punct de vedere social și economic, aplicarea de bune practici în materie de combinații de politici privind incluziunea activă pentru cetățenii care sunt cei mai îndepărtați de piața forței de muncă necesită susținere financiară din partea UE. Bugetul FSE pentru autoritățile locale și regionale trebuie, de aceea, să fie direct accesibil pentru politicile de incluziune activă. Este, de asemenea, necesar un buget european pentru finanțarea participării sociale. Abordarea practică în cadrul programului Interreg este un bun exemplu de susținere eficientă din partea Uniunii Europene.

37. Munca socială, subvenționată sau protejată, cooperativele și întreprinderile sociale sunt instrumente care pot juca un rol important în combinația de politici la nivel local și regional. Aceste întreprinderi nu ar trebui judecate după regulile normale ale concurenței de pe piața europeană (de exemplu, sunt necesare reguli mai puțin rigide în ceea ce privește contractele publice și ajutoarele de stat).

38. Abordarea cuprinzătoare este realizată în special de către autoritățile locale și regionale pentru locuitorii lor de la nivel local. Aceste autorități ar trebui să dispună de posibilități juridice de a-și concentra politicile de incluziune activă pe proprii lor locuitori.

39. Autoritățile locale și regionale ar trebui să joace un rol esențial în aplicarea măsurilor de politică de incluziune activă. În concordanță cu principiul subsidiarității, ar putea fi formulat un principiu comun al UE care să afirme că legislația și practicile naționale și europene ar trebui să se conformeze nevoilor formulate la nivel local și regional (impozite marginale, sisteme de indemnizare, stimulente pentru învățarea pe tot parcursul vieții, stimulente pentru angajatori, legislația muncii, legislație anti-discriminare, diferențierea nivelurilor salariului minim etc.).

Bruxelles, 18 iunie 2008

Metoda deschisă de coordonare

40. Metoda deschisă de coordonare (MDC) oferă un cadru de coordonare politică fără constrângeri juridice. În cadrul Metodei deschise de coordonare, statele membre decid să identifice și să-și promoveze politicile cele mai eficiente în domeniul incluziunii active cu scopul de a învăța din experiențele celorlalte state. Următoarele recomandări politice sunt formulate pentru consolidarea metodei deschise de coordonare.

41. Multe politici care au drept scop îmbunătățirea incluziunii active și a sprijinului pentru venit pentru persoanele cele mai îndepărtate de piața forței de muncă nu sunt destul de eficiente. Sunt necesare studii comparative și evaluări de bună calitate privind politicile regionale și locale de incluziune activă pentru a îmbunătăți eficiența și utilitatea acestor politici. Comisia Europeană ar putea încuraja astfel de studii de înaltă calitate.

42. O evaluare *inter pares* a autorităților locale și regionale și o rețea de observatori regionali și locali (Progress) pot favoriza procesele de învățare. Calitatea analizelor și calitatea activităților rețelei de observatori locali și regionali ar trebui să fie definite clar încă de la început.

43. Diferențele cu privire la cererea și oferta de forță de muncă, variațiile în nivelurile de salarizare și cu privire la sprijinul pentru venit din Europa creează mișcări de forță de muncă care pot împiedica incluziunea activă a persoanelor celor mai îndepărtate de piața forței de muncă. MDC poate fi utilizată pentru a discuta influența acestor mișcări asupra incluziunii active.

44. Dezvoltarea și difuzarea celor mai bune practici pot fi încurajate prin selectarea anuală a celor mai bune autorități locale și regionale în domeniul incluziunii active și prin acordarea unei distincții europene. Exemplele de bune practici ar putea fi sistematizate după modelul grupurilor de lucru tematice ale FSE.

Președintele
Comitetului Regiunilor
Luc VAN DEN BRANDE

Avizul Comitetului Regiunilor privind anul european de luptă împotriva sărăciei și excluziunii sociale (2010)

(2008/C 257/02)

COMITETUL REGIUNILOR

- **reamintește** că, pentru ca mobilizarea în jurul problemei sărăciei și excluziunii sociale să dea roade, este necesar ca aceasta să fie privită ca un demers de lungă durată, care să pună accentul pe necesitatea viabilității pe termen lung a acțiunilor întreprinse în cursul anului 2010 sau anterior;
- **îndeamnă** la punerea în aplicare a unor acțiuni structurate care să determine o schimbare decisivă în lupta împotriva sărăciei și a oricărei forme de excluziune socială care restrânge libertatea individuală și afectează societatea însăși și **consideră** că ar fi util ca Anul European să fie deschis nu numai statelor membre, ci și autorităților locale și regionale sau organizațiilor acestora, ca entități distincte;
- **subliniază** necesitatea de a se acorda o atenție specială situației copiilor, întrucât copiii care cresc în sărăcie și excluziune sunt antrenați într-un „ciclu” transmis de la o generație la alta cu consecințe grave pe termen lung, împiedicând dezvoltarea potențialului acestor copii și amenințând dezvoltarea personală, educația și bunăstarea generală a acestora;
- **invită** instituțiile comunitare să acorde cea mai mare atenție formelor complexe și multidimensionale ale sărăciei și excluziunii sociale, să lanseze strategii și acțiuni de prevenire coerente, centrate pe procesele de responsabilizare socială.

Raportor: Dna Linetta SERRI (IT-PSE), membru al Consiliului Municipal Armungia (CA)

Text de referință

Propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind Anul European de luptă împotriva sărăciei și excluziunii sociale (2010)

COM(2007) 797 final

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

Comentarii generale privind comunicarea Comisiei

1. **privește** cu mare interes inițiativa lansată de Comisie privind proclamarea anului 2010 ca An European de luptă împotriva sărăciei și excluziunii sociale;

2. **împărtășește** preocupările care au stat la baza deciziei Comisiei de a proclama anul 2010 Anul European de luptă împotriva sărăciei și excluziunii sociale, având în vedere că sărăcia și excluziunea care afectează 78 de milioane de cetățeni europeni sunt, înainte de orice, de competența autorităților locale și regionale;

3. **reamintește** că, pentru ca mobilizarea în jurul problemei sărăciei și excluziunii sociale să dea roade, este necesar ca aceasta să fie privită ca un demers de lungă durată, care să pună accentul pe necesitatea viabilității pe termen lung a acțiunilor întreprinse în cursul anului 2010 sau anterior;

4. **afirmă** că autoritățile locale și regionale au de jucat un rol esențial în recunoașterea și favorizarea condițiilor de acces efectiv la serviciile sociale, economice și culturale ale persoanelor aflate în situație de sărăcie sau de excluziune socială. Autoritățile locale, regionale și naționale au răspunderea fundamentală de a elabora, de a finanța și de a gestiona politicile care să garanteze integrarea persoanelor excluse;

5. **împărtășește opinia** conform căreia, la punerea în aplicare a politicii sociale, administrațiile locale, regionale și naționale au responsabilitatea fundamentală de a elabora, de a finanța și de a gestiona politicile menite să garanteze integrarea persoanelor celor mai excluse de pe piața muncii. Prestatorii de servicii — din sectorul privat, public sau mixt — joacă un rol esențial în punerea în aplicare a acestor politici la nivel local;

6. **subliniază** că Anul European de luptă împotriva sărăciei și excluziunii sociale trebuie să intensifice participarea la această acțiune a persoanelor aflate în situație de sărăcie sau excluziune socială, precum și a organizațiilor din care fac parte. Această inițiativă ar trebui să afirme principiul unei societăți bazate pe integrare, prin construirea în sfera publică a unui spațiu care să reunească persoanele excluse, valorificând contribuția crucială a organizațiilor din care fac parte acestea;

7. **susține** ideea intensificării schimburilor de experiență, în cadrul unui proces de învățare comună, între statele membre,

autoritățile locale și regionale și organizațiile internaționale angajate în lupta împotriva sărăciei;

Recomandări

8. **împărtășește** propunerea de reafirmare a importanței responsabilității colective care implică nu numai factorii de decizie politică de la toate nivelurile, ci și actorii din sectoarele public și privat;

9. **remarcă** necesitatea unui angajament continuu în lupta împotriva sărăciei și a excluziunii sociale la toate nivelurile de autoritate, și în special a unui angajament politic pentru prevenirea acestor fenomene;

10. **îndeamnă** la punerea în aplicare a unor acțiuni structurate care să determine o schimbare decisivă în lupta împotriva sărăciei și a oricărei forme de excluziune socială care restrânge libertatea individuală și afectează societatea însăși;

11. **recomandă** desfășurarea unor acțiuni mai susținute care să vină în completarea celorlalte instrumente și acțiuni comunitare adecvate din domeniul incluziunii sociale, cum sunt programul PROGRESS, fondurile structurale, Fondul European pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală (FEADR), acțiunile de combatere a discriminării, de promovare a drepturilor fundamentale, a egalității dintre femei și bărbați, precum și acțiunile din domeniul educației și al formării, din domeniul culturii și al dialogului intercultural, al tineretului, al îngrijirii copiilor și al bătrânilor, al cetățeniei, al imigrării și azilului și din sfera cercetării;

12. **dorește** să fie combătute toate tipurile de discriminare care stau la originea sărăciei și excluziunii;

13. **consideră** că ar fi util ca Anul European să fie deschis nu numai statelor membre, ci și autorităților locale și regionale sau organizațiilor acestora, ca entități distincte;

14. **subliniază necesitatea consolidării** metodei deschise de coordonare în domeniul protecției sociale, incluziunii sociale și strategiei europene pentru ocuparea forței de muncă, cu implicarea mai puternică a nivelului local și regional. Eficacitatea acestora depinde în mare măsură de eforturile autorităților locale și regionale în redactarea planurilor de acțiune regională împotriva sărăciei și excluziunii sociale și în promovarea unei abordări mai cuprinzătoare, care să integreze cele trei axe ale incluziunii active;

15. **remarcă** faptul că, în ceea ce privește îmbunătățirea accesului la servicii, în majoritatea statelor membre, autoritățile locale și regionale sunt prestatori de servicii sociale. Aceste niveluri de guvernanță sunt prin urmare cele mai în măsură să elaboreze și să aplice noi reguli de gestionare a serviciilor, în scopul facilitării accesului la acestea;

16. **subliniază** necesitatea de a se acorda o atenție specială situației copiilor, întrucât copiii care cresc în sărăcie și excluziune sunt antrenați într-un „ciclu” transmis de la o generație la alta cu consecințe grave pe termen lung, împiedicând dezvoltarea potențialului acestor copii și amenințând dezvoltarea personală, educația și bunăstarea generală a acestora. Este necesar să se acorde mai multă atenție familiilor numeroase și familiilor tinere care sunt în pericol din punct de vedere social;

17. **observă** că participarea plenară a tinerei generații este asigurată în primul rând prin accesul la serviciile de formare,

din ultima anchetă realizată de PISA-OCDE reieșind de altfel clar că există o strânsă legătură între nivelul scăzut al competențelor și excluziunea socială. Angajamentul și participarea cetățenilor Uniunii este un aspect fundamental al coeziunii sociale și al dezvoltării europene;

18. **invită** instituțiile comunitare să acorde cea mai mare atenție formelor complexe și multidimensionale ale sărăciei și excluziunii sociale, să lanseze strategii și acțiuni de prevenire coerente, centrate pe procesele de responsabilizare socială;

19. **îndeamnă** la o mai bună evaluare a problemelor cu care se confruntă autoritățile locale și regionale, în special cele transfrontaliere, localizate în punctele de intrare ale Uniunii Europene, în ceea ce privește solicitanții de azil și imigrația clandestină.

II. RECOMANDĂRI DE AMENDAMENTE

Amendamentul 1

Articolul 2 punctul b)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Participarea — Creșterea participării publicului la politicile și acțiunile de incluziune socială, punând un accent asupra responsabilității fiecăruia în lupta contra sărăciei și a marginalizării. Anul European va favoriza conștientizarea, participarea și angajamentul și va crea noi posibilități pentru cetățeanul obișnuit de a-și aduce contribuția în această privință.	Participarea — Creșterea participării publicului la politicile și acțiunile de incluziune socială, punând un accent asupra responsabilității fiecăruia în lupta contra sărăciei și a marginalizării. Anul European va favoriza <u>dorește să favorizeze</u> conștientizarea, participarea și angajamentul și să creeze noi posibilități pentru cetățeanul obișnuit, <u>locuitor al Uniunii Europene</u> , de a-și aduce contribuția în această privință.

Expunere de motive:

Este important să se afirme în mod explicit și susținut angajamentul Uniunii de a adopta măsuri în scopul transformării active a atitudinii cetățenilor europeni față de sărăcie și de excluziunea socială.

Amendamentul 2

Articolul 2 punctul c)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Coeziune — promovarea unei mai mari coeziuni în societate prin sporirea conștientizării în rândul publicului cu privire la beneficiile generale aduse de o societate în care sărăcia este eradicată și nu există persoane condamnate să ducă o viață marginalizată. Anul European va favoriza o societate care susține și dezvoltă calitatea vieții, bunăstarea socială și egalitatea de șanse pentru toți, indiferent de origini, asigurând o dezvoltare durabilă și solidaritatea între și în interiorul generațiilor, precum și o coerență politică cu acțiunile întreprinse de UE în întreaga lume.	Coeziune — promovarea unei mai mari coeziuni în societate prin sporirea conștientizării publicului cu privire la beneficiile generale aduse de către toți cetățeni <u>a posibilității existenței unei societăți egalitare, a drepturilor și șanselor egale pentru toți</u> , o societate în care sărăcia este eradicată și nu există persoane condamnate să ducă o viață marginalizată. Anul European va favoriza o societate care susține și dezvoltă calitatea vieții, bunăstarea socială și egalitatea de șanse pentru toți, indiferent de origini, asigurând o dezvoltare durabilă și solidaritatea între și în interiorul generațiilor, precum și o coerență politică cu acțiunile întreprinse de UE în întreaga lume.

Expunere de motive:

Este esențial ca angajamentul politicilor sociale ale Uniunii să se aplice tuturor cetățenilor acesteia, în vederea recunoașterii egale a drepturilor de cetățenie deplină, permițând participarea tuturor și asigurând tuturor șanse egale, în conformitate cu articolul 5a din Tratatul de la Lisabona: „În definirea și punerea în aplicare a politicilor și acțiunilor sale, Uniunea ține seama de cerințele privind promovarea unui nivel ridicat al ocupării forței de muncă, garantarea unei protecții sociale corespunzătoare, combaterea excluziunii sociale, precum și de cerințele privind un nivel ridicat de educație, de formare profesională și de protecție a sănătății umane.”

Amendamentul 3

Articolul 2 punctul d)

Textul propus de Comisie	Amendament
<p>Angajament — Reafirmarea puternicului angajament politic asumat de UE în lupta contra sărăciei și excluziunii sociale și promovarea acestui angajament la toate nivelurile de guvernare. Pe baza realizărilor și a posibilelor neajunsuri ale metodei deschise de coordonare pentru protecție socială și incluziune socială, Anul European va întări angajamentul politic în favoarea prevenirii și luptei împotriva sărăciei și excluziunii sociale și va da un impuls pentru dezvoltarea acțiunilor Uniunii Europene în acest domeniu.</p>	<p>Angajament — Reafirmarea puternicului angajament politic asumat de UE și de țările membre în lupta contra sărăciei și excluziunii sociale și în promovarea acestui angajament la toate nivelurile de guvernare unei acțiuni susținute a autorităților publice de luptă împotriva sărăciei. Pe baza realizărilor și a posibilelor neajunsuri ale metodei deschise de coordonare în domeniul protecției sociale și incluziunii sociale Anul European va întări angajamentul politic în favoarea prevenirii și luptei împotriva sărăciei și excluziunii sociale și va da un impuls pentru dezvoltarea acțiunilor țărilor membre și Uniunii Europene în acest domeniu.</p>

Expunere de motive:

Dacă articolul 2 punctul c) se focalizează pe repartizarea responsabilităților, articolul 2 punctul d) va trebui să se concentreze pe rolul autorităților publice, subliniind că lupta împotriva sărăciei trebuie abordată printr-un angajament politic în locul acțiunilor care vizează comportamentul individual.

Amendamentul 4

Articolul 6 punctul 1

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p>Fiecare stat membru desemnează un „organism național de executare” responsabil cu organizarea participării sale la Anul European și care asigură coordonarea la nivel național. Acest organism național de executare răspunde pentru definirea programului național și a priorităților naționale pentru Anul European, precum și pentru selecția acțiunilor propuse pentru finanțare comunitară. Strategia și prioritățile naționale pentru Anul European sunt stabilite în conformitate cu obiectivele enumerate la articolul 2.</p>	<p>Fiecare stat membru desemnează un „organism național de executare” responsabil cu organizarea participării sale la Anul European și care asigură coordonarea la nivel național. Acest organism național de executare răspunde pentru definirea programului național și a priorităților naționale pentru Anul European priorităților și programului Anului European la nivel național, precum și pentru selecția acțiunilor propuse pentru finanțare comunitară. Acest lucru trebuie realizat în strânsă coordonare cu nivelul local și regional. Strategia și Prioritățile și strategia naționale pentru Anul European sunt stabilite în conformitate cu obiectivele enumerate la articolul 2.</p>

Expunere de motive:

Este important ca programele naționale să definească în primul rând priorități naționale bazate pe dimensiunile specifice ale sărăciei din fiecare din țară, iar planificarea strategiei trebuie să se bazeze pe o cunoaștere aprofundată a problemei, întrucât lupta împotriva sărăciei are caracter multisectorial și necesită o abordare bazată pe ținte precise.

Amendamentul 5

Articolul 13

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
În contextul Anului European, Comisia poate colabora cu organizații internaționale relevante, în special cu Consiliul Europei, Organizația Internațională a Muncii și Națiunile Unite.	În contextul Anului European, Comisia poate colabora cu organizații internaționale relevante, în special cu Consiliul Europei, Organizația Internațională a Muncii și Organizația Națiunilor Unite, <u>Organizația Mondială a Sănătății și Banca Mondială.</u>

Expunere de motive:

Sărăcia antrenează consecințe grave pe termen lung, împiedică manifestarea deplină a potențialului persoanelor și le pune în pericol sănătatea, dezvoltarea personală și bunăstarea generală. Experiența OMS poate contribui la o cunoaștere mai bună și la schimburi de bune practici. Experiența Băncii Mondiale este la fel de importantă, întrucât abordarea acesteia este din ce în ce mai mult bazată pe principiul responsabilizării.

Amendamentul 6

Anexă

I. ACȚIUNI LA NIVEL COMUNITAR

1. Reuniuni și manifestări

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Organizarea de reuniuni și manifestări la nivel comunitar, având ca scop sensibilizarea în privința subiectelor abordate de Anul European și în privința sărăciei și excluziunii sociale, precum și punerea la dispoziție a unui forum pentru schimburile de idei. Aceste acțiuni vor strânge la un loc părțile interesate și vor fi planificate cu participarea persoanelor care se confruntă cu sărăcia și cu organizații ale societății civile care le reprezintă, ceea ce constituie o ocazie propice pentru a aborda deficiențele politicii și probleme de zi cu zi.	Organizarea de reuniuni și manifestări la nivel comunitar, având ca scop sensibilizarea <u>cetățenilor din țările membre</u> în privința subiectelor abordate de Anul European și în privința sărăciei și excluziunii sociale, precum și punerea la dispoziție a unui forum pentru schimburile <u>promovarea schimburilor de idei.</u> Aceste acțiuni vor strânge la un loc părțile interesate și vor fi planificate cu participarea persoanelor care se confruntă cu sărăcia și cu organizații ale societății civile care le reprezintă, ceea ce constituie o ocazie propice pentru a aborda deficiențele politicii și probleme de zi cu zi. <u>Obiectivul este crearea condițiilor de participare activă a partenerilor sociali prin acțiuni de responsabilizare socială.</u>

Expunere de motive:

Lupta împotriva sărăciei trebuie să se adreseze cetățenilor statelor membre în vederea dezvoltării și a creșterii gradului de responsabilitate al acestora. Obiectivul Anului de luptă împotriva sărăciei și excluziunii sociale este crearea condițiilor de limitare a reproducerii inegalităților sociale, prin urmare acțiunile întreprinse trebuie să se bazeze pe responsabilizarea socială.

Amendamentul 7

Anexă

2. Campanii de informare și de promovare implicând următoarele aspecte

A treia liniuță

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
O campanie de informare la nivel comunitar cu poziționare la nivel național, bazată atât pe canalele de comunicare tradiționale și pe cele noi, cât și pe noile tehnologii;	O campanie de informare la nivel comunitar cu poziționare la nivel <u>local, regional și național</u> , bazată atât pe canalele de comunicare tradiționale și pe cele noi, cât și pe noile tehnologii menite să crească nivelul de difuzare și destinate să <u>stimuleze interesul publicului;</u>

Expunere de motive:

Nivelul local de acțiune este important, având în vedere că autoritățile locale și regionale au de jucat un rol esențial în recunoașterea și favorizarea condițiilor de acces efectiv la serviciile sociale, economice și culturale ale persoanelor aflate în situație de sărăcie sau de excluziune socială. Autoritățile locale, regionale și naționale au răspunderea fundamentală de a elabora, de a finanța și de a gestiona politicile care să garanteze integrarea persoanelor excluse.

Campaniile de informare pot atinge un număr maxim de cetățeni dacă beneficiază de sprijinul, la toate nivelurile, al tuturor organismelor publice și dacă recurg la un limbaj adaptat publicului-țintă.

Amendamentul 8

Anexă

2. Campanii de informare și de promovare implicând următoarele aspecte

A patra liniuță

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Elaborarea unor mijloace de comunicare și media care să fie disponibile pe întreg teritoriul comunitar pentru a stimula interesul publicului;	Elaborarea unor mijloace de comunicare și media care să fie disponibile pe întreg teritoriul comunitar pentru a stimula interesul publicului;

Expunere de motive:

Textul apare la a treia liniuță.

Amendamentul 9

Anexă

2. Campanii de informare și de promovare implicând următoarele aspecte

A cincea liniuță

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Măsuri și inițiative adecvate în vederea prezentării publice a rezultatelor și pentru o mai mare vizibilitate a programelor, acțiunilor și inițiativelor comunitare care să contribuie la obiectivele Anului European;	Măsuri și inițiative adecvate în vederea prezentării publice a rezultatelor și pentru o mai mare vizibilitate a programelor, acțiunilor și inițiativelor comunitare îmbunătățirii vizibilității programelor și popularizării acțiunilor, a inițiativelor comunitare și a rezultatelor care contribuie la obiectivele Anului European;

Expunere de motive:

Motivele sunt evidente.

Amendamentul 10

Anexă

2. Campanii de informare și de promovare implicând următoarele aspecte

A șasea liniuță

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Inițiativele adecvate luate de instituțiile de învățământ pentru a difuza informațiile referitoare la Anul European;	Inițiativele adecvate luate de instituțiile de învățământ pentru a sensibiliza tânăra generație și pentru a difuza informațiile referitoare la Anul European <u>principiile luptei împotriva sărăciei;</u>

Expunere de motive:

Responsabilitatea comună se consolidează prin acțiuni menite să crească participarea tuturor componentelor societății, în special a tineretului, în vederea aplicării Tratatului de la Lisabona care își propune, în articolul 149, „să sprijine participarea tinerilor la viața democratică a Europei”.

Amendamentul 11

Anexă

3. Alte activități

Prima liniuță

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Sondaje și studii la nivel comunitar destinate evaluării și informării privind pregătirea, eficiența, impactul și monitorizarea pe termen lung a Anului European. În vederea facilitării atingerii unui consens asupra soluțiilor politice, unul dintre aceste sondaje va include, de asemenea, o serie de întrebări pentru a testa opinia publică cu privire la politica pentru prevenirea și lupta împotriva sărăciei și excluziunii sociale, inclusiv sistemele de protecție socială, precum și asupra rolului pe care Uniunea l-ar putea juca în lupta împotriva sărăciei și excluziunii sociale. Această anchetă va fi realizată în 2009, astfel încât rezultatele sale să poată fi prezentate în deschiderea conferinței privind Anul European;	Sondaje și studii la nivel comunitar destinate evaluării și informării privind pregătirea, eficiența, impactul și monitorizarea pe termen lung a Anului European. În vederea facilitării atingerii <u>extinderii bazei pentru un consens</u> asupra soluțiilor politice, unul dintre aceste sondaje va include, de asemenea, o serie de întrebări pentru a testa opinia publică cu privire la politica de prevenire și luptă împotriva sărăciei și excluziunii sociale, inclusiv sistemele de protecție socială, precum și asupra rolului pe care Uniunea l-ar putea juca <u>se angajează să-l joace</u> în lupta împotriva sărăciei și excluziunii sociale. Această anchetă va fi realizată în 2009, astfel încât rezultatele sale să poată fi prezentate în deschiderea conferinței privind Anul European;

Expunere de motive:

Este important să se afirme în mod explicit și susținut angajamentul Uniunii de a adopta măsuri în scopul transformării active a atitudinii cetățenilor europeni față de sărăcie și de excluziunea socială.

Amendamentul 12

Anexă

3. Alte activități

A doua liniuță

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Cooperarea cu sectorul privat, cu organismele de radiodifuziune și cu alte mijloace de informare, în calitate de parteneri în difuzarea informațiilor privind Anul European, precum și în cadrul acțiunilor având ca scop un dialog pe termen lung pe teme sociale;	Cooperarea cu sectorul privat, cu organismele de radiodifuziune și cu alte mijloace de informare, în calitate de parteneri în difuzarea informațiilor privind Anul European, precum și în cadrul acțiunilor având ca scop <u>să dezvolte un dialog</u> pe termen lung pe teme sociale;

Expunere de motive:

Motivele sunt evidente.

Amendamentul 13

Anexă

II. COFINANȚAREA ACȚIUNILOR LA NIVEL NAȚIONAL

Punctul 7 f)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Posibilități de formare pentru funcționari, parteneri sociali, media, reprezentanți ai ONG-urilor și alți actori, pentru a crește nivelul de cunoștințe pe care aceștia le au privind fenomenele asociate sărăciei și excluziunii sociale, privind politicile de incluziune socială europene și naționale și privind diversele instrumente politice disponibile, pentru a crește capacitatea acestora de a aborda problemele legate de sărăcie și pentru a-i încuraja să se implice activ în lupta împotriva sărăciei și excluziunii sociale;	Posibilități de formare pentru funcționarii din instituțiile locale, regionale și naționale, parteneri sociali, media, reprezentanți ai ONG-urilor și alți actori, pentru a crește nivelul de cunoștințe pe care aceștia le au privind fenomenele asociate sărăciei și excluziunii sociale, privind politicile de incluziune socială europene și naționale și privind diversele instrumente politice disponibile, pentru a crește capacitatea acestora de a aborda problemele legate de sărăcie și pentru a-i încuraja să se implice activ în lupta împotriva sărăciei și excluziunii sociale;

Expunere de motive:

Autoritățile locale, regionale și naționale au răspunderea fundamentală de a elabora, de a finanța și de a gestiona politicile care să garanteze integrarea persoanelor excluse, astfel că este important ca funcționarii publici să fie pregătiți pentru această sarcină.

Amendamentul 14

Anexă

IV. PRIORITĂȚI PENTRU ACTIVITĂȚILE ANULUI EUROPEAN

Punctul 2

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
În conformitate cu analizele realizate și prioritățile identificate în cadrul Raportului Comun pentru Protecție Socială și Incluziune Socială, Anul European ar trebui să se concentreze pe următoarele teme:	În conformitate cu analizele realizate și prioritățile identificate în cadrul Raportului Comun pentru Protecție Socială și Incluziune Socială, Anul European ar trebui să se concentreze pe următoarele teme:
— sărăcia în rândul copiilor și transmiterea sărăciei între generații;	— sărăcia în rândul copiilor și transmiterea sărăciei între generații;
— o piață a forței de muncă ce favorizează incluziunea;	— <u>persoanele vârstnice</u> ;
— dezavantajele educației și formării, inclusiv a formării în domeniul competențelor informatice;	— <u>abordări integrate active în vederea incluziunii</u> ;
— sărăcia și dimensiunea de gen;	— o piață a forței de muncă ce favorizează incluziunea;
— accesul la serviciile de bază, inclusiv la locuințe decente;	— dezavantajele din cadrul sistemului de educație și formare, inclusiv al formării în domeniul competențelor informatice;
— eliminarea discriminării și promovarea integrării imigranților și a incluziunii sociale și profesionale a minorităților etnice;	— sărăcia și dimensiunea de gen;
— răspunderea la nevoile persoanelor cu handicap și a altor grupuri vulnerabile.	— accesul la serviciile de bază, inclusiv la locuințe decente;
	— eliminarea discriminării și promovarea integrării imigranților și a incluziunii sociale și profesionale a minorităților etnice, <u>religioase și a refugiaților</u> ;
	— răspunderea la nevoile persoanelor cu handicap și a altor grupuri vulnerabile.

Expunere de motive:

Sărăcia atinge cu precădere populația în vârstă, refugiații, minoritățile religioase. Pentru a asigura posibilitatea unei participări echitabile la viața politică și socială, este important să se promoveze acțiuni în acest sens.

Amendamentul 15

Anexă

5. CARACTERISTICI ȘI OBIECTIVE

5.3. Obiective, rezultate estimate și indicatori adiacenți ai propunerii în cadrul gestiunii pe activități (GPA)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Anul European ar trebui să stimuleze dezbaterile și să creeze soluții pentru a asigura participarea semnificativă la societate a persoanelor care suferă de sărăcie și de excluziune socială, consolidarea organizațiilor la care participă și dezvoltarea unor cadre mai puternice care să asigure implicarea acestora în activitățile concepute pentru a realiza un impact decisiv asupra eradicării sărăciei. Anul European va contribui la sporirea efectului metodei de coordonare deschise pe teren.	Anul European ar trebui să stimuleze dezbaterile și să creeze soluții pentru a asigura <u>incluziunea și participarea</u> semnificativă la societate a persoanelor care suferă de sărăcie și de excluziune socială, consolidarea organizațiilor la care participă și dezvoltarea unor cadre mai puternice <u>condiții care să promoveze acțiuni eficiente de responsabilizare, acțiuni</u> care să asigure implicarea acestora în activitățile concepute pentru a realiza un impact decisiv asupra eradicării sărăciei. Anul European va contribui la sporirea efectului metodei de coordonare deschise pe teren.

Expunere de motive:

Motivele sunt evidente.

Bruxelles, 18 iunie 2008

Președintele
Comitetului Regiunilor
Luc VAN DEN BRANDE

Avizul Comitetului Regiunilor privind gruparea europeană pentru cooperare teritorială: un nou impuls pentru cooperarea teritorială în Europa

(2008/C 257/03)

COMITETUL REGIUNILOR

- insistă asupra necesității ca regulamentul să fie aplicat în mod rapid și coerent pe întregul teritoriu al Uniunii, în conformitate cu spiritul european al noului instrument;
- subliniază că GECT, prin faptul că așează sub egida juridică a Comunității diferitele forme de cooperare teritorială între actorii instituționali din două sau mai multe state membre, poate declanșa un proces de integrare europeană orizontală, în care sunt aplicate principiile subsidiarității și proximității;
- subliniază că posibilitatea de a antrena într-o singură structură de cooperare diferite niveluri instituționale deschide calea unor noi forme de guvernare la niveluri multiple, care permit autorităților locale și regionale europene să devină forța motrice în elaborarea și punerea în aplicare a politicii UE, aducându-și contribuția la o guvernare europeană mai deschisă, mai participativă, mai democratică, mai responsabilă și mai transparentă;
- își manifestă dorința de a juca un rol fundamental de informare și de promovare a instrumentului GECT prin mobilizare politică, inițiative de comunicare, crearea de rețele de schimb de experiență și bune practici, activități de studiu;
- invită Comisia Europeană să lanseze o reflecție strategică asupra GECT în viitoarea Carte verde privind coeziunea teritorială europeană.

Raportor: Dna Mercedes BRESSO (IT/PSE), președintele regiunii Piemont

COMITETUL REGIUNILOR

Provocările cu care se confruntă continentul și nevoia de integrare europeană

1. salută cu entuziasm adoptarea Regulamentului privind Gruparea europeană pentru cooperare teritorială (GECT); acesta răspunde în mod eficient exigenței fundamentale de aprofundare a procesului de integrare europeană în deplinul respect al diversității regionale, prin adaptarea modelelor actuale de guvernare la provocările cu care se confruntă Uniunea Europeană;

2. ia notă de faptul că Uniunea Europeană se află în fața unor schimbări care îi vor influența în mod radical viitorul: noul Tratat de la Lisabona, semnat la 13 decembrie 2007, recenta extindere a spațiului Schengen la alte nouă țări, adoptarea monedei euro de către Cipru și Malta la începutul lui 2008 și revizuirea actuală a bugetului sunt doar câteva exemple;

3. își exprimă, în principiu, satisfacția pentru faptul că, la articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, noul Tratat de la Lisabona include coeziunea teritorială printre obiectivele Uniunii și afirmă necesitatea de a se acorda o atenție deosebită regiunilor transfrontaliere; este vorba despre recunoașterea explicită a faptului că, în procesul de elaborare a politicilor Uniunii, trebuie promovată dezvoltarea armonioasă și echilibrată a teritoriului european, prin definiție policentric; solicită Comisiei să elaboreze o propunere care să specifice pentru viitor măsurile și activitățile la nivel european care vor fi incluse în acest obiectiv;

4. recunoaște că viitorul Uniunii Europene și al teritoriilor sale depinde de consolidarea sinergiei dintre politicile de coeziune și strategiile de promovare a competitivității, precum și de dezvoltarea politicilor sectoriale care să le permită în special teritoriilor celor mai defavorizate să facă față provocărilor globalizării, în virtutea unei abordări transfrontaliere, transnaționale și interregionale; ia notă de cooperarea transfrontalieră, transnațională și interregională și de faptul că aceasta a adus și continuă să creeze valoare adăugată: europeană, politică, instituțională, economică și socio-culturală;

5. amintește că în prim-planul Agendei teritoriale a Uniunii Europene se situează coeziunea teritorială. Aceasta exprimă necesitatea unui rol mai activ pe care dimensiunea teritorială trebuie să-l dețină pe viitor, în cadrul politicii de coeziune europeană și al altor politici comunitare;

6. consideră că elementul esențial al îndeplinirii obiectivelor de creștere economică și solidaritate și realizare a unei economii

sociale de piață foarte competitive, care să urmărească ocuparea integrală a forței de muncă, progresul social și dezvoltarea durabilă, îl constituie coeziunea teritorială;

7. afirmă că, în același timp, coeziunea teritorială poate consolida competitivitatea și durabilitatea regiunilor Europei, în conformitate cu obiectivele noii Strategii de la Lisabona, actualizată de statele membre în 2008;

8. consideră cooperarea teritorială și, în primul rând, cooperarea transfrontalieră un element-cheie pentru integrarea europeană și o prioritate politică a UE și reamintește importanța specială a cooperării teritoriale în cazul regiunilor ultraperiferice, al insulelor și al munților;

9. invită Comisia Europeană să lanseze o reflecție strategică asupra GECT în viitoarea Carte verde privind coeziunea teritorială europeană;

Valoarea politică și strategică a GECT

10. susține cooperarea teritorială ca instrument fundamental al politicii de coeziune destinat soluționării problemelor cu puternică amprentă teritorială, în sectoare esențiale din punct de vedere economic, social, cultural și de mediu;

11. subliniază că răspunsul potrivit la necesitatea unei distribuiri geografice mai echilibrate a fondurilor din perioada de programare 2007-2013 îl constituie cooperarea teritorială;

12. salută faptul că în perioada de programare 2007-2013 este prevăzută dezvoltarea semnificativă a cooperării teritoriale în politica de coeziune prin:

— integrarea inițiativei comunitare Interreg, care devine un obiectiv politic fundamental (obiectivul 3) al politicii europene de coeziune;

— orientarea clară a inițiativelor de cooperare teritorială către realizarea obiectivelor de la Lisabona și de la Göteborg;

— întărirea cooperării teritoriale și racordarea acesteia la alte politici asemănătoare ale UE, în contextul inițiativei „Regiunile pentru schimbarea economică”;

— consolidarea structurilor de cooperare, a mecanismelor operaționale și a proceselor de capitalizare, inclusiv prin programele de colaborare în rețea a celor 27 de state membre (programele Urbact, Interact, ESPON);

13. consideră că Regulamentul (CE) nr. 1082/2006 privind Gruparea europeană pentru cooperare teritorială (GECT) constituie un instrument juridic important pentru consolidarea cooperării între colectivitățile teritoriale din Europa, printr-o reglementare comunitară uniformă aplicabilă direct în toate statele membre;

14. în afară de aceasta, consideră că potențialul său previzibil este consolidat de faptul că acesta se află în relație directă cu *acquis-ul comunitar*, ceea ce îi conferă o forță și o capacitate de integrare juridică deosebită, mai profundă și mai dinamică decât cea a instrumentelor clasice de cooperare;

15. atrage atenția asupra faptului că, în repetate rânduri, cadrul juridic anterior, pe care, totuși, regulamentul nu intenționează să-l elimine, a generat situații de nesiguranță;

16. este mulțumit de faptul că regulamentul privind GECT a inclus o mare parte dintre măsurile pe care *acquis-ul* Consiliului Europei le-a introdus în ceea ce privește cooperarea teritorială. Într-adevăr, în cadrul Consiliului Europei, odată cu Convenția-cadru europeană privind cooperarea transfrontalieră a colectivităților teritoriale, din 1980, și cu protocoalele adiționale, din 1995 și 1998, ale acesteia, a fost recunoscut pentru prima dată dreptul colectivităților teritoriale de a coopera în afara granițelor naționale;

17. atrage atenția asupra faptului că GECT este un instrument care dă naștere unei structuri de cooperare europeană ce își propune să faciliteze examinarea și rezolvarea problemelor juridico-administrative tradiționale, legate de punerea în aplicare și administrarea proiectelor și programelor transfrontaliere, transnaționale și interregionale, ca și de cooperarea teritorială în general;

18. subliniază că GECT contribuie la stabilitatea și siguranța inițiativelor de cooperare teritorială, creând grupări pentru cooperare, dotate cu personalitate juridică, precum și mijloacele necesare realizării de proiecte și acțiuni, cu sau fără contribuția financiară a Comunității;

19. evidențiază faptul că GECT poate oferi o platformă eficace de coordonare și punere în aplicare a politicilor europene, naționale și regionale, în numeroase domenii de importanță crucială, precum infrastructurile, competitivitatea întreprinderilor, cercetarea și inovarea, formarea, protecția mediului și prevenirea riscurilor în acest domeniu, rețelele energetice și de transporturi, sănătatea și serviciile sociale, dezvoltarea urbană durabilă și policentrică;

20. amintește că programe europene ca Interreg au impulsionat crearea a numeroase structuri, înțelegeri și acorduri menite să concretizeze diferite forme de cooperare transfronta-

liară și interregională între colectivitățile teritoriale, pe teme de interes comun;

21. consideră că GECT poate reprezenta o nouă oportunitate de structurare juridică și dezvoltare coerentă a fenomenului Euroregiunilor, care au contribuit decisiv în anii trecuți la intensificarea cooperării reale într-o gamă largă de activități, ca și a relațiilor de vecinătate, la apropierea dintre oameni, la transferul de cunoștințe și la schimbul de bune practici, prin intermediul inițiativelor de cooperare;

22. subliniază că regulamentul privind GECT nu urmărește să desființeze actualele euroregiuni sau să creeze o structură administrativă suplimentară, ci să ofere o opțiune credibilă pentru cooperarea teritorială transeuropeană;

23. subliniază că GECT reprezintă un instrument puternic în vederea dezvoltării cooperării descentralizate pe tot cuprinsul Uniunii Europene în multe domenii politice, pe baza unor structuri stabile, capabile să încurajeze implicarea cetățenilor și adoptarea de decizii comune care vor fi aplicate în totalitate și vor duce chiar la o cooperare strategică pe termen lung;

24. semnalează că GECT poate și trebuie să fie un instrument operațional prioritar, în măsura în care facilitează accesul la piața de credite pentru a finanța infrastructuri sau servicii de interes comun pentru diverse teritorii ale UE, care, la rândul lor, generează venituri necesare pentru susținerea sănătății financiare a acestor măsuri;

25. subliniază că o măsură care trebuie pusă în aplicare la nivel comunitar este încurajarea utilizării GECT ca instrument privilegiat de cooperare, având în vedere atât beneficiile importante care rezultă în urma simplificării gestionării politicilor, planurilor și proiectelor de cooperare, cât și generalizarea celor mai bune practici administrative în întreaga UE;

26. consideră că adoptarea instrumentului GECT poate face în așa fel încât structurile de cooperare existente să funcționeze în mod mai coerent și mai eficient, în vederea raționalizării, iar nu a dispersării fondurilor, și să îmbunătățească, totodată, calitatea rezultatelor obținute;

27. consideră că GECT va contribui în mod semnificativ la eficientizarea alocării și gestionării resurselor, printr-o mai mare implicare a autorităților regionale și locale, precum și a agenților economici și sociali la nivel teritorial;

28. subliniază că GECT, prin faptul că așează sub egida juridică a Comunității diferitele forme de cooperare teritorială între actorii instituționali din două sau mai multe state membre, poate declanșa un proces de integrare europeană orizontală, în care sunt aplicate principiile subsidiarității și proximității;

29. afirmă că, prin intermediul instrumentului GECT, autoritățile regionale și locale europene pot asuma rolul important de impulsioneare a elaborării și punerii în aplicare a politicilor europene, contribuind astfel la o guvernare europeană mai deschisă, participativă, democratică, responsabilă și transparentă;

30. subliniază că posibilitatea de a antrena într-o singură structură de cooperare diferite niveluri instituționale deschide calea unor noi forme de guvernare la niveluri multiple, în care părțile interesate contribuie la succesul de ansamblu al proiectului în funcție de competențele proprii;

Angajamentul aplicării regulamentului în spiritul viziunii comunitare

31. subliniază că, prin însăși natura sa, instrumentul juridic al regulamentului garantează o reglementare uniformă a cooperării teritoriale în toate statele membre, reducând disparitățile datorate fragmentării și legislației; pentru prima dată există un instrument comun care are o astfel de aplicație geografică;

32. consideră că punerea în aplicare a regulamentului trebuie să fie, la rândul său, bine coordonată, astfel încât diversele acte legislative elaborate de statele membre în aplicarea Regulamentului (CE) 1082/2006 să poată fi regrupate fără a se crea niciun fel de incompatibilitate sau obstacol;

33. insistă asupra necesității ca regulamentul să fie aplicat în mod rapid și coerent pe întregul teritoriu al Uniunii, în conformitate cu spiritul european al noului instrument;

34. subliniază că, în conformitate cu procedurile menționate în preambulul la Regulamentul privind GECT, este important ca, încă de pe acum și sub formele cele mai potrivite, să fie implicate în implementarea noului instrument comunitar și statele terțe;

35. ia notă de faptul că unele state membre au adoptat deja normele de aplicare a regulamentului, dar își rezervă dreptul de a face o analiză riguroasă a acestor măsuri, destinată evaluării gradului de adecvare a acestora la obiectivele uniformizării legislative și ale promovării cooperării teritoriale;

36. regretă faptul că în majoritatea statelor membre încă nu s-au luat măsuri în vederea adoptării normelor de aplicare a regulamentului și îndeamnă autoritățile de resort să treacă la înființarea și la operaționalizarea funcționării GECT fără întârziere și fără a pune piedici și poveri birocratice în calea acestora;

37. scoate în evidență faptul că GECT a fost concepută și pentru a simplifica procedurile de gestionare și de punere în aplicare ale inițiativelor de cooperare teritorială și pentru aceasta solicită o colaborare cât se poate de extinsă la nivelul statelor membre, între diferitele autorități naționale, regionale și locale, în funcție de competențele proprii;

38. consideră, așadar, că sunt esențiale cooperarea și informarea reciprocă ale statelor membre, alături de implicarea directă a colectivităților regionale și locale;

39. amintește că, prin regulamentul privind GECT, dreptul comunitar creează o nouă categorie de persoane juridice care, în pofida raportărilor semnificative la dreptul național, trebuie să beneficieze de un tratament esențialmente uniform în diferitele state membre, în virtutea principiilor aplicabilității imediate și eficacității directe;

40. scoate în evidență faptul că articolul 2 din regulament stabilește o ierarhie clară, în temeiul căreia nu doar legislația comunitară, ci și normele prevăzute în Convențiile și Statutele GECT nou-create prevalează asupra legislației statului membru în care GECT își are sediul, iar acesta se aplică doar în situațiile care intră doar parțial sau nu intră deloc sub incidența regulamentului;

41. subliniază că normele din regulament care nu fac trimitere la dreptul național se aplică direct oricărei situații de constituire a unei GECT;

42. consideră că regulamentul trebuie să confere membrilor potențiali ai unei GECT, situați pe teritoriul a cel puțin două state, dreptul real și cu aplicabilitate imediată de a constitui o GECT în conformitate cu normele regulamentului respectiv;

43. amintește că neîndeplinirea obligației statelor membre, de adoptare a normelor de aplicare potrivite, limitează potențialul conceptului GECT și, de aceea, solicită Comisiei Europene să îndemne statele membre să-și îndeplinească obligațiile asumate în această chestiune;

44. consideră că un rol decisiv îi revine Comisiei Europene pentru ca GECT să devină pe deplin operațională, în adevăratul spirit al regulamentului;

45. invită Comisia Europeană să solicite statelor membre adoptarea măsurilor de aplicare necesare, oferind în același timp un sprijin adecvat autorităților naționale competente, prin adoptarea de orientări generale, criterii de interpretare și indicații tehnice. În acest scop, Comisia ar putea să profite de activitatea desfășurată de grupul de experți în GECT înființat de Comitetul Regiunilor;

46. în cazul în care ar persista situațiile de neîndeplinire a obligațiilor, dorește să fie luată în considerare de către Comisia Europeană posibilitatea inițierii procedurilor necesare de încălcare a dreptului comunitar, împotriva statelor membre care, în mod nejustificat, nu și-au îndeplinit obligațiile de adoptare a măsurilor de implementare a regulamentului;

Promovarea utilizării GECT

47. consideră că utilizarea Grupării europene pentru cooperare teritorială poate fi promovată prin acțiuni comunitare specifice de comunicare și formare și prin oricare altă măsură, inclusiv prin stimulente juridice, economice și financiare;

48. consideră, în acest context, că cele mai importante stimulente economice și financiare de bază se pot clasifica în două mari grupuri. Primele ar presupune să se prevadă un program specific, cu finanțare comunitară, din partea Fondului european de dezvoltare regională, care ar contribui la înființarea de noi GECT sau la transformarea de proiecte de cooperare în perspectiva unei gestionări conform vechilor formule convenționale;

49. consideră că cel de-al doilea grup de stimulente economice și financiare ar presupune ca în cazul licitațiilor lansate de Comisie să se acorde un avantaj comparativ acelor proiecte care implică înființarea unei GECT și care prevăd o dezvoltare durabilă, în momentul încheierii proiectului. Astfel s-ar promova instituționalizarea unei culturi a cooperării pe termen mediu și lung, care ar căuta noi surse de finanțare pe lângă bugetul comunitar;

50. în ceea ce privește măsurile juridice care ar trebui adoptate pentru a contribui la succesul acestui instrument în întreaga UE, consideră că responsabilitatea principală ar trebui să îi revină Comisiei, care să beneficieze de sprijinul tehnic al Comitetului Regiunilor;

51. propune Comisiei Europene să intensifice acțiunea de informare internă, în cadrul Direcțiilor Generale proprii, în scopul conștientizării, într-o mai mare măsură, a rolului instrumentului GECT în realizarea politicilor sectoriale ale Uniunii Europene;

52. își declară disponibilitatea de a coopera cu actorii instituționali pentru realizarea acțiunilor de promovare sus-menționate;

Rolul Comitetului Regiunilor

53. amintește că dispune de competențe consultative specifice în domeniul cooperării transfrontaliere, în conformitate cu articolul 265 din Tratatul CE:

— cooperarea teritorială în general și GECT în particular se numără printre prioritățile principale ale mandatului politic actual al Comitetului Regiunilor și ale noului protocol de cooperare cu Comisia;

— în articolul 5 al regulamentului se specifică faptul că membrii GECT au obligația de a informa Comitetul Regiunilor cu privire la viitoarele convenții și la înregistrarea și/sau publicarea statutelor; se creează astfel posibilitatea înființării unui „registru european” al GECT în cadrul Comitetului Regiunilor, potrivit solicitării acestuia din avizul din 2005 privind propunerea de regulament (CdR 62/2004 fin);

54. își manifestă dorința de a juca un rol fundamental de informare și de promovare a instrumentului GECT prin mobilizare politică, inițiative de comunicare, crearea de rețele de schimb de experiență și bune practici, activități de studiu;

55. subliniază că a fost constituit un grup de experți în GECT, a cărui sarcină este monitorizarea adoptării normelor naționale de implementare și facilitarea schimbului de experiențe în crearea și gestionarea GECT la nivel teritorial;

56. se angajează să pună în evidență posibilitățile oferite atât de legislațiile statelor membre, cât și de cele ale statelor terțe învecinate, în scopul optimizării posibilităților de cooperare între colectivitățile teritoriale ale Uniunii Europene și cele din țări terțe;

57. va intensifica cooperarea cu organizațiile regionale paneuropene, care au o experiență îndelungată și specifică în cooperarea teritorială transeuropeană;

58. subliniază că o strânsă cooperare interinstituțională, care să implice instituțiile europene, guvernele naționale și colectivitățile regionale și locale, constituie o condiție esențială pentru succesul GECT și al cooperării teritoriale.

Bruxelles, 18 iunie 2008

Președintele
Comitetului Regiunilor
Luc VAN DEN BRANDE

Avizul Comitetului Regiunilor privind abordarea globală a migrației: instituirea unei politici europene în domeniul migrației forței de muncă și încadrarea acesteia în relațiile cu țările terțe

(2008/C 257/04)

COMITETUL REGIUNILOR

- consideră că Uniunea Europeană ar trebui să instituie cât mai curând o autentică politică europeană în domeniul migrației, respectând competențele diferitelor niveluri de guvernare, dar asumându-și totodată competențele care îi sunt proprii;
- salută inițiativele Comisiei de a crea mecanisme pentru facilitarea migrației legale a forței de muncă, în măsura în care există un dezechilibru între dezvoltarea măsurilor restrictive de combatere a migrației nereglementate și a celor destinate promovării migrației legale; de asemenea, solicită Comisiei să elaboreze o politică europeană globală în domeniul migrației, care să garanteze că măsurile la nivel european prezintă valoare adăugată, așa cum se întâmplă în cazul lucrătorilor cu înaltă calificare;
- admite că munca la negru este unul dintre principalii factori de atracție pentru migrația nereglementată, motiv pentru care statele membre trebuie să-și intensifice și să-și îmbunătățească eforturile pentru a adopta toate măsurile necesare pentru combaterea muncii nereglementate;
- regretă faptul că rolul Comitetului Regiunilor nu este menționat în niciunul dintre documentele de referință și își exprimă îngrijorarea față de lipsa de atenție acordată dimensiunii teritoriale, deși până în prezent se recunoscuse rolul autorităților locale și regionale în gestionarea fenomenului migrației, precum și rolul consultativ al Comitetului Regiunilor în acest domeniu;
- afirmă că, pe măsură ce se dezvoltă dimensiunea externă a politicii și instrumentele europene pentru gestionarea migrației, trebuie să se consolideze, de asemenea, și dimensiunea teritorială, implicând autoritățile locale și regionale în crearea unei abordări globale a migrației. În acest sens, trebuie asigurată favorizarea de către Comisia Europeană a unui rol mai activ al Comitetului Regiunilor în etapa inițială a acțiunilor comunitare;
- salută inițiativa de promovare a migrației circulare și consideră că aceasta poate reprezenta o contribuție pozitivă pentru piețele forței de muncă din statele membre și dezvoltarea țărilor de origine.

Raportor: Anna TERRÓN I CUSÍ (ES/PSE), Secretariatul pentru afaceri europene din cadrul Guvernului comunității autonome Catalonia

Texte de referință:

Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind migrația circulară și parteneriatele pentru mobilitate încheiate de Uniunea Europeană cu țări terțe

COM(2007) 248 final

Propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a sancțiunilor la adresa angajatorilor de resortisanți din țări terțe cu ședere ilegală

COM(2007) 249 final

Propunerea de directivă a Consiliului privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților din țările terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate

COM(2007) 637 final

Propunerea de directivă a Consiliului privind o procedură unică de solicitare a unui permis unic pentru resortisanții din țările terțe în vederea șederii și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul statelor membre și un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală pe teritoriul unui stat membru

COM(2007) 638 final

RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

Recomandări generale

1. consideră că Uniunea Europeană ar trebui să instituie cât mai curând o autentică politică europeană în domeniul imigrației, respectând competențele diferitelor niveluri de guvernare, dar asumându-și totodată competențele care îi sunt proprii;

2. salută inițiativele Comisiei de a crea mecanisme pentru facilitarea migrației legale a forței de muncă, în măsura în care există un dezechilibru între dezvoltarea măsurilor restrictive de combatere a imigrației nereglementate și a celor destinate promovării imigrației legale; de asemenea, solicită Comisiei să elaboreze o politică europeană globală în domeniul migrației, care să garanteze că măsurile la nivel european prezintă valoare adăugată, așa cum se întâmplă în cazul lucrătorilor cu înaltă calificare;

3. admite că munca la negru este unul dintre principalii factori de atracție pentru imigrația nereglementată, motiv pentru care statele membre trebuie să-și intensifice și să-și îmbunătățească eforturile pentru a adopta toate măsurile necesare pentru combaterea muncii nereglementate;

4. este de părere că măsurile pentru combaterea muncii nereglementate ar trebui să se adreseze în primul rând angajatorilor sau persoanelor fizice care angajează resortisanți din țările terțe care nu au drept legal de ședere într-un stat membru. Deseori, imigranții înșiși se află într-o situație foarte dificilă, care poate fi ușor exploatată într-un mod imoral sau ilegal;

5. consideră că permisul unic este un bun instrument pentru evitarea imigrației nereglementate și amintește că articolul 41 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene instituie dreptul la o bună administrare;

6. consideră cooperarea cu țările terțe ca fiind esențială pentru o abordare globală și coerentă a imigrației, așa cum recunoștea Consiliul European în concluziile sale din anul 2005, amintind că „aspectele referitoare la migrație constituie un element central în relațiile UE cu numeroase țări terțe, în special cu cele din regiunile limitrofe ale Uniunii”⁽¹⁾;

7. este în favoarea ideii ca, la încheierea așa-numitelor „parteneriate pentru mobilitate”, să se acorde prioritate acelor țări terțe care sunt pregătite să facă eforturi substanțiale pentru combaterea imigrației ilegale și a traficului de ființe umane;

8. salută propunerile pentru dezvoltarea unei cooperări mai strânse cu țările terțe prin intermediul „parteneriatelor pentru mobilitate” sau al asistenței tehnice și/sau financiare și încurajează Comisia să caute noi forme de colaborare, bazate pe egalitate, cu țările de origine și de tranzit, creând un climat de încredere care să le permită acestor state să coopereze la combaterea imigrației nereglementate și să instituie mecanisme pentru organizarea imigrației legale;

9. remarcă rolul cheie pe care îl joacă autoritățile locale și regionale în negocierile și relațiile cu țările de origine și de tranzit, în special în domeniul precum dezvoltarea sau cooperarea. Amintește rolul important pe care l-au avut autoritățile locale și regionale în buna funcționare a programelor AENEAS, MEDA și TACIS, printre altele, și menționează contactele cu țările de origine și de tranzit precum și cunoștințele despre acestea dobândite datorită comunităților de imigranți;

⁽¹⁾ Concluziile Președinției. Consiliul European de la Bruxelles, 15-16 decembrie 2005, paragraful IV punctul 8.

10. regretă faptul că rolul Comitetului Regiunilor nu este menționat în niciunul dintre documentele de referință și își exprimă îngrijorarea față de lipsa de atenție acordată dimensiunii teritoriale, deși până în prezent se recunoscuse rolul autorităților locale și regionale în gestionarea fenomenului migrației, precum și rolul consultativ al Comitetului Regiunilor în acest domeniu;

11. afirmă că, pe măsură ce se dezvoltă dimensiunea externă a politicii și instrumentele europene pentru gestionarea migrației, trebuie să se consolideze, de asemenea, și dimensiunea teritorială, implicând autoritățile locale și regionale în crearea unei abordări globale a migrației. În acest sens, trebuie asigurată favorizarea de către Comisia Europeană a unui rol mai activ al Comitetului Regiunilor în etapa inițială a acțiunilor comunitare ⁽²⁾;

12. subliniază contribuția administrațiilor locale și regionale la politicile de integrare a populației imigrante, precum și rolul acestora în garantarea funcționării corecte a mecanismelor de acces la piața forței de muncă; de asemenea, atrage atenția asupra rolului pe care l-ar putea juca acestea în formarea lucrătorilor imigranți în vederea inserției atât pe piețele europene ale forței de muncă cât și, în cazul întoarcerii, pe piețele forței de muncă din țările de origine;

13. amintește că autoritățile locale și regionale au un rol important în prestarea de servicii publice pentru imigranți (aflați în situație de ședere reglementată sau nereglementată), printre care se evidențiază politicile privind admisă, asistența medicală, educația și locuința. Așa cum menționează Declarația celei de-a cincea Conferințe a Parlamentelor regiunilor-capitală europene (aprilie 2006), pentru anumite regiuni și autorități locale fenomenul migrației a determinat și continuă să determine cheltuieli importante la nivelul serviciilor publice, motiv pentru care ar trebui studiate noi formule care să acorde administrațiilor locale și regionale un rol mai important în dezvoltarea de inițiative și strategii naționale privind accesul la piața forței de muncă;

14. își exprimă preferința pentru termenul „migrație nereglementată”, dat fiind că, în multe dintre limbile oficiale, termenul „illegal” face referire la comportamente infracționale și, în orice caz, îndeamnă să se renunțe la utilizarea termenului „imigrant ilegal”;

15. ia notă de faptul că sunt menționate și alte politici UE care îi pot afecta pe migranți, precum politica de dezvoltare, strategia europeană pentru ocuparea forței de muncă sau alte politici din domeniul social sau economic, și, prin urmare, solicită o mai strânsă coordonare cu toate acele politici care afectează populația imigrantă;

16. invită Comisia să țină seama de estimările statelor membre cu privire la necesitățile de mână de lucru, pe baza informațiilor furnizate de statele membre către Eurostat și a listelor de ocupații greu de acoperit, în scopul de a obține o imagine cât mai clară asupra acțiunilor și estimărilor diferitelor

state membre. Cu toate acestea, în acest context, trebuie respectate competențele naționale privind admisă resortisanților din țări terțe pe piețele forței de muncă;

17. semnaleză importanța unui sistem fiabil și actualizat de statistici care să permită statelor schimbul voluntar de informații și experiență cu privire la politicile în domeniul forței de muncă și la piața forței de muncă, așa cum prevede Regulamentul (CE) nr. 862/2007 privind statisticile comunitare din domeniul migrației și protecției internaționale ⁽³⁾;

18. subliniază rolul important pe care îl pot avea autoritățile locale și regionale în obținerea de informații și de date statistice și insistă asupra posibilei contribuții a acestora la portalul european pentru imigrație sau la extinderea serviciilor rețelei EURES, între altele. Autoritățile regionale și locale dispun la rândul lor de numeroase portaluri web care pot completa aceste inițiative;

19. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că nu se menționează în mod explicit acordurile internaționale la care participă statele membre în cadrul Organizației Internaționale a Muncii și amintește faptul că acestea trebuie să acționeze în conformitate cu Declarația privind principiile și drepturile fundamentale la locul de muncă (OIM, 1998), cu Planul de acțiune pentru lucrătorii migranți (OIM, 2004) și, în general, respectând drepturile fundamentale ale persoanei, așa cum prevăd convențiile internaționale în vigoare;

20. consideră foarte importantă înființarea unei rețele de autorități locale și regionale pentru crearea unor instrumente și indicatori statistici comuni care să ofere o imagine mai clară asupra migrației;

21. dorește să sublinieze importanța organizării de grupuri de lucru permanente și de forumuri (conferințe, seminarii etc.) pentru schimbul de experiențe și de bune practici de primire și inserție socială și profesională a migranților;

22. susține ratificarea de către statele membre a Convenției internaționale privind protecția drepturilor tuturor lucrătorilor migranți și ale familiilor acestora;

În ceea ce privește migrația circulară și relațiile cu țări terțe

23. salută inițiativa de promovare a migrației circulare și consideră că aceasta poate reprezenta o contribuție pozitivă pentru piețele forței de muncă din statele membre și dezvoltarea țărilor de origine;

24. recunoaște faptul că migrația circulară poate reprezenta o legătură benefică între țările de origine și cele de destinație și că poate deveni un instrument de promovare a dialogului, a cooperării și a înțelegerii reciproce;

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 862/2007 recunoaște, la considerentul (5), că „sunt din ce în ce mai necesare informații statistice privind profesiile, educația, calificările și tipurile de activități ale migranților”. De asemenea, considerentul (6) afirmă că „disponibilitatea unor statistici comunitare armonizate și comparabile din domeniul migrației și azilului este esențială pentru dezvoltarea și monitorizarea legislației și politicilor comunitare privind imigrația, azilul și libera circulația a persoanelor”.

⁽²⁾ Conform Protocolului de cooperare dintre Comisia Europeană și Comitetul Regiunilor din noiembrie 2005.

25. atrage atenția asupra faptului că migrația circulară trebuie să funcționeze corect, pentru a împiedica transformarea sa într-o filieră pentru imigrația nereglementată, stabilindu-se canale eficiente, care să garanteze întoarcerea migrantului și să favorizeze circularitatea. În același timp, înțelege că migrația circulară nu poate nici substitui migrația cu caracter permanent, nici limita inițiativele statelor membre cu privire la politicile de integrare a imigranților;

26. susține o mai bună corelare între politica în domeniul imigrației și alte politici la nivel comunitar, în scopul de a îmbunătăți cadrul economic și social al țărilor de origine și de a „contribui la reducerea factorilor care favorizează migrația nereglementată” (*);

27. salută parteneriatele pentru mobilitate cu țări terțe și recunoaște importanța promovării acordurilor de asociere cu țările de origine. În comunicarea sa, Comisia subliniază că, la încheierea parteneriatelor pentru mobilitate, trebuie luată în considerare repartizarea competențelor între UE și statele membre. Aceste parteneriate trebuie să aibă în vedere instrumente pentru gestionarea comună a fluxurilor de migrație, măsuri pentru combaterea imigrației nereglementate și pentru facilitarea readmisiei și întoarcerii imigranților aflați în situație de ședere nereglementată, precum și mecanisme pentru favorizarea dezvoltării economice a acestor țări;

28. remarcă importanța încheierii de acorduri de readmisie cu țări terțe în cadrul angajamentelor asumate de acestea și semnaleză necesitatea de a simplifica procedurile de repatriere, respectând drepturile imigranților și drepturile recunoscute pe plan internațional;

29. solicită să se recunoască rolul autorităților locale și regionale în cooperarea transfrontalieră internațională și încurajează favorizarea participării acestora la politica europeană de vecinătate; invită autoritățile locale și regionale să coopereze cu autoritățile regionale ale țărilor de origine, utilizând în acest scop programele elaborate de Comisia Europeană și, în special, programul pilot comun pentru cooperare regională între regiunile ultraperiferice și țările terțe învecinate, amintind că aceste autorități cunosc cel mai bine impactul economic și social al imigrației și repercusiunile acesteia asupra regiunilor de origine;

30. amintește necesitatea de a analiza efectele migrației circulare asupra țărilor de origine și de a studia impactul transferurilor de bani asupra acestora. În lumina acestor studii, solicită introducerea instrumentelor necesare pentru facilitarea transferurilor de bani;

31. solicită să se studieze posibilitățile de implicare a orașelor și regiunilor de origine și de destinație ale fluxurilor de migrație în parteneriatele pentru mobilitate, având în vedere că acestea pot facilita mobilitatea imigranților și pot influența în mod pozitiv integrarea socială a acestora;

32. subliniază necesitatea de a promova mecanisme de stimulare a mobilității pe teritoriul UE a lucrătorilor imigranți care domiciliază și lucrează cu forme legale într-un stat membru;

33. subliniază faptul că țările terțe care participă la parteneriatele pentru mobilitate trebuie să facă eforturi în sensul stimulării eficiente a reîntoarcerii și reintegrării migranților prin măsuri active de promovare a locurilor de muncă productive și a condițiilor de muncă decente. Autoritățile din țările gazdă ar trebui să amintească acest lucru țărilor de origine cu care au încheiat parteneriate pentru mobilitate și să le ofere consultanță și alte forme de sprijin, fără ca acest sprijin să implice costuri financiare;

34. salută ideea vizelor cu intrări multiple de lungă durată care să favorizeze migrația circulară și susține inițiativele menite să favorizeze participarea pe piețele forței de muncă ale statelor membre a acelor cetățeni din țări terțe admiși în prealabil ca studenți și a celor care, după participarea la mecanismele migrației circulare, și-au îndeplinit obligația de a se întoarce;

35. solicită Comisiei să facă tot posibilul pentru ca, după întoarcerea în țara de origine, migranții circulari să își poată transfera drepturile la pensie acumulate;

36. salută sporirea stimulentele pentru cooperarea cu țări terțe, care vin în completarea altor măsuri și promovează participarea autorităților locale și regionale la proiecte de dezvoltare;

37. susține ideea înființării de centre comune de solicitare a vizelor în țări terțe și solicită ca această inițiativă să nu determine multiplicarea procedurilor birocratice, ci simplificarea și flexibilizarea acestora;

În ceea ce privește combaterea muncii nereglementate

38. sprijină intenția Comisiei de a combate munca ilegală efectuată de resortisanții din țările terțe. Aplicarea sancțiunilor de natură economică, administrativă sau, dacă gravitatea faptei o impune, de natură penală pentru încălcarea reglementărilor UE intră în competența statelor membre, cu excepția sancțiunilor având ca scop asigurarea eficacității legislației UE;

39. semnaleză necesitatea de a evalua adecvarea termenilor „angajator” și „întreprinzător” în fiecare versiune lingvistică a directivei și consideră că, în cazul în care sistemul juridic al unui stat membru face distincția între cei doi termeni, ar fi preferabilă utilizarea termenului „angajator” în loc de „întreprinzător”, în scopul de a disocia spiritul antreprenorial de comportamentul infracțional și de a include acele situații în care o persoană poate oferi locuri de muncă legale fără a avea statutul juridic de întreprinzător;

(*) COM(2007) 248 final.

40. afirmă că munca nereglementată trebuie combătută atât prin sancțiuni împotriva celor care angajează lucrători fără forme legale, cât și prin intensificarea inspecțiilor la locul de muncă, îmbunătățirea căilor de angajare legală și examinarea unor sisteme alternative care să permită promovarea bunelor practici. Rezultatele inspecțiilor la locul de muncă ar trebui să fie publice, pentru a permite consumatorilor și potențialilor angajați să facă alegeri informate;

41. afirmă că lupta împotriva muncii nereglementate trebuie să ocupe un loc prioritar printre acțiunile UE privind politica imigrației, dat fiind că acest tip de muncă reprezintă unul dintre principalii factori de atracție și de perpetuare a fluxurilor de imigrație nereglementată. Consideră că temeiul juridic al directivei trebuie să se centreze pe combaterea muncii nereglementate, combatere care va determina reducerea imigrației nereglementate și nu invers;

42. amintește faptul că autoritățile locale și regionale, în conformitate cu legislația națională, pot juca un rol important în aplicarea măsurilor de control și de supraveghere a pieței forței de muncă, precum și faptul că poate apărea necesitatea de a spori resursele umane și materiale pentru a crește numărul inspecțiilor;

43. consideră că, în cadrul combaterii muncii nereglementate, trebuie acordată o deosebită atenție luptei împotriva traficului ilegal de migranți și a traficului de ființe umane și denunță rolul jucat de mafii și de rețelele infracționale organizate în perpetuarea fenomenului imigrației nereglementate în general, și a exploatarea lucrătorilor în particular, care a devenit o activitate infracțională rentabilă;

44. sprijină inițiativele de combatere a muncii nereglementate și încurajează promovarea inițiativelor comune între diferitele niveluri de administrație (naționale, regionale și locale) și actorii sociali (în principal patronate și sindicate, dar și ONG-uri și asociații de protecție a drepturilor) în acest domeniu. Încurajează întreprinderea unor acțiuni de popularizare și informare în anumite sectoare profesionale în scopul descurajării celor care angajează muncitori fără forme legale și al informării lor cu privire la avantajele angajării cu forme legale;

45. admite că nu ar avea sens ca persoanele particulare care angajează lucrători fără forme legale să fie excluse din domeniul de aplicare a directivei, dar atrage atenția asupra imposibilității de a preveni astfel de situații dacă nu se oferă formule flexibile și complementare de angajare cu forme legale pentru a compensa deficitul de mână de lucru de pe piața forței de muncă;

46. remarcă importanța creșterii flexibilității și rapidității în angajarea cu caracter temporar și, de asemenea, a stabilirii unor filiere pentru imigrația sezonieră, conform programului de acțiune privind migrația legală din 2005, ca elemente care pot contribui la evitarea perpetuării angajării fără forme legale;

47. semnalează situația de extremă vulnerabilitate profesională și personală în care se găsesc multe femei imigrante în Uniunea Europeană și solicită să se acorde o atenție sporită acestui aspect;

48. sprijină decizia de a nu impune sancțiuni împotriva resortisanților din țări terțe afectați de propunerea de directivă, chiar dacă necesitatea unei decizii de întoarcere sau de expulzare (*) poate fi interpretată ca o penalizare, și salută sancțiunile economice împotriva infractorilor, în special cele referitoare la plata cheltuielilor de întoarcere, la care s-ar putea adăuga cheltuielile de cazare și de întreținere a imigrantului până la încheierea procedurii de întoarcere; subliniază faptul că Uniunea Europeană ar trebui să garanteze coerența instrumentelor legislative care prevăd măsuri privind întoarcerea, precum și conformitatea acestora cu drepturile fundamentale ale omului;

49. încurajează luarea de măsuri necesare pentru a garanta că lucrătorii întorși în țările de origine își primesc toate salariile restante;

50. solicită o mai bună protecție din partea autorităților competente ale statelor membre pentru lucrătorii victime ale abuzurilor și cere să se ia în considerare posibilitatea de a acorda permise de ședere de lungă durată, în special în cazurile de extremă gravitate, conform prevederilor Directivei 2004/81/CE privind permisul de ședere eliberat resortisanților țărilor terțe care sunt victime ale traficului de persoane sau care au făcut obiectul unei facilitări a imigrației ilegale și care cooperează cu autoritățile competente;

În ceea ce privește lucrătorii cu calificare superioară

51. salută inițiativele de promovare a căilor legale de acces pentru imigrația în UE, precum și încercările de a armoniza diversele și complexe mecanisme de acces pe piețele forței de muncă din statele membre;

52. consideră necesară introducerea de măsuri precum „cartea albastră”, în scopul de a face din Uniunea Europeană o destinație mai atrăgătoare pentru fluxurile de migrație de lucrători calificați și înalt calificați, de a satisface necesitățile piețelor forței de muncă europene și de a garanta îndeplinirea Strategiei de la Lisabona; cu toate acestea, se solicită Comisiei să prezinte o definiție mai clară a migranților „calificați” și cu „înaltă calificare” și sugerează ca această definiție să ia în considerare nivelul de educație al migrantului, experiența profesională a acestuia, competențele lingvistice și alți factori relevanți;

53. subliniază că nu trebuie minimalizată contribuția lucrătorilor necalificați sau slab calificați pe unele piețe europene ale forței de muncă și amintește Comisiei ca — după examinarea și evaluarea posibilităților de ocupare a forței de muncă pentru persoanele fără calificare sau cu calificare redusă — să țină seama de angajamentele Consiliului față de alinierea procedurilor de admisie din motive legate de piața forței de muncă, așa cum prevede Planul de politici privind migrația legală;

54. consideră că această „carte albastră” nu trebuie acordată numai lucrătorilor calificați care solicită admisia pe teritoriul UE, ci și celor care își au deja reședința pe teritoriul unui stat membru;

(*) COM(2005) 391 final și COM(2007) 248 final.

55. consideră indispensabilă obținerea de informații esențiale sigure cu privire la necesitățile de mână de lucru calificată pe piețele forței de muncă din statele membre și solicită Comisiei să elaboreze o metodă uniformă și eficientă pentru obținerea și prezentarea datelor statistice în acest domeniu, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 862/2007;

56. solicită statelor membre să promoveze participarea autorităților locale și regionale la determinarea volumului de admitii de resortisanți din țări terțe pentru oferte de muncă de înaltă calificare și regretă că această participare nu este menționată în mod explicit în propunerea de directivă;

57. se întreabă dacă mobilitatea lucrătorilor înalt calificați poate fi afectată de obligația de a-și avea reședința, pentru cel puțin doi ani, pe teritoriul primului stat membru, și încurajează Comisia să caute formule alternative pentru a garanta mobilitatea forței de muncă și pentru a răspunde necesităților de pe piețele forței de muncă naționale;

58. apreciază condițiile de intrare pentru membrii familiilor lucrătorilor cu înaltă calificare, element ce poate fi determinant în selecția personalului cu calificare superioară, după cum demonstrează experiența altor țări precum Australia, Canada și Statele Unite;

59. amintește importanța evitării „exodului creierelor” din țările în curs de dezvoltare și semnalează cu îngrijorare faptul că, potrivit Organizației Internaționale a Muncii, programele de admitie a lucrătorilor calificați (printre care se numără recentele inițiative ale Comisiei cu privire la migrația circulară) „tind să agraveze problemele exodului creierelor”⁽⁶⁾;

60. solicită să se studieze în mod serios, cu date și statistici, „exodul creierelor” și efectul său asupra țărilor de origine, în scopul elaborării de soluții comune cu țările de origine pentru a evita, în măsura posibilului, riscurile și consecințele acestui fenomen;

61. încurajează Comisia să ia toate măsurile oportune pentru a promova, ca alternativă la „exodul creierelor”, „circulația creierelor”, concept potrivit căruia migrații se întorc în țările de origine și împărtășesc beneficiile competențelor dobândite în țara de destinație⁽⁷⁾, lucru care permite stabilirea și aprofundarea relațiilor între comunitățile de origine și cele de destinație;

Bruxelles, 18 iunie 2008

În ceea ce privește permisul unic de ședere și de muncă

62. își exprimă satisfacția față de propunerea de solicitare unică a unui permis combinat de ședere și de muncă, și invită la îmbunătățirea canalelor administrative care să faciliteze formalitățile necesare pentru obținerea acestui permis;

63. salută orice propunere menită să simplifice mecanismele de acces în UE pe motive profesionale și cere flexibilizarea formalităților de solicitare și aprobare a permiselor, pentru a garanta eficiența funcționării sistemului;

64. apreciază permisul unic ca fiind un bun instrument pentru combaterea situațiilor nereglementate, o problemă considerabilă în țările Uniunii Europene și care subminează dreptul la bună administrare recunoscut în Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene;

65. își exprimă satisfacția cu privire la recunoașterea unui pachet comun de drepturi pentru toți titularii permisului unic și amintește că aceste drepturi trebuie să fie recunoscute în legătură cu cadrul internațional al protecției muncii garantat de OIM;

66. amintește, așa cum se recunoaște în avizul CdR 233/2006⁽⁸⁾, importanța îmbunătățirii mecanismelor de recunoaștere și echivalare a titlurilor și diplomelor profesionale și, în general, a abilităților profesionale ale imigranților, pentru a facilita integrarea pe piața forței de muncă potrivit capacităților acestora;

67. salută includerea de garanții în procedura de prezentare a cererii unice pentru permisul combinat, în special obligația de a justifica respingerea cererii și introducerea căilor de atac împotriva acestei respingeri;

68. insistă asupra faptului că statele membre, în conformitate cu principiul subsidiarității, trebuie să ia în considerare autoritățile locale și regionale la elaborarea politicilor în domeniul imigrației, în special în aspectele referitoare la integrare și la piața forței de muncă, pentru ca acestea să poată participa la decizia cu privire la numărul de cetățeni străini ce vor fi admiși pe teritoriul lor, precum și la caracteristicile profesionale ale acestora.

Președintele

Comitetului Regiunilor

Luc VAN DEN BRANDE

⁽⁶⁾ Garantarea beneficiilor și diminuarea riscurilor mobilității forței de muncă. Document tematic pentru ședința 3: Migrația pe motive profesionale, în interiorul granițelor și la nivel internațional. Forumul OIM, 2007.

⁽⁷⁾ Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE. Proiect de raport cu privire la migrația forței de muncă calificate și efectul acesteia asupra dezvoltării naționale. ACP-UE/100.012/B/2007.

⁽⁸⁾ Avizul Comitetului Regiunilor „Program de acțiune privind imigrarea legală, combaterea imigrării ilegale, viitorul rețelei europene de migrație” CdR 233/2006, 13.2.2007.

Avizul Comitetului Regiunilor privind instrumentul european pentru democrație și drepturile omului (IEDDO) document de strategie 2007-2010

(2008/C 257/05)

COMITETUL REGIUNILOR

- este convins că valorile democrației și drepturile omului, așa cum sunt proclamate în Carta drepturilor fundamentale anexată Tratatului de la Lisabona, reprezintă piatra de temelie a procesului de integrare europeană și că îmbunătățirea protecției drepturilor omului în UE va mări credibilitatea promovării democrației și drepturilor omului în domeniul relațiilor externe ale UE;
- subliniază faptul că democrația și drepturile omului reprezintă, în primul rând, chestiuni de interes mondial și constituie bunuri publice și că, în multe societăți, autoritățile locale reprezintă nivelul cel mai apropiat de persoanele individuale responsabil pentru punerea în practică a acestor drepturi. Deoarece instrumentul este orientat în primul rând spre consolidarea instituțiilor publice, ar putea pune un accent mai mare pe instituțiile locale și regionale;
- atrage atenția asupra posibilității ca strategia Comitetului Regiunilor de monitorizare a alegerilor să fie inclusă în cadrul obiectivului 5, pentru a favoriza construcția democrației la nivelul de bază și a inspira în rândul populației sentimentul asumării procesului democratic;
- este de acord cu faptul că observarea alegerilor reprezintă o componentă importantă a dezvoltării democrației și consideră că, în cadrul strategiilor viitoare ale UE de observare a alegerilor, ar trebui acordată o atenție deosebită monitorizării alegerilor locale și regionale în țările terțe;
- consideră că observarea de către UE a alegerilor naționale ar trebui să urmărească mai atent evaluarea impactului promovării democrației la nivel local și regional.

Raportor: dna Heini UTUNEN ZIV (FI/ALDE), membru al Consiliului municipal Jyväskylä

Text de referință

Documentul de strategie al Comisiei Europene pentru 2007-2010 privind programele finanțate prin Instrumentul european pentru democrație și drepturile omului (IEDDO) și anexele (alocările financiare ale IEDDO pentru 2007-2010)

C(2007)3765

RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

A. Recomandări generale

1. este convins că valorile democrației și drepturile omului, așa cum sunt proclamate în Carta drepturilor fundamentale anexată Tratatului de la Lisabona, reprezintă piatra de temelie a procesului de integrare europeană și că îmbunătățirea protecției drepturilor omului în UE va mări credibilitatea promovării democrației și drepturilor omului în domeniul relațiilor externe ale UE;

2. subliniază importanța deosebită a faptului că Uniunea Europeană consideră că democrația și drepturile omului reprezintă valori universale, care ar trebui promovate activ în întreaga lume, și sprijină acțiunile de punere în practică a acestora în țările terțe;

3. reamintește că opinia consecventă a Comitetului Regiunilor în acest domeniu este că nu poate exista o reală guvernare democratică fără un transfer substanțial de autoritate și competențe către nivelul local și regional. Cooperând pentru a oferi soluții concrete la problemele cotidiene, autoritățile locale și regionale pot construi încredere între oameni, în democrația locală și în dialogul intercultural. Acestea pot contribui la mărirea responsabilității locale și la dezvoltarea unei capacități durabile de promovare a democrației și a drepturilor omului;

4. subliniază faptul că democrația și drepturile omului reprezintă, în primul rând, chestiuni de interes mondial și constituie bunuri publice și că, în multe societăți, autoritățile locale reprezintă nivelul cel mai apropiat de persoanele individuale responsabil pentru punerea în practică a acestor drepturi. Deoarece instrumentul este orientat în primul rând spre consolidarea instituțiilor publice, ar putea pune un accent mai mare pe instituțiile locale și regionale;

5. recunoaște rolul unic al IEDDO în dezvoltarea și consolidarea democrației și a statului de drept în țările terțe din întreaga lume, precum și în garantarea unei acțiuni sistematice și coerente din partea UE în acest domeniu specific;

6. consideră că IEDDO reprezintă un avantaj evident pentru Europa, care consolidează profilul european în domeniul promovării democrației și drepturilor omului în țările terțe. CoR

subliniază că intenția UE de a promova democrația nu implică faptul că aceasta ar trebui sau ar putea să exporte sau să impună un model în țări terțe. IEDDO reprezintă o posibilitate de a răspândi mai puternic principii comune de libertate individuală. De asemenea, CoR subliniază că Carta Europeană a Autonomiei Locale adoptată de Consiliul Europei a servit substanțial multor noi democrații din Europa ca sursă de inspirație și de orientare la construirea unor administrații locale funcționale. Și noul proiect al Cartei Europene a Democrației Regionale a Congresului Puterilor Locale și Regionale din Europa (CPLRE, Consiliul Europei) ar putea servi acestui scop;

7. subliniind că obiectivul strategiei este de a acorda asistență indiferent de acordul guvernelor țărilor terțe, consideră că autoritățile locale și regionale alese în mod democratic în țările în cauză ar trebui definite ca parteneri în realizarea obiectivelor IEDDO, prin includerea explicită a acestora în lista părților interesate, alături de organizațiile societății civile;

8. amintește că CoR a creat deja mai multe instrumente pentru punerea în aplicare a politicii sale în țările cu care a stabilit contacte. În special, înființarea a trei grupuri de lucru — pentru Balcanii de Vest, Turcia și Croația —, precum și organizarea unui ciclu de conferințe pe tema politicii europene de vecinătate au permis stabilirea unui dialog politic constant și schimbul de bune practici cu autoritățile locale și regionale din țările terțe;

9. își exprimă preferința pentru o abordare strategică pe termen lung a instrumentului și a obiectivelor acestuia. Dat fiind că domeniile prioritare s-au schimbat constant de-a lungul fiecărei perioade de programare, dezvoltarea și evaluarea pe termen lung a programului și a inițiativelor asociate este dificilă. Evaluarea detaliată și raportarea precisă a programelor finalizate contribuie la dezvoltarea în continuare a programelor viitoare;

10. atrage atenția asupra necesității de a raționaliza procedurile de solicitare a finanțării prin IEDDO și recomandă insistent simplificarea funcționării concrete a programului, pentru a permite structurilor mai puțin organizate să profite de acest instrument și să îl utilizeze la capacitate maximă, într-un mod flexibil. Datorită faptului că IEDDO rămâne un instrument de dimensiuni relativ modeste, acesta trebuie aplicat în mod selectiv și strategic pentru a obține succese;

11. recomandă evaluarea și reevaluarea strategiei din perspectiva autorităților locale și regionale și a subsidiarității în țările terțe. Administrarea IEDDO trebuie să nu mărească birocrăția în așa măsură încât aceasta să devină un obstacol, în special pentru proiectele caracteristice actorilor locali. Pentru a evita discriminarea pe care o pot cauza structurile complexe, ar trebui permis un maximum de flexibilitate;

B. Recomandări tematice

12. angajamentul Comitetului Regiunilor față de democrație, buna guvernare, valorile europene și drepturile omului justifică implicarea sa în strategie în ansamblul său. Totuși, în ceea ce privește cele cinci obiective propuse în planificarea multianuală pentru intervalul 2010-2013, s-ar putea pune în mod special accentul pe implicarea autorităților locale și regionale în realizarea obiectivului 2. CoR atrage atenția asupra posibilității ca strategia Comitetului Regiunilor de monitorizare a alegerilor să fie inclusă în cadrul obiectivului 5, pentru a favoriza construcția democrației la nivelul de bază și a pentru a inspira în rândul populației un sentiment de asumare a procesului democratic;

Obiectivul 1

Consolidarea respectării drepturilor omului în acele țări și regiuni în care acestea sunt cel mai expuse riscului

13. menționează că, deși sprijinirea acestor obiective este orientată în primul rând spre organizațiile neguvernamentale, ar trebui recunoscut faptul că, în unele țări și regiuni, apărătorii drepturilor omului și chiar funcționarii publici municipali pot fi expuși anumitor riscuri datorită funcției și muncii lor zilnice. Ar trebui depuse eforturi pentru a le oferi și acestora sprijin;

Obiectivul 2

Întărirea rolului societății civile în promovarea drepturilor omului și a reformelor democratice, în susținerea concilierii pașnice a intereselor de grup și în consolidarea participării și reprezentării politice

14. consideră că democrația participativă și incluzivă la nivel local și regional reprezintă, pe termen lung, cea mai bună modalitate de a construi o democrație funcțională, orientată spre nevoile cetățenilor, bazată pe o bună guvernare și bucurându-se de încrederea și susținerea cetățenilor;

15. solicită modele de democrație incluzivă, prin asigurarea, de exemplu, a reprezentării politice atât a femeilor, cât și a bărbaților, precum și a populației indigene — atunci când există — și a minorităților locale. În plus, participarea grupurilor minoritare, a persoanelor cu handicap, precum și a copiilor și a tinerilor reprezintă domenii în care schimburile de bune practici și sprijinirea autorităților locale în procesul de consolidare a participării cetățenești au o importanță deosebită;

16. menționează că elementul-cheie al bunei guvernări, bazate pe reprezentarea și participarea politică largă, este recunoașterea faptului că cele mai bune decizii se iau la nivelul cel mai apropiat de cetățean;

17. subliniază că procesele democratice de responsabilizare — începând de la nivelul local și regional — sunt deosebit de importante în asigurarea transparenței guvernării și joacă un rol-cheie în combaterea corupției și reducerea sărăciei;

18. consideră că, prin dezvoltarea contactelor interumane la un nivel mai puțin formal și prin prioritatea acordată soluționării practice a problemelor cotidiene ale cetățenilor, autoritățile locale și regionale au un rol semnificativ în întărirea cooperării locale între grupurile de interese aflate în relații conflictuale;

19. consideră că societatea civilă, ONG-urile locale și organizațiile comunităților pentru libertățile fundamentale și drepturile omului, precum și apărătorii locali ai drepturilor omului pot obține cele mai bune rezultate în punerea în practică a drepturilor politice, economice și sociale la nivel local atunci când munca lor este recunoscută și se desfășoară în absența amenințărilor, hărțuirii și nesiguranței și că nivelul local este deosebit de important pentru promovarea valorilor democratice și formarea conștiinței politice a cetățenilor, dacă aceștia din urmă au posibilitatea de a colabora cu autorități locale și regionale responsabile;

20. subliniază valoarea adăugată a abordării locale în ceea ce privește cooperarea transfrontalieră pe diferite teme, inclusiv rezolvarea conflictelor. Rolul pozitiv pe care inițiativele locale — cum ar fi „diplomația orașelor”, prin promovarea dialogului intercultural și a măsurilor de dezvoltare a încrederii la nivel local — îl pot juca în contextele conflictuale trebuie subliniat în mod special. În consecință, campaniile globale pentru democrație și drepturile omului ar trebui luate mai mult în considerare, de exemplu prin aplicarea unei abordări transnaționale, care să conțină o perspectivă locală și regională clară;

Obiectivul 3

Susținerea acțiunilor referitoare la drepturile omului și la democrație în domeniile acoperite de liniile directoare ale UE, inclusiv în ceea ce privește dialogurile despre drepturile omului, apărătorii drepturilor omului, pedeapsa cu moartea, tortura și implicarea copiilor în conflicte armate

21. reamintește că, deși dialogurile despre drepturile omului se poartă în general cu autoritățile de stat, problemele legate de democrație trebuie, în mod evident, abordate la nivelul actorilor locali și regionali. Un sistem democratic funcțional nu poate fi creat și menținut în absența implicării și a asumării locale și regionale, ambele niveluri contribuind în toate privințele la dezvoltarea acestui sistem;

22. după cum i-a definit ONU pe apărătorii drepturilor omului, și anume ca „persoane sau organizații angajate în promovarea și apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale”, este evident rolul factorilor de decizie și al actorilor de la nivel local;

23. atrage în mod insistent atenția asupra faptului că numeroase cazuri de tortură au loc în închisorile locale și în secțiile de poliție. De aceea, trebuie făcut un efort intens pentru aplicarea la nivel local a legilor naționale și a angajamentelor internaționale. În consecință, ar trebui acordat sprijin ONG-urilor locale, care monitorizează acțiunile autorităților, și formării profesionale a autorităților;

24. sprijină liniile directe referitoare la drepturile copilului și indică relevanța autorităților locale în materie de educație și de acces la educație și la asistență medicală adecvată, inclusiv activitatea privind drepturile la sănătatea reproducerii, în special pentru fete;

25. sprijină Comunicarea Comisiei „Copiii ocupă un loc special în acțiunile externe ale UE”, COM(2008) 55 final, în care copiilor li se acordă un loc special în acțiunile externe ale UE, și insistă asupra necesității de a promova integrarea intereselor și a drepturilor copiilor în toate acțiunile externe ale UE;

Obiectivul 4

Sprijinirea și consolidarea cadrului internațional și regional pentru protecția drepturilor omului, justiție, statul de drept și promovarea democrației

26. salută acordurile de cooperare deja existente cu actori cum sunt Consiliul Europei, Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa și Curtea Penală Internațională și ar aprecia în mod deosebit dacă s-ar acorda atenție facilitării democrației locale și dezvoltării capacității autorităților locale și regionale de a pune în practică drepturile civile, politice, economice și sociale;

27. subliniază dreptul copiilor de a participa, de a influența și de a-și face auzită vocea în legătură cu subiecte care îi privesc,

în funcție de vârsta și de maturitatea lor (în conformitate cu articolul 12 din Convenția Națiunilor Unite privind drepturile copilului), în special atunci când se iau decizii referitoare la chestiuni locale;

Obiectivul 5

Instaurarea unui climat de încredere în procesele electorale democratice, în special prin observarea alegerilor

28. este convins, pe baza experienței acumulate și a promovării active a democrației locale și regionale, a descentralizării și a autoguvernării, că respectarea competențelor locale și regionale instituite de către autoritățile naționale și europene este esențială pentru promovarea democrației autentice și a drepturilor omului în lumea întreagă;

29. subliniază că, în ultimii doi ani, monitorizarea alegerilor a devenit unul dintre instrumentele eficiente ale politicii externe a CoR. În acest context, Comitetul recunoaște experiența și angajamentul manifestat deja de ani de zile de Congresul Puterilor Locale și Regionale din Europa (CPLRE) în acest domeniu. CoR salută faptul că i s-a oferit ocazia de a participa la lucrările CPLRE pentru promovarea și dezvoltarea democrației locale și regionale;

30. este de acord cu faptul că observarea alegerilor reprezintă o componentă importantă a dezvoltării democrației și consideră că, în cadrul strategiilor viitoare ale UE de observare a alegerilor, ar trebui acordată o atenție deosebită monitorizării alegerilor locale și regionale în țările terțe;

31. consideră că observarea de către UE a alegerilor naționale ar trebui să urmărească mai atent evaluarea impactului promovării democrației la nivel local și regional;

32. subliniază faptul că viitoarea strategie pentru intervalul 2010-2013 ar trebui să ia în considerare rolul care ar putea fi jucat în această inițiativă de autoritățile locale și regionale, în special din punctul de vedere al procesului alegerilor locale, și de expertiza europeană în monitorizarea alegerilor în țările terțe.

Bruxelles, 18 iunie 2008

Președintele
Comitetului Regiunilor
Luc VAN DEN BRANDE

Avizul Comitetului Regiunilor privind multilingvismul

(2008/C 257/06)

COMITETUL REGIUNILOR

- relevă faptul că, în toată Uniunea Europeană, nivelele local și regional au responsabilități esențiale în materie de protejare și promovare a diversității lingvistice. Acestea ocupă o poziție privilegiată în realizarea un parteneriat constructiv împreună cu instituțiile care se ocupă de formare lingvistică, în vederea elaborării unor cursuri de instruire și de formare profesională adaptate nevoilor și exigențelor locale specifice;
- consideră că, dat fiind caracterul esențial al diversității lingvistice în Uniunea Europeană, construirea unei societăți multilingve ar trebui, prin urmare, să fie abordată din perspectiva maximizării efectelor pozitive ale diversității și a minimalizării celor negative;
- consideră că, păstrându-și limba sau limbile de origine ca un element de identificare a propriului fond cultural, fiecare cetățean al UE trebuie să-și însușească, pe parcursul vieții, în plus față de limba maternă, la nivel activ și pasiv, o a doua limbă comună și o a treia (limbă de adopție), care va fi aleasă în funcție de afinitățile culturale sau de exigențele de mobilitate socială și economică din țara sau regiunea de origine;
- observă că, în vederea atingerii obiectivului „limbă maternă + două limbi străine”, trebuie să i se acorde un rol de frunte nivelului regional, în special în realizarea programelor educative;
- propune ca toate regiunile să fie încurajate să instituie propriul forum local pentru multilingvism, care să monitorizeze tendințele locale de natură socială, economică și educațională și care să propună măsuri de sensibilizare și motivare a populației pentru studierea pe tot parcursul vieții, după formula „limbă maternă + două limbi străine”.

Raportor: dl Roberto PELLA (IT/PPE) Membru al Consiliului provinciei Biella, viceprimar al localității Valdengo

RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

1. felicită Comisia Europeană pentru impulsul puternic dat temei multilingvistului, prin instituirea, la 1 ianuarie 2007, a unui veritabil portofoliu tematic, încredințat comisarului Leonard Orban. Având în vedere importanța acestui portofoliu și provocările pe care el le implică, acesta ar trebui consolidat, pentru a se putea dezvolta și pentru a-și putea îndeplini în mod eficient obiectivele care i-au fost încredințate;

2. reafirmă prioritatea acordată temei multilingvistului în agenda politică europeană, prioritate care traversează toate domeniile de intervenție ale vieții sociale, economice și culturale europene;

3. împărtășește tipul de abordare lansat de comisarul Orban, pentru care fenomenul multilingvistului trebuie să servească unei integrări europene mai puternice și întăririi dialogului dintre culturi;

4. dat fiind caracterul esențial al diversității lingvistice în Uniunea Europeană, construirea unei societăți multilingve ar trebui, prin urmare, să fie abordată din perspectiva maximizării efectelor pozitive ale diversității și a minimalizării celor negative, pentru a evita utilizarea exclusiv instrumentală a acestei diversități;

5. ia notă de analiza realizată de grupul la nivel înalt privind multilingvistul, creat în 2005, și împărtășește principalele concluzii, care pot fi rezumate astfel:

— este necesară intensificarea procesului de sensibilizare, mai ales prin campanii de informare destinate părinților, tinerilor și organizațiilor active în domeniul educației și culturii;

— sunt necesare acțiuni de întărire a motivației pentru învățarea de noi limbi, mai ales prin activități din afara programei școlare, activități ludice și informale;

— trebuie acordată o mai mare importanță potențialului cultural și lingvistic al imigranților, astfel atingându-se atât obiectivul de a-i integra pe imigranți în societatea-gazdă, cât și de a le facilita, prin intermediul multilingvistului, realizarea deplină a propriului lor potențial;

— trebuie extinsă acțiunea europeană în favoarea multilingvistului și la limbile vorbite în țările terțe, în vederea exploatarea la maxim a competitivității europene;

6. ia notă de rezultatul consultării online din septembrie 2007, care sintetizează următoarele puncte-cheie ale acțiunii privind multilingvistul:

— învățarea limbilor reprezintă un element esențial pentru menținerea sau creșterea șanselor de a găsi un loc de muncă;

— cea mai bună metodă de motivare în învățarea mai multor limbi constă într-un proces educativ precoce și în încurajarea stagiilor de studii și a perioadelor de muncă în străinătate;

— în vederea optimizării eficienței metodelor de învățare, este necesară evidențierea metodelor atipice de transmitere a competențelor lingvistice, care țin cont de nevoile individului;

— o mai bună cunoaștere a culturii aflate „în spatele” limbii de învățat (sau care urmează a fi utilizată) asigură cel mai mare respect pentru diversele limbi vorbite la nivel local, național și european;

— limba are un impact important asupra contextului economic, în măsura în care este mai ușor să faci afaceri cu o firmă străină dacă cunoști limba țării în care aceasta este situată;

— o măsură potrivită pentru creșterea competențelor lingvistice în mediul profesional este promovarea cursurilor de limbi în întreprinderi, cu condiția ca acest lucru să fie realizabil în cazurile respective;

— utilizarea unui mai mare număr de limbi oficiale în activitățile Uniunii Europene și creșterea costurilor corespunzătoare sunt de preferat, în vederea dezvoltării receptivității la multilingvistism a instituțiilor;

7. reliefează și își însușește propunerile formulate de grupul de intelectuali pentru dialogul intercultural, constituit la inițiativa Comisiei Europene și prezidat de dl Amin Maalouf, și subliniază în special:

— faptul că, în relațiile bilaterale dintre popoarele Uniunii Europene, ar trebui să se prefere utilizarea limbilor acestor popoare;

— importanța, pentru Uniunea Europeană, a promovării ideii de limbă personală adoptivă;

8. reafirmă ideea promovării și prezervării diversității culturale și lingvistice, considerată drept prioritate esențială. În cadrul Uniunii Europene, prin diversitate lingvistică se vor înțelege cunoașterea și utilizarea:

— limbilor oficiale ale UE;

— limbilor oficiale ale statelor membre ale UE;

— limbilor minoritare vorbite în statele membre ale UE, dar care nu sunt recunoscute ca limbi oficiale.

Uniunea și statele sale membre vor promova diversitatea lingvistică în domeniile lor de acțiune respective;

9. în toată Uniunea Europeană, nivelele local și regional au responsabilități în materie de protejare și promovare a diversității lingvistice. La acest nivel se găsesc și competențele din domeniul educației, al formării profesionale și al educației pentru adulți. Nivelul acesta reprezintă o componentă a parteneriatului social și coordonează creșterea și dezvoltarea în plan regional și local;

10. în contextul unei formări profesionale de tipul învățării permanente, noțiunile de „cunoaștere” și „învățare” capătă importante conotații și din cauză că piața muncii cu multiplele ei posibilități impune competențe lingvistice crescânde;

11. regiunile și colectivitățile locale ocupă o poziție privilegiată în realizarea unui parteneriat constructiv împreună cu instituțiile care se ocupă de formarea lingvistică, în vederea elaborării unor cursuri de instruire și de formare profesională adaptate nevoilor și exigențelor locale specifice;

12. consideră, prin urmare, că autoritățile regionale și locale sunt cele mai îndreptățite să răspundă necesităților lingvistice locale, fără a afecta sprijinul pe care acestea le pot primi din partea autorităților centrale/naționale.

Observații generale

13. Comitetul este de părere că Europa ar trebui să-și bazeze coeziunea socială și economică pe valorificarea oportunităților legate de mobilitate, globalizare, de cultura europeană și de sentimentul apartenenței la cetățenia europeană;

14. acest proces este realizabil în special dacă sunt eliminate obstacolele de tip lingvistic cu care se confruntă statele și persoanele, și anume:

- a) cunoașterea limbilor străine contribuie semnificativ la mobilitatea profesională, educațională, culturală și personală; Uniunea Europeană nu va deveni niciodată o veritabilă Uniune dacă cetățenii ei nu vor reuși să atingă un nivel mai ridicat de mobilitate pe plan intern;
- b) cunoașterea limbilor permite îmbunătățirea semnificativă a competitivității, în măsura în care face posibil contactul cu noi interlocutori, schimbul de experiențe, vânzarea de produse și prestarea de servicii. Globalizarea permite deschiderea pieței comerciale și pieței forței de muncă. Cunoașterea limbilor reprezintă una dintre condițiile necesare pentru stabilirea și dezvoltarea unor raporturi de parteneriat cu alte state sau întreprinderi, pentru a se putea profita astfel de șansa oferită de globalizare;
- c) limba reprezintă expresia cea mai directă a culturii și contribuie la ameliorarea comunicării dintre cetățenii europeni. *Cultura europeană* nu se poate fonda pe acceptarea și pe instituirea pasivă a unui mozaic de culturi ale statelor membre (societate multiculturală), ci dimpotrivă, ea se consolidează prin confruntarea amplă a cetățenilor aparținând diferitelor

culturi și prin afirmarea importanței diversității și identității culturale (societate interculturală);

- d) acțiunea de promovare a cetățeniei active, a coparticipării de tip instituțional a regiunilor, a consultării și contactului dintre cetățeni, fără a uita de integrarea socială, este necesară pentru asigurarea unei mai mari eficiențe a acțiunilor legislative europene, care trebuie sprijinite și împărțite într-o măsură din ce în ce mai mare de regiuni și de fiecare cetățean. Prin urmare, este necesar ca Uniunea Europeană să se exprime în limba cetățenilor săi în documentele sale și în relațiile sale interinstituționale și externe, pentru ca acestea să poată fi înțelese, astfel încât instituțiile de la nivel local (autoritățile locale și regionale) să poată interacționa, pentru ca cetățenii să poată înțelege mesajul, să ia parte la viața europeană și, în sfârșit, să joace rolul de cutie de rezonanță pentru obiectivele strategice propuse;

15. Comitetul consideră că, în domeniul multilingvistului, Comisia trebuie să acorde atenție metodei deschise de coordonare, implicând nu numai nivelul administrativ național, ci și cele locale și regionale, deoarece acestea din urmă adeseori răspund de punerea în practică pe teren a diferitelor măsuri;

16. în acest context, trebuie atrasă atenția și asupra respectului și demnității limbilor neoficiale vorbite de grupuri minoritare, care reprezintă, la fel ca limbile oficiale, un element constitutiv al diversității culturii teritoriului respectiv și care trebuie să se bucure de atenția programelor europene de incluziune.

Mesaje și acțiuni-cheie

17. Comitetul consideră că este important ca obiectivul „limbă maternă + două limbi străine” să devină obiectiv strategic al politicii europene în domeniul multilingvistului;

18. păstrându-și limba sau limbile de origine ca un element de identificare a propriului fond cultural, fiecare cetățean al UE ar trebui să-și însușească pe parcursul vieții, în plus față de limba maternă, o a doua limbă comună (la nivel activ și pasiv) și o a treia (limbă de adopție). Aceasta din urmă va fi aleasă în funcție de afinitățile culturale sau de exigențele de mobilitate socială și economică din țara/regiunea de origine;

19. limba de adopție nu trebuie aleasă doar dintre limbile considerate oficiale de către UE, ci și dintre idiomurile minore pe plan european și, mai ales, dintre idiomurile extracomunitare care reprezintă oportunități culturale, economice și sociale importante pentru dezvoltarea competitivității europene;

20. Comitetul propune ca următoarele mesaje-cheie prioritare să fie adoptate în cadrul politicii europene privind multilingvistul și să fie concretizate în acțiuni operative care să motiveze populația, să păstreze diversitatea și să plaseze instituțiile locale și regionale într-o poziție centrală în ceea ce privește alegerea parcursurilor educative.

Parteneriatul teritorial

21. Rolul autorităților locale și regionale este unul fundamental, și aceasta nu doar în virtutea faptului că multe dintre acestea dispun de competențe politice și administrative în domeniul învățământului, ci și pentru că sunt capabile să monitorizeze mai bine situația multilingvismului cetățenilor și să îi urmărească evoluția în contextul aplicării directivelor și programelor comunitare. Într-adevăr, nivelul regional și local este cel la care se apreciază competențele dobândite și practicile aplicate, care, odată analizate, oferă puternice impulsuri acțiunii politice europene;

22. în vederea realizării obiectivului „limbă maternă + două limbi străine”, nivelului regional trebuie să i se acorde un rol de frunte, în special în realizarea programelor educative;

23. în cadrul aceleiași țări, regiunile pot avea caracteristici istorice, civice, culturale, sociale și economice diferite;

24. va trebui încurajată diversitatea teritorială, mai precis trebuie ca regiunilor să li se solicite să ofere cursuri de învățare a limbilor străine, pe baza studiilor, cercetărilor și anchetelor întreprinse de colectivitățile locale și regionale referitoare la tradiția culturală, la dorințele publicului larg, la cerințele și perspectivele economico-sociale ale regiunii;

25. aceasta ar permite deci monitorizarea concordanței dintre necesitățile locale și programele educaționale desfășurate și modificarea, prin utilizarea flexibilității de care se bucură autonomia locală și regională, a inițiativelor educaționale care nu au produs rezultatele așteptate;

26. limba de adopție va trebui aleasă în mod liber. În cazul în care un stat membru are mai multe limbi oficiale UE, ar trebui încurajată și învățarea celeilalte sau a celorlalte limbi;

27. Comitetul consideră că politica de multilingvism trebuie să includă și o perspectivă externă. Promovarea limbilor europene în afara Uniunii prezintă interes atât în plan cultural, cât și economic. În același sens, Uniunea trebuie să își dovedească deschiderea pentru limbile țărilor terțe, cum ar fi chineza, araba, hindi, rusa etc.;

28. prin urmare, se propune ca toate regiunile să fie încurajate să instituie propriul forum local pentru multilingvism, care să monitorizeze tendințele locale de natură socială, economică și educațională și care să propună măsuri de sensibilizare și motivare a populației pentru învățarea pe tot parcursul vieții, după formula „limbă maternă + două limbi străine”;

29. pe de altă parte, un sprijin puternic va trebui acordat programelor de integrare a migranților. Va trebui încurajată și promovată cunoașterea limbii adecvate, de care acești cetățeni și copiii lor au nevoie pentru a-și dezvolta potențialul în societatea europeană, garantându-se totodată respectarea dreptului acestora

de a-și păstra limba maternă. Una din limbile pe care aceștia ar trebui să o învețe și să și-o însușească ar fi limba oficială vorbită în teritoriul/statul membru de reședință, precum și cealaltă (sau celelalte) limbi oficiale ale teritoriilor sau regiunilor care au o astfel de limbă sau astfel de limbi, în conformitate cu normele constituționale ale statului membru respectiv;

30. în concluzie, instituțiile locale, regionale și naționale vor trebui să încurajeze adoptarea de către sistemul de învățământ a unei game largi de limbi în programa școlară propusă. Sistemele de învățământ ar trebui să ia în considerare o gamă largă de limbi, alese pe baza exigențelor sociale, economice și culturale ale regiunii respective;

31. Comitetul consideră că stăpânirea limbilor străine este un factor foarte important în ceea ce privește competitivitatea. Cercetările au demonstrat că întreprinderile europene pierd piețe din cauza lacunelor lingvistice;

32. Comitetul invită ca atare Comisia să-și consolideze eforturile în acest domeniu.

O mai bună integrare lingvistică

33. În ceea ce privește limbile mici și limbile vorbite de un grup „minoritar”, trebuie reamintit faptul că acestea contribuie la sporirea valorii fundamentale a culturii europene, adică a diversității, și că, prin urmare, nu numai că nu trebuie discriminate în cursul acestui proces, ci trebuie protejate în mod deosebit;

34. apelativul „limbă minoritară” sau „limbă mică” nu poate constitui un motiv de discriminare a acestei limbi;

35. Comitetul sugerează promovarea dezbaterilor pentru a se găsi termeni mai adecvați, care să răspundă mai bine realităților actuale;

36. este deci importantă continuarea dezvoltării procesului de recunoaștere oficială a acelor limbi, care exprimă tradiții și culturi europene adânc înrădăcinate;

37. aceasta ar permite o recunoaștere instituțională la nivel european, care va face ca UE să își traducă propriile texte într-un număr mai mare de limbi decât cele 23 din prezent, în vederea încurajării dialogului direct dintre instituțiile europene și cetățeni;

38. procesul de recunoaștere oficială la nivel european și de diversificare la nivel regional va permite o mai bună integrare socială;

39. salută concluziile Consiliului European din 13 iunie 2005, prin care se autorizează utilizarea, în cadrul organelor și instituțiilor UE, a altor limbi decât cele oficiale recunoscute de Regulamentul 1/1958;

40. și limbile nerecunoscute oficial la nivel european, local sau regional vor trebui totuși să facă în continuare obiectul unor programe de conservare a identității culturale.

Solidaritatea între generații

41. Există și o problemă legată de maniera în care cetățeanul trebuie sprijinit în procesul învățării de-a lungul vieții;

42. dacă, pe de o parte, este mai ușor să direcționezi educația lingvistică în etapa școlară și să ajuți tinerii de astăzi să nu-și piardă mai târziu sensibilitatea lingvistică interculturală căpătată pe băncile școlii, pe de altă parte, problema devine mai complicată în privința generațiilor care au părăsit de mult sistemul de învățământ și care nu au mai urmat niciodată un program de pregătire multilingvă. De asemenea, este important să se asigure studiul limbilor de către generațiile mai vârstnice, în care multe persoane nu au venit în contact cu limbi străine nici pe plan personal, nici profesional. Acest fapt le-ar sporii mijloacele de exprimare la o vârstă înaintată, contribuind la o viață cetățenească europeană mai activă în ceea ce-i privește;

43. se impune deci promovarea unor sisteme de învățare nu doar accesibile din punct de vedere economic (adesea costurile cursurilor de limbi străine reprezintă un obstacol în calea pregătirii celor în vârstă), ci și pasive, pentru a se evita ca acestea să devină inaccesibile din cauza problemelor de deplasare sau a celor legate de angajarea activă, în termeni de timp;

44. pe de altă parte, se subliniază că trebuie făcute eforturi pentru învățarea cât mai corectă a unei limbi străine, în special în contextul creșterii continue a comunităților de imigranți;

45. este important să se sublinieze faptul că există forme de învățare simplificată, care dau individului posibilitatea de a dobândi competențe lingvistice rudimentare, ce îi permit să înțeleagă și să se facă înțeles. Aceste forme de învățare ar trebui promovate de instituțiile de învățământ locale, regionale și naționale și ar trebui finanțate de UE, în vederea răspândirii posibilității de învățare și a atenuării diferențelor dintre generații, în ceea ce privește învățarea de limbi străine;

46. în plus, ar trebui încurajate formele alternative de învățare, prin utilizarea mai accentuată a canalelor multimedia, prin promovarea programelor transmise în limba originală și subtitrate (aceasta fiind valabil în cazul programelor TV, filmelor și jurnalelor de știri), ca și recurgerea într-o mai mare măsură la cursurile de limbă în format electronic și la programele de traducere online, ceea ce ar echivala, așadar, cu un fel de auto-învățare pe tot parcursul vieții;

47. pe de altă parte, în cazul celor tineri și foarte tineri, trebuie trezit încă de pe acum interesul lingvistic. Învățarea celei de-a doua limbi trebuie să înceapă cât mai timpuriu, întrucât astfel se creează premise mai bune pentru o însușire mai rapidă și mai vastă a unei limbi;

48. trebuie sporite progresele realizate în învățarea limbilor străine la școala primară și în învățământul secundar

educativ va trebui să crească capacitatea de a dialoga într-o limbă străină în școala primară și posibilitatea de familiarizare cu o a treia limbă străină în învățământul secundar;

49. programa universitară va trebui să ofere posibilitatea perfecționării sau îmbunătățirii suplimentare a bagajului lingvistic individual, ceea ce presupune și încurajarea proiectelor Erasmus și Socrates;

50. universitatea va trebui să-și deschidă porțile nu doar persoanelor de peste o anumită vârstă și care doresc să-și completeze lacunele lingvistice, ci și întreprinderilor; acestea vor trebui să fie sprijinite în acțiunile lor de încurajare a personalului și a conducerii de a se confrunta cu învățarea unor noi limbi străine „comerciale”, prin promovarea de parteneriate între întreprinderi și universități;

51. pe de altă parte, este necesară organizarea de cursuri de traducere și interpretare care să implice nu doar instituțiile (pornind de la cetățenii obișnuiți, trecând prin regiuni și ajungând la Parlamentul European — promovarea și recompensarea orașelor care știu să își creeze propriile website-uri și să își prezinte documentația externă în mai multe limbi reprezintă un bun stimulent pentru multilingvismul instituțional local), ci și punctele de contact cu publicul.

Interdisciplinaritatea

52. Multilingvismul poate fi încurajat nu numai prin educație și formare, ci și prin activități ludice și recreative;

53. de exemplu, învățarea mai multor limbi prin intermediul culturii sau al sportului reprezintă un mod de sensibilizare a unui spectru larg de persoane, de la copii până la adulți;

54. cântecele reprezintă deja în sine o piață globală și multilingvă; un efect pozitiv l-ar avea, de exemplu, promovarea unor evenimente de tipul Porților deschise consacrate muzicii europene (*EuroMusic Open Day*), punându-se accentul asupra versurilor cântecelor;

55. circulația operelor literare prin intermediul unui program de traducere literară (publicare bilingvă — în original și în traducere) va trebui intensificată și încredințată nu doar inițiativei editurilor, ci și parteneriatelor publice, pentru a stimula administrațiile locale și regionale să devină promotori ai unor inițiative multilingve private.

Instituțiile UE

56. Nu pune la îndoială caracterul indispensabil al multilingvismului instituțional în interiorul UE. Din acest motiv, trebuie să se garanteze imediat în cadrul instituțiilor UE cel puțin interpretarea pasivă din limbile oficiale ale UE, pentru ca persoanele care iau parte la dezbateri să-și poată exprima punctele de vedere în limba lor maternă;

57. este convins că protejarea diversității culturale înseamnă garantarea unui sistem de traducere formală sau informală în toate limbile europene oficiale. Pentru promovarea multilingvismului este absolut necesar ca în toate punctele de contact informal să fie asigurată o comunicare bilaterală inteligibilă în limbile interlocutorilor;

58. în întâlnirile formale, pentru documentele de lucru și documentele oficiale, este necesară efectuarea unei traduceri în toate limbile oficiale ale statelor membre. Fiecare stat membru trebuie respectat ca o piatră de temelie a UE, iar Uniunea trebuie, la rândul ei, să furnizeze servicii în întregime exploataabile, oferind fiecărui stat, în conformitate cu normele constituționale ale acestuia, documentele necesare, astfel încât cetățenii săi să poată exercita o cetățenie europeană activă.

Frontiera externă a UE

59. Multilingvismul nu trebuie să se limiteze la dezvoltarea mobilității sociale și economice în interiorul UE, ci trebuie să și

permită cetățeanului european să devină permeabil față de piețele și culturile din afara Europei;

60. acest factor este considerat important și în lumina evoluțiilor actuale, care îndeamnă UE să interacționeze tot mai strâns în domeniile economic și cultural cu piețe precum cea chineză, rusă sau japoneză;

61. o mai mare competitivitate externă a UE depinde, așadar, și de o mai mare profesionalizare a cursurilor educative și de studierea limbilor din afara UE;

62. limba de adopție va putea fi aleasă dintre toate limbile pe care țările europene le folosesc în contactele lor, ținând cont mai ales de limbile țărilor terțe emergente și de trăsăturile culturale ale țărilor cu care Europa își dezvoltă în prezent relațiile comerciale.

Bruxelles, 19 iunie 2008

Președintele
Comitetului Regiunilor
Luc VAN DEN BRANDE

Aviz din proprie inițiativă al Comitetului Regiunilor „Pentru o carte verde: către o politică montană a Uniunii Europene — O viziune europeană asupra zonelor montane”

(2008/C 257/07)

COMITETUL REGIUNILOR

- reamintește răspunsul pozitiv dat *a priori* de președintele Barroso la întrebarea pusă de Asociația Europeană a Reprezentanților Aleși ai Zonelor Montane cu privire la oportunitatea unei Cărți verzi privind „politicile europene de sprijinire a zonelor montane” în cadrul dialogului structurat din sesiunea plenară a Comitetului Regiunilor desfășurată la 7 decembrie 2006;
- constată că zonele montane sunt, pe de o parte, teritorii cu handicap natural și geografic permanent și, pe de altă parte, zone care oferă avantaje naturale și umane favorabile creșterii și creării de locuri de muncă;
- solicită aplicarea de către Uniunea Europeană a unei adevărate politici europene integrate de promovare a ansamblului zonelor montane, respectând diversitatea acestora;
- susține reorientarea activă de către Comisia Europeană și statele membre a obiectivelor generale ale Strategiilor de la Lisabona și de la Göteborg reinnoite, din perspectiva unui plan de acțiune european de promovare a competitivității și dezvoltării durabile a zonelor montane;
- recomandă Comisiei Europene să ia în considerare trei tematici majore:
 - a. creșterea atractivității și îmbunătățirea accesibilității zonelor montane în scopul creării de condiții de instalare pentru întreprinderi și populație, acolo unde aceasta se poate realiza fără a aduce daune mediului, în special prin îmbunătățirea căilor de comunicație terestră și digitală, prin creșterea conexiunilor la TEN și prin promovarea inovării și creativității, valorizarea competențelor, a resurselor umane și a spiritului antreprenorial;
 - b. evaluarea teritoriilor montane pe baza resurselor proprii, ținând cont de particularitățile acestora, pentru a li se permite să facă față cheltuielilor suplimentare provocate de handicapul natural permanent și să mențină serviciile de interes general;
 - c. dezvoltarea clusterelor și a polilor de competitivitate în vederea asocierii și consolidării diferitelor sectoare de activitate, asigurând astfel o dezvoltare durabilă.

Raportor: dl Luis DURNWALDER (IT/PPE), consilier regional, președintele provinciei autonome Bolzano

RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

1. reamintește răspunsul pozitiv dat *a priori* de președintele Barroso la întrebarea pusă de Asociația Europeană a Reprezentanților Aleși ai Zonelor Montane cu privire la oportunitatea unei Cărți verzi privind „politicile europene de sprijinire a zonelor montane” în cadrul dialogului structurat din sesiunea plenară a Comitetului Regiunilor desfășurată la 7 decembrie 2006;

2. evidențiază recunoașterea nevoii ca zonele montane să beneficieze, în raport cu alte zone cu handicap natural și geografic permanent, de o atenție specială în Tratatul de la Lisabona (art. 158), în contextul definirii obiectivului de coeziune teritorială;

3. reamintește că muntele este esențial pentru viața și activitatea întregii populații a Uniunii Europene, datorită resurselor sale naturale, a resurselor culturale, cum sunt diversitatea lingvistică și competențele practice, precum și datorită resurselor sale economice pentru agricultură, industrie și turism;

4. constată că ansamblul zonelor montane privește 21 de state membre ale Uniunii europene, reprezentând 35,69 % din suprafață și 17,73 % din populația europeană ⁽¹⁾;

5. observă că teritoriile montane reprezintă 26 % din suprafața globului care depășește nivelul mării și 10 % din populația mondială și sunt un element esențial al dezvoltării durabile la scară planetară, după cum se arată în Capitolul 13 al Agendei 21 de la Rio;

6. constată că accesibilitatea zonelor montane este o miză importantă pentru realizarea unei adevărate piețe unice și a liberei circulații a persoanelor, bunurilor și serviciilor;

7. evidențiază faptul că diversitatea teritoriilor montane se estompează atunci când se ia în considerare coerența zonelor montane privite ca spații supraregionale transfrontaliere sau transnaționale care cuprind terenurile muntoase, văile și piemonturile; zonele urbane și zonele rurale;

8. este de acord cu faptul că mediul montan este caracterizat de o mare biodiversitate și, de aceea, este extrem de fragil și sensibil la schimbările climatice, devenind, din acest motiv, un adevărat sistem de avertizare timpurie;

9. afirmă că zonele montane sunt prin tradiție teritorii-pilot în materie de dezvoltare durabilă, oferind un potențial inovator important în confruntarea permanentă cu vicisitudinile naturii;

⁽¹⁾ Studiul „Mountain Areas in Europe: Analysis of mountain areas in EU member states, acceding and other European countries”, („Zonele montane în Europa: Analiza zonelor montane din statele membre UE, din țările în curs de aderare și din alte țări europene”) Nordregio, DG Regio, ianuarie 2004
http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/studies/pdf/montagne/mount1_fr.pdf.

10. reamintește importanța pe care o au colectivitățile teritoriale în materie de dezvoltare durabilă a zonelor montane;

11. reamintește eforturile depuse de Parlamentul European, de Comitetul Regiunilor și de Comitetul Economic și Social, prin elaborarea de avize și studii, pentru valorizarea zonelor montane în cadrul politicilor europene;

12. constată că, în prezent, nu există o politică europeană sau de strategie comunitară integrată de promovare a teritoriilor montane, pe modelul realizărilor din domeniul regiunilor maritime sau al zonelor urbane.

Pentru îmbunătățirea guvernancei Uniunii Europene

13. observă importanța pe care colectivitățile teritoriale montane o acordă autonomiei proprii și respectării principiului subsidiarității într-o abordare de jos în sus a guvernancei europene;

14. constată că zonele montane sunt, pe de o parte, teritorii cu handicap natural și geografic permanent și, pe de altă parte, zone care oferă avantaje naturale și umane favorabile creșterii și creării de locuri de muncă;

15. observă necesitatea de a reuni politicile europene într-o strategie integrată de dezvoltare durabilă, care să se poată adapta la diversitatea realității zonelor montane;

16. constată imperativul unor eforturi echilibrate și echitabile ale Uniunii Europene în vederea valorificării durabile a diversității teritoriilor europene din zonele urbane, costiere, montane și cu densitate redusă a populației;

17. reamintește importanța rolului și a muncii depuse de populațiile din zonele montane în crearea patrimoniului peisagistic și în păstrarea echilibrului mediului montan;

18. susține acțiunile întreprinse de autoritățile locale și regionale și de rețelele în care acestea s-au constituit în vederea realizării unor schimburi de bune practici în sensul obiectivelor de la Lisabona și de la Göteborg reinnoite, precum și în vederea realizării coeziunii economice, sociale și teritoriale;

19. reamintește pertinenta, pentru teritoriile montane, ca și pentru celelalte teritorii, a Strategiei de la Lisabona și a orientărilor politicii de coeziune 2007-2013, ca motor al competitivității globale europene;

20. reamintește rolul central al dimensiunii transfrontaliere și transnaționale a politicilor europene în integrarea spațiului european;

21. insistă asupra necesității de a apropia Europa politică și administrativă de viața zilnică a cetățenilor.

O abordare integrată la nivelul fiecărei zone montane — principiu director general

22. pune accentul pe plus-valoarea pe care o constituie la nivel european adoptarea unei modalități de lucru la nivelul regiunilor montane (Alpii, Pirineii, Carpații, munții iberici, Balcanii, munții mediteraneeni, printre care lanțurile muntoase ale insulelor, lanțul muntos nordic, lanțul muntos central etc.) ținând cont de dimensiunea lor transfrontalieră și transnațională;

23. evidențiază miza reprezentată de teritoriile montane în materie de resurse naturale și culturale;

24. reamintește numărul important de politici integrate naționale și regionale de promovare a zonelor montane;

25. ia în considerare rezultatele lucrărilor Convenției Alpine și lansarea Convenției Carpatice;

26. valorizează activitatea euroregiunilor și a comunităților de lucru în îndeplinirea rolului lor de mediator și de animator al zonelor transfrontaliere;

27. dorește o adevărată strategie europeană integrată de promovare a zonelor montane, în vederea completării, într-o modalitate intersectorială, a progreselor așteptate în Cartea verde privind coeziunea teritorială, aflată în curs de elaborare.

Diferitele politici — instrumente ale unei politici montane integrate

28. observă că o politică montană europeană ar implica un număr important de politici sectoriale, deja parțial reglementate prin legislația europeană, dar care nu au fost niciodată coordonate într-o abordare integrată;

29. enumeră mai jos o serie de domenii politice pe care trebuie să le ia în considerare politica montană:

- coeziunea economică, socială și teritorială, incluzând cooperarea interregională, transfrontalieră și transnațională;
- agricultura și dezvoltarea rurală;
- turismul;
- industria și IMM-urile;
- schimbările climatice, energia din surse regenerabile și resursele naturale (apă, aer, soarele de creastă, lemn, biomasă);
- mediul, biodiversitatea și peisajele naturale și culturale;
- transporturile și TIC, accesibilitatea locală și TEN;
- concurența, piața unică, serviciile de interes general și PPP;

— cercetarea și inovarea;

— diversitatea culturală și lingvistică, educația și formarea.

Pentru un plan de acțiune al Uniunii Europene de promovare a regiunilor montane

30. solicită aplicarea de către Uniunea Europeană a unei adevărate politici europene integrate de promovare a ansamblului zonelor montane, respectând diversitatea acestora;

31. susține reorientarea activă de către Comisia Europeană și statele membre a obiectivelor generale ale Strategiei de la Lisabona și de la Göteborg reînnoite, din perspectiva unui plan de acțiune european de promovare a competitivității și dezvoltării durabile a zonelor montane;

32. recomandă instituțiilor europene să țină seama de particularitățile teritoriale în demersul lor privind „o mai bună legiferare”;

33. solicită Comisiei Europene recunoașterea contribuției pozitive și diverse a colectivităților locale și regionale în domeniul dezvoltării durabile a zonelor montane și integrarea acestora în noua politică montană europeană;

34. recomandă Comisiei Europene să ia în considerare trei tematici majore:

- a. creșterea atractivității și îmbunătățirea accesibilității zonelor montane în scopul creării condițiilor de instalare pentru întreprinderi și populație, acolo unde acestea se pot realiza fără a aduce daune mediului, în special prin îmbunătățirea căilor de comunicație terestră și digitală, prin creșterea conexiunilor la TEN, prin promovarea inovării și a creativității și prin valorizarea competențelor, a resurselor umane și a spiritului antreprenorial;
- b. evaluarea teritoriilor montane pe baza resurselor proprii, ținând cont de particularitățile acestora, pentru a li se permite să facă față cheltuielilor suplimentare provocate de handicapul natural permanent și să mențină serviciile de interes general;
- c. dezvoltarea clusterelor și a poliilor de competitivitate în vederea asocierii și consolidării diferitelor sectoare de activitate, asigurând astfel o dezvoltare durabilă.

35. recomandă Comisiei Europene să facă din zonele montane zone pilot în domeniile inovației, societății cunoașterii și dezvoltării durabile;

36. dorește ca zonele montane să poată să-și dezvolte în continuare o dimensiune inovatoare inspirată de tradițiile locale și să amelioreze competitivitatea IMM-urilor existente;

37. sugerează Comisiei Europene și statelor membre ale Uniunii Europene să ia în considerare în mod diferențiat nevoile acestor teritorii în materie de ocupare a forței de muncă și de formare;

38. recomandă Comisiei Europene să dezvolte, plecând de la experiența parcurilor naturale, o metodă de gestiune integrată a zonelor de creastă și a zonelor montane izolate, capabilă să combine politicile de conservare a resurselor naturale, în special prin intermediul instrumentelor rețelei Natura 2000, cu cele de punere în valoare și dezvoltare echilibrată a zonelor montane;

39. recomandă Uniunii Europene să includă particularitățile teritoriale în organizarea la nivel european a siguranței civile, cunoscând amploarea riscurilor naturale, constrângerile și, prin urmare, tehnicile foarte diferite de intervenție în aceste zone ale protecției civile și ale salvării montane;

40. propune luarea în considerare, în cadrul reformei PAC, a rolului strategic al agriculturii, oieritului și viticulturii montane în întreținerea cadrului natural, a calității apei și în obținerea de produse alimentare de înaltă calitate, cu un înalt grad de trasabilitate teritorială. Această nouă politică agricolă comună, cu caracter teritorial mai pronunțat, ar promova sectoarele de producție de calitate, dar cu randament scăzut, care sunt componente esențiale ale agriculturii europene și elemente primordiale în privința protecției mediului;

41. solicită Comisiei Europene, Parlamentului European și Consiliului Uniunii Europene să propună un pachet echilibrat de măsuri care să se aplice în paralel cu expirarea regimului de cote la lapte, mai ales în zonele montane de altitudine mare și medie. Aceste măsuri ar trebui finanțate din fondurile prevăzute pentru măsurile de organizare a pieței și rămase neutilizate, fără însă a se afecta plățile directe. În vederea menținerii agriculturii, a creșterii extensive a animalelor și a menținerii producției de lapte în zonele montane de altitudine mare și medie, trebuie ca pe viitor să se promoveze un demers mai economic în cadrul celui de-al doilea pilon, pentru a crea debușeuri comerciale și, prin aceasta, pentru a sprijini axele de susținere a exploatațiilor care produc beneficii semnificative pentru natură și mediu în zonele cu handicap natural și geografic producătoare;

42. invită instituțiile europene să ia în considerare, în cadrul politicilor lor, rolul strategic al pădurilor montane și al gestionării forestiere durabile, din perspectiva protecției considerabile pe care o oferă zonelor în care sunt situate și așezărilor umane, ca și a contribuției pe care o au la conservarea resurselor și biodiversității, în vederea combaterii schimbărilor climatice, menținerii calității aerului și apei, pentru conservarea peisajului și dezvoltarea economico-socială a zonelor de munte;

43. susține că economia forestieră constituie în prezent un sector de activitate exploatat sub potențial în Europa, atât în ceea ce privește rolul acestui sector în protecția mediului, cât și în ceea ce privește produsele economice pe care le oferă (energie, construcții, materiale);

44. invită instituțiile europene să includă în analiza teritoriilor europene pe care o întreprind, aspectele privind nevoile în materie de energie și capacitățile zonelor montane de a produce

energie din surse regenerabile (hidroelectricitate, energie solară, eoliană, biomasă și lemn) și de a realiza construcții pasive;

45. invită instituțiile europene, băncile publice naționale și regionale, precum și Fondul European de Carbon sau Bluenext să ia în considerare avantajele calității mediului montan (păduri, pajiști și pășuni alpine), acesta fiind un adevărat puț absorbant de CO₂, care ar putea fi valorificat financiar prin sistemele de certificate sau de credite de carbon;

46. reamintește că TEN energie, transport, TIC trebuie să includă o adevărată dimensiune teritorială și să țină cont de realitățile geografice, de mediu și umane ale regiunilor pe care le traversează pentru a deveni adevărate rețele europene de comunicație și de schimb la scară continentală, susținute de populațiile locale;

47. propune să se ia în considerare, în reflecția europeană privind mobilitatea durabilă, experimentele privind transportul local integrat și durabil din orașele montane;

48. insistă asupra necesității unei interconexiuni permanente între populațiile montane și marile concentrări de populație, în vederea realizării obiectivelor europene reînnoite în materie de creștere economică și ocuparea forței de muncă;

49. solicită Comisiei Europene să facă toate eforturile pentru a reduce decalajul digital și a permite accesul tuturor teritoriilor și tuturor cetățenilor europeni la transmisiile terestre sau aeriene în bandă largă și, cât mai repede, la tehnologia VDSL, în cadrul inițiativei europene i2010 privind e-incluziunea;

50. recomandă integrarea în politica externă și de vecinătate a dimensiunii montane a numeroase aspecte geopolitice internaționale, precum cele legate de apă și resurse naturale, de respectarea diversității culturale și a educației, de dezvoltarea economică durabilă și mișcările migratorii;

51. recomandă Comisiei Europene să-și teritorializeze strategia de comunicare, pentru a se apropia de viața zilnică a cetățenilor europeni;

52. recomandă integrarea unei dimensiuni teritoriale mai puternice în politicile europene și în procesul de decizie comunitară și comitologie, pentru îmbunătățirea democrației europene;

53. invită Parlamentul European să identifice consecințele bugetare ale acțiunilor Uniunii Europene la nivelul fiecărei zone montane;

54. recomandă ca politica de coeziune să fie coordonată prin parteneriate la nivelul zonelor montane, pentru a evita dispersia și a îmbunătăți dimensiunea strategică a măsurilor structurale;

55. recomandă ca planificările operaționale ale celorlalte politici comunitare cu impact teritorial să se concerteze de asemenea la acest nivel pertinent, cel al zonei montane, pentru a defini strategiile transversale, integrate și parteneriale;

56. sprijină demersul întreprins de Consiliul miniștrilor responsabili cu amenajarea teritoriului de a studia impactul schimbărilor climatice din zona montană în cadrul planului de acțiune de pe Agenda teritorială și cere Comisiei Europene să includă această problemă în lucrările și propunerile sale legislative;

57. susține rolul central al politicii de coeziune în cadrul acestei strategii europene privind zonele montane și funcția pilot a obiectivului de coeziune teritorială și a programelor Interreg;

58. solicită statelor membre și parlamentelor acestora să ia în considerare, în procedura de adoptare a regulamentului privind GECT, importanța vitală a unui instrument legislativ comun de promovare a cooperării teritoriale pentru zonele montane;

59. evidențiază necesitatea luării în considerare, în cadrul politicilor privind concurența și piața internă, a rolului crucial al serviciilor de interes general, al parteneriatelor public-privat pentru economia montană și pentru găsirea de soluții la costurile economice și sociale suplimentare permanente ale acestor teritorii cu handicap natural permanent, pentru a evita depopularea și a valorifica avantajele pe care le oferă;

60. solicită Comisiei Europene să consulte toți actorii și observatorii implicați în Convenția Alpină și Convenția Carpată pentru a studia guvernanța și a evalua obiectivele acestora și

pentru a aproba sau nu, pe această bază, ratificarea protocoalelor celei dintâi și semnarea și ratificarea celei de-a doua, și, în caz afirmativ, pentru a-și asuma un rol de catalizator în cadrul acestor Convenții transnaționale;

61. propune proclamarea unui An european al muntelui și organizarea de către Comisie, împreună cu Comitetul Regiunilor, a unei conferințe europene bienale privind regiunile montane, după modelul conferinței din 2002;

62. solicită Parlamentului European și Consiliului ca, în cursul audierilor care preced numirea comisarilor, să încredințeze competența privind zonele montane unui comisar unic, care să se ocupe, pe lângă celelalte competențe care îi revin, de coordonarea acțiunilor Colegiului legate de această chestiune teritorială transversală;

63. solicită Comisiei Europene să emită într-o Carte verde privind viitorul politicilor europene propuneri vizând promovarea zonelor montane, premisă a unei strategii europene integrate și parteneriale pentru zone montane, pilotate de Comisia Europeană și statele membre, autoritățile regionale și locale, alături de actori din domeniile socioeconomic și protecției mediului, cu participarea asociațiilor reprezentative ale zonelor montane la nivel național și european.

Bruxelles, 19 iunie 2008

Președintele
Comitetului Regiunilor
Luc VAN DEN BRANDE

Avizul Comitetului Regiunilor privind parteneriatul pentru comunicarea privind Europa

(2008/C 257/08)

COMITETUL REGIUNILOR

- consideră că este esențială o mai bună comunicare cu cetățenii europeni, prin implicarea acestora într-un dialog permanent, care să permită dezbateri democratice, într-o atmosferă de încredere și solidaritate, în vederea promovării spiritului european și facilitării asumării unei cetățenii europene active;
- insistă asupra responsabilității comune a aleșilor la nivel național, regional și local de a include dimensiunea europeană în acțiunile lor; în consecință, solicită încurajarea parteneriatului dintre instituțiile UE, guvernele naționale, parlamentele naționale și autoritățile locale, pentru a li se furniza cetățenilor mai mult informații privind Europa și a li se transmite mesaje clare și obiective cu privire la măsurile adoptate la nivelul Uniunii Europene;
- își exprimă satisfacția cu privire la noua fază *Debate Europe* a Planului D, care menține abordarea bazată pe acțiuni la nivel local și oferă un nou instrument care să permită menținerea legăturii cu populația, stabilirea de contacte între cetățeni și care să le ofere acestora posibilitatea de a acționa în parteneriat, în urma alegerilor europene și în contextul ratificării Tratatului de la Lisabona;
- salută decizia Comisiei de a cofinanța o nouă serie de proiecte ale societății civile în cadrul Planului D și aprobă accentul pus pe cererile de propuneri și acțiuni descentralizate menite să sprijine proiectele locale; își exprimă deplina satisfacție cu privire la faptul că, în cadrul acestor cereri de propuneri, implicarea membrilor CoR și facilitarea dialogului cu factorii de decizie politică de la nivel local figurează printre principalele obiective; cu toate acestea, invită Comisia să se asigure că autoritățile locale și regionale sunt eligibile pentru astfel de cereri;
- sugerează ca acțiunea Casa Europei să nu se limiteze la capitalele statelor membre, ci, conform unui set de criterii stabilite, să permită crearea de astfel de instituții și de către autoritățile regionale sau locale; în acest sens, salută intenția Comisiei de a dezvolta acțiunile în plan local, încurajând organizarea de dezbateri în afara capitalelor europene, cu participarea reprezentanților Comisiei și a centrelor „Europe Direct” din a doua generație, care vor fi înființate în 2009;
- este gata să participe activ la inițiativele lansate de alt instituții, inclusiv la „summiturile cetățenilor” care ar putea fi organizate de Președinția UE.

Raportor: dna du GRANRUT (FR/PPE), consilier regional în Picardia

Texte de referință

Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor „Parteneriat pentru comunicarea privind Europa”

COM(2007) 568 final

Propunere de acord interinstituțional referitor la parteneriatul pentru comunicarea privind Europa

COM(2007) 569 final

Comunicarea Comisiei „Comunicarea privind Europa pe internet. Încurajarea participării cetățenilor”

SEC(2007) 1742

Comunicarea Comisiei: „*Debate Europe* — să construim bazându-ne pe Planul D pentru Democrație, Dialog și Dezbatere”

COM(2008)158 final

RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

I. Comunicarea privind Europa: o responsabilitate comună

1. susține inițiativa Comisiei Europene de a elabora o nouă strategie de comunicare cu cetățenii europeni, după cum dorește și Consiliul European, implicând mai strâns în această strategie instituțiile comunitare și statele membre și recunoscând importanța acțiunilor desfășurate la nivel regional și local;

2. consideră că este esențială o mai bună comunicare cu cetățenii europeni, prin implicarea acestora într-un dialog permanent, care să permită dezbateri democratice, într-o atmosferă de încredere și solidaritate, în vederea promovării spiritului european și facilitării asumării unei cetățenii europene active;

3. își manifestă din nou convingerea privind necesitatea imperativă de a promova, prin intermediul unui dialog descentralizat, reflecția asupra valorilor comune, a realizărilor construcției europene și a impactului politicilor comunitare asupra vieții cetățenilor, precum și asupra viitoarelor provocări pentru Uniunea Europeană și de a îmbunătăți cunoștințele cetățenilor europeni cu privire la Europa;

4. insistă asupra responsabilității comune a aleșilor la nivel național, regional și local de a include dimensiunea europeană în acțiunile lor; în consecință, solicită încurajarea parteneriatului dintre guvernele naționale, parlamentele naționale și autoritățile locale în materie de comunicare, pentru a li se furniza cetățenilor mai mult informații privind Europa și a li se transmite mesaje clare și obiective cu privire la măsurile adoptate la nivelul Uniunii Europene;

5. solicită, în consecință, Comisiei Europene să pună la dispoziția cetățenilor instrumente reale de participare; în acest sens,

subliniază rolul principalelor mijloace de comunicare în masă, în special al internetului, ca instrumente de comunicare cu rol fundamental în realizarea apropierii față de cetățeni, în special pentru autoritățile locale și regionale;

6. salută intenția Comisiei Europene de a consolida principiul parteneriatului dintre instituțiile Uniunii Europene și statele membre; insistă asupra necesității de a i se recunoaște rolul esențial, precum și pe cel al autorităților regionale și locale, în această privință; constată că, într-adevăr, Comisia a recunoscut că slaba cunoaștere a Uniunii este cauzată în principal de slaba implicare a statelor membre și a recunoscut, de asemenea, efectele pozitive ale comunicării descentralizate și necesitatea de a acționa la nivel local și regional;

7. își exprimă satisfacția cu privire la noua fază *Debate Europe* a Planului D, care menține abordarea bazată pe acțiuni la nivel local și oferă un nou instrument care să permită menținerea legăturii cu populația, stabilirea de contacte între cetățeni și care să le ofere acestora posibilitatea de a acționa în parteneriat, în urma alegerilor europene și în contextul ratificării Tratatului de la Lisabona;

8. invită Comisia Europeană să integreze cerința de comunicare în procesul de elaborare a fiecărei noi politici europene, în special a politicilor cu impact teritorial direct, cum sunt fondurile structurale și consideră că bugetul UE revizuit ar trebui să cuprindă un capitol privind comunicarea cu cetățenii;

9. estimează că ar trebui să se profite de faza de ratificare a Tratatului de la Lisabona și de viitoarele alegeri europene pentru a încuraja o dezbatere reală pe tema Europei; în acest sens, acesta a instituit un grup de lucru specific, pentru a optimiza capacitatea de comunicare a membrilor săi cu cetățenii europeni pe tema Europei;

II. Consolidarea politicii de parteneriat în vederea unei comunicări descentralizate coerente și integrate

10. reamintește conținutul declarațiilor dnei Wallström, comisar european, privind abordarea teritorială și rolul esențial al autorităților locale și regionale în transmiterea către cetățeni și explicarea sensului și efectelor pozitive ale acțiunii politice a Uniunii în domeniile dezvoltării economice, coeziunii teritoriale, mediului, securității și progresului social cu ocazia numeroaselor manifestări organizate în cadrul Planului D pe întreg teritoriul Uniunii;

11. își reafirmă, în acest context, voința de a se baza pe termenii acordului de cooperare cu Comisia Europeană, în special având în vedere addendumul privind politica de comunicare, pentru a pune în practică organizarea de dezbateri și de manifestări pe teme legate de viața cotidiană a cetățenilor, cum ar fi locurile de muncă, securitatea, migrațiile, drepturile fundamentale, conservarea mediului, aprovizionarea cu energie, demonstrând astfel valoarea adăugată a politicii comunitare combinate cu competențele aleșilor de la nivel local;

12. solicită ca persoanele de contact din cadrul reprezentanțelor Comisiei, desemnate în conformitate cu acordul de cooperare dintre CoR și Comisia Europeană, responsabile cu prezentarea la nivel regional și local a temelor acțiunilor de comunicare stabilite de Grupul interinstituțional de informare, să asigure circulația informațiilor între Comisie și membrii CoR. Rolul acestora este de a promova implicarea autorităților locale și regionale în evenimente descentralizate și în vizitele oficiale ale membrilor Comisiei în statele membre;

13. reamintește că, dacă o nouă strategie în materie de comunicare necesită o mai mare interactivitate a instituțiilor Uniunii și a organelor sale comunitare, ea are, de asemenea, nevoie și de reacțiile „de pe teren”, pe care le pot analiza și transmite doar autoritățile locale, acestea fiind nivelul responsabil cel mai aproape de cetățeni și care cunoaște procesele de decizie ale Uniunii; în acest sens, reamintește termenii protocolului privind condițiile de aplicare a principiilor subsidiarității și proporționalității cuprinse în Tratatul de la Lisabona, care impun Comisiei Europene obligația de a ține seama, la elaborarea propunerilor legislative, de impactul financiar și administrativ al acestora asupra autorităților locale și regionale;

14. constată că angajamentul actorilor locali și regionali și implicarea autorităților locale și regionale în consultările oficiale întreprinse de Comisia Europeană înainte de elaborarea de legislație consolidează acțiunea orașelor și a regiunilor ca vectori de informare și comunicare în cadrul Uniunii Europene și se înscrie în cadrul guvernanței pe mai multe niveluri. Această funcție de informare bidirecțională ar putea implica birourile regionale,

reprezentanții autorităților locale la Bruxelles, precum și asociațiile naționale și europene ale aleșilor locali și regionali;

III. Comunicarea privind Europa: acțiuni la nivel local, cu implicarea cetățenilor și cu asocierea aleșilor locali și regionali

15. atrage atenția asupra necesității unei mai bune adaptări a informațiilor privind Uniunea Europeană la diferitele grupuri-tintă de cetățeni, pentru ca acestea să corespundă realităților la nivel local;

16. solicită studierea învățămintelor desprinse de pe urma manifestărilor organizate în cadrul Planului D de către autoritățile regionale și de către orașe, astfel cum sunt relatate în cele două rapoarte intermediare privind aplicarea de către Comitetul Regiunilor a comunicării descentralizate;

17. salută decizia Comisiei de a cofinanța o nouă serie de proiecte ale societății civile în cadrul Planului D și aprobă accentul pus pe cererile de propuneri și acțiuni descentralizate menite să sprijine proiecte locale; își exprimă deplina satisfacție cu privire la faptul că, în cadrul acestor cereri de propuneri, implicarea membrilor CoR și facilitarea dialogului cu factorii de decizie politică de la nivel local figurează printre principalele obiective; cu toate acestea, invită Comisia să se asigure că autoritățile locale și regionale sunt eligibile pentru astfel de cereri;

18. subliniază că, pentru a garanta eficacitatea fazei *Debate Europe* din cadrul Planului D în toate statele membre, este necesar să se dezvolte sinergiile între deputații europeni, reprezentanții aleși de la nivel local și regional, purtătorii de cuvânt ai guvernelor naționale, șefii reprezentanțelor Parlamentului European și Comisiei și reprezentanții asociațiilor naționale ale autorităților locale și regionale;

19. sugerează ca acțiunea Casa Europei, respectiv punerea la dispoziție a unor spații publice menite să îi atragă pe cetățeni prin oferirea unei game largi de activități, să nu se limiteze la capitalele statelor membre, ci, conform unui set de criterii stabilite, să permită crearea de astfel de instituții și de către autoritățile regionale sau locale; în acest sens, salută intenția Comisiei de a dezvolta acțiunile în plan local, încurajând organizarea de dezbateri în afara capitalelor europene, cu participarea reprezentanțelor Comisiei și a centrelor „Europe Direct” din a doua generație, care vor fi înființate în 2009;

20. subliniază că comunicarea cu tinerii trebuie să aibă ca scop transmiterea de informații care să îi ajute pe aceștia să conștientizeze faptul că este în interesul lor să se implice în procesul de integrare europeană;

21. invită toate nivelurile de guvernare să vegheze ca tinerii să primească, în cadrul procesului de învățământ, informații de bază privind UE, pentru a înțelege mai bine care sunt atribuțiile acesteia, cum funcționează, cum acționează și ce oportunități oferă pentru viitorul lor personal și profesional, în confruntarea cu provocările secolului XXI;

22. recomandă ca punerea în aplicare a acțiunilor de comunicare de către statele membre să se realizeze în colaborare cu reprezentanții aleși de la nivel local și regional, de exemplu prin organizarea de evenimente descentralizate în teritoriu și prin dezbateri regulate în cadrul Adunărilor locale și regionale pe tema politicilor UE curente, dacă este posibil, în prezența unui membru al Parlamentului European și a unui reprezentant al uneia dintre direcțiile generale ale Comisiei Europene, așa cum se întâmplă în cadrul parlamentelor naționale;

23. reamintește că aleșii locali ar putea juca un rol esențial în lansarea unei comunicări bidirecționale care să permită transmiterea către cetățeni a informațiilor privind rolul și realitatea Uniunii Europene, să stimuleze reacția acestora la aceste informații, aducând astfel Europa mai aproape de locurile în care au fost aleși, dar și să transmită reacțiile „de pe teren”, adică opiniile publicului de la nivel local și regional responsabililor însărcinați cu pregătirea acțiunilor politice ale UE și cu deciziile referitoare la acestea;

24. insistă asupra rolului partidelor politice în domeniul comunicării la nivel local și regional pentru promovarea proiectului european și îi încurajează pe aleșii de la nivel local și regional să formeze tineri oameni politici în domeniul afacerilor europene, astfel încât factorii de decizie de mâine să fie capabili să integreze în acțiunile lor și dimensiunea europeană;

25. consideră esențial ca textul Tratatului de la Lisabona să facă obiectul unei prezentări clare și fiabile a beneficiilor pe care le reprezintă, a liniilor de gândire pe care le urmează și a ameliorărilor pe care le presupune în ceea ce privește transparența, eficiența și legitimitatea acțiunilor Uniunii Europene și implicarea cetățenilor în elaborarea politicilor sale;

26. propune desfășurarea, în cadrul consiliilor regionale și locale, a unei sesiuni speciale deschise membrilor Comitetului Regiunilor și ai Parlamentului European provenind din aceleași circumscriptii electorale și consacrate realizărilor integrării europene și funcționării instituționale a Uniunii Europene, care ar putea avea loc, spre exemplu, de ziua Europei (9 mai);

27. anunță acțiunile prioritare programate de Comitetul Regiunilor pentru anul 2008 în materie de comunicare:

— organizarea unui forum pe tema „Orașele viitorului” (8-10 aprilie 2008);

— organizarea celui de-al 3-lea Forum anual privind comunicarea (17-19 iunie 2008);

— organizarea celei de-a 6-a ediții a evenimentului „Open Days” (6-9 octombrie 2008), care permite primirea la Bruxelles, în cadrul Săptămânii europene a regiunilor și orașelor, la care sunt asociate 220 de regiuni și orașe din Europa, a 5 500 de participanți. În 2008, această inițiativă va fi completată cu peste 150 de evenimente locale descentralizate, organizate de regiunile și orașele partenere;

— organizarea unui Forum al dialogului intercultural (25-27 noiembrie);

— publicarea unui buletin electronic lunar al actualității politice a CoR, adresat mijloacelor de comunicare în masă regionale, aleșilor locali și regionali și reprezentanților asociațiilor, precum și a unui buletin lunar pe suport hârtie privind activitatea politică și consultativă a CoR, a instituțiilor europene și a regiunilor, adresat unui număr de 25 000 de factori de decizie regionali;

— primirea a 600 de jurnaliști regionali și locali pe an la CoR, la Bruxelles, în contextul activităților politice ale membrilor CoR, cu ocazia diverselor evenimente sau în colaborare cu alte instituții europene;

28. dorește să colaboreze mai strâns cu Comisia Europeană pentru elaborarea unui „plan de lucru” pe baza inițiativelor de comunicare din cadrul cooperării interinstituționale și să-și multiplice parteneriatele bilaterale de gestionare operațională cu statele membre;

29. este gata să participe activ la inițiativele lansate de alt instituții, inclusiv la „summiturile cetățenilor” care ar putea fi organizate de Președinția UE;

IV. Integrarea Comitetului Regiunilor în viitorul cadru interinstituțional în materie de comunicare

30. are convingerea că existența unui cadru interinstituțional de informare și comunicare ar susține principiul parteneriatului dintre instituțiile și organele comunitare, statele membre și autoritățile regionale și locale, acest cadru trebuind să beneficieze de mijloacele financiare adecvate;

31. subliniază valoarea adăugată adusă de participarea sa la lucrările Grupului interinstituțional de informare (GII), dorește să își prezinte în fiecare an programul anual de comunicare descentralizată și, prin urmare, solicită să fie implicat în elaborarea programului interinstituțional anual pe această temă;

32. se declară în favoarea evaluării activităților Grupului interinstituțional de informare, pentru a se stabili dacă sunt posibile îmbunătățiri, iar dacă este necesară crearea unui grup de coordonare a punerii în aplicare a orientărilor stabilite de G.I.I., este dispus să facă parte din acest grup;

33. salută ocazia de a participa la dezbateră anuală interinstituțională pe tema comunicării și, prin urmare, solicită ca și contribuția sa să fie recunoscută, pe lângă cele ale Comisiei Europene, Parlamentului European și Consiliului, drept cea a unui participant-cheie la strategia de comunicare descentralizată;

V. Multiplicarea vectorilor de comunicare: mijloacele de comunicare în masă locale și regionale, presa audiovizuală și internetul

34. insistă că, pentru a atinge obiectivul de îmbunătățire a cunoștințelor cetățenilor UE cu privire la Uniunea Europeană, trebuie create canale de comunicare moderne mai numeroase, mai eficiente și mai ușor de accesat. Ar trebui dezvoltată colaborarea dintre autoritățile locale și regionale și mass-media și ar trebui utilizate noile tehnologii;

35. își exprimă satisfacția legată de lansarea, în acest an, a proiectului Comisiei Europene privind rețelele de informare pilot, menit să implice mai mult parlamentele naționale în dezbateră europeană și, în acest sens, solicită asocierea sa la această inițiativă, precum și pe cea a parlamentelor regionale și a aleșilor locali sau regionali;

36. solicită Comisiei Europene ca site-urile reprezentanțelor sale în cele 27 de state membre să fie interconectate cu site-urile asociațiilor naționale ale autorităților locale și regionale, ale orașelor și ale regiunilor și ca informațiile transmise să fie adaptate la contextul local, în special în ceea ce privește punerea în aplicare a politicilor europene;

37. recomandă ca site-ul *Europa* să cuprindă o pagină specifică privind rolul autorităților locale și regionale în procesul decizional european, care să pună în evidență faptul că aproape 75 % din legislația europeană este pusă în aplicare la nivel local și regional; această pagină ar trebui să includă și o legătură spre site-ul Comitetului Regiunilor și legături spre site-urile asociațiilor europene și naționale ale autorităților locale și regionale care doresc acest lucru;

38. subliniază importanța inițiativei Comisiei Europene de *e-participare*, inițiativă menită să încurajeze cetățenii să participe la elaborarea politicilor, în special la nivel local și regional, și, în acest context, invită autoritățile locale și regionale să își dezvolte site-urile de internet locale, astfel încât cetățenii să își poată exprima opiniile în cadrul consultărilor sau al unor interacțiuni online, în special în ceea ce privește așteptările lor legate de politicile europene;

39. invită Comisia Europeană să includă clipurile video produse de Comitetul Regiunilor pe site-ul *EU Tube*;

40. în sfârșit, solicită Comisiei Europene să pună la dispoziția aleșilor locali și regionali o platformă de dezbateră pe site-ul *Europa* pentru a răspunde întrebărilor publicului, spre exemplu în cadrul forumului *Debate Europe*, această inițiativă putând crește interacțiunea dintre membrii CoR și cetățenii din statele lor membre respective;

41. atrage atenția asupra importanței existenței unei multitudini de canale de informare și comunicare, pentru ca toți cetățenii Uniunii Europene să poată beneficia de acestea și să poată obține informații cu privire la UE în mod egal.

Bruxelles, 19 iunie 2008.

Președintele
Comitetului Regiunilor
Luc VAN DEN BRANDE

Avizul Comitetului Regiunilor privind anul european al creativității și inovării (2009)

(2008/C 257/09)

COMITETUL REGIUNILOR

- salută inițiativa Comisiei Europene de a desemna anul 2009 ca An european al creativității și inovării. Potențialul creativ al Europei reprezintă un element-cheie pentru îndeplinirea Obiectivelor de la Lisabona, astfel încât economia europeană să devină cea mai inovatoare economie bazată pe cunoaștere;
- constată că, în orașele și regiunile europene și la nivel regional, cultura, creativitatea și inovarea reprezintă surse-cheie de creștere economică, investiții și de creare a unor noi locuri de muncă;
- evidențiază importanța specială a educației timpurii, a învățământului preșcolar și de nivel primar, pentru dezvoltarea competențelor de bază, respectiv a cunoștințelor, abilităților și atitudinilor care, în societățile europene moderne, fac posibilă desfășurarea cu succes a vieții și a muncii și acumularea de noi cunoștințe;
- subliniază faptul că inițiativa realizează o corelare ideală cu Anul dialogului intercultural. Legătura dintre tematicile mai multor Ani europeni sprijină obiectivul ca prin intermediul acestor activități să fie obținute efecte pe termen mediu și lung;
- constată absența oricărei finanțări specifice pentru Anul creativității și inovației. În cazul în care creativitatea este înțeleasă ca un ingredient vital pentru dezvoltarea socială europeană, aceasta nu ar trebui limitată doar la domeniile educației și culturii. Gândirea interdisciplinară duce la soluții noi și creative.

Raportor: Gerd HARMS (DE-PSE), reprezentantul plenipotențiar al landului Brandenburg însărcinat cu afaceri federale și europene și secretar de stat pe lângă Cancelaria landului Brandenburg

Text de referință

Propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind Anul european al creativității și inovării (2009)

COM(2008) 159 final — 2008/0064 (COD)

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

1. salută inițiativa Comisiei Europene de a desemna anul 2009 ca An european al creativității și inovării. Creativitatea, așa cum a fost definită, pe bună dreptate, în cadrul propunerii Comisiei, într-un sens general, ca o capacitate de a găsi noi soluții în cele mai diverse domenii ale activității umane, este o condiție indispensabilă pentru realizarea unor inovații tehnice, culturale și sociale. Punerea în aplicare a Obiectivelor de la Lisabona, care ar trebuie să facă din Europa cea mai inovatoare societate bazată pe cunoaștere, se bazează pe potențialul creativ al Europei;

2. este de acord cu analiza realizată de Comisie privind condițiile de bază pentru dezvoltarea creativității și inovării. În acest context, CoR evidențiază rolul important al educației timpurii, dinaintea școlarizării și a educației din școala primară, pentru dezvoltarea competențelor fundamentale, înțelese ca fiind cunoștințe, abilități și atitudini care, în societățile europene moderne, fac posibilă desfășurarea cu succes a vieții și a muncii, precum și însușirea unor cunoștințe noi;

3. sprijină opinia Comisiei privind importanța educației în cultivarea creativității și consideră că această creativitate nu trebuie redusă numai la educația preșcolară și la cea din primii ani de școală. Cu toate acestea, orele de muzică ar trebui să-și păstreze importanța pe parcursul întregii perioade de școlarizare. Creativitatea nu trebuie redusă la așa-numitele „materii creative”. Capacitatea de rezolvare creativă a problemelor și gândirea inovatoare trebuie să fie parte integrantă a tuturor proceselor de educație formală. CoR subliniază în mod deosebit importanța multilingvismului în acest context;

4. subliniază nevoia de a asigura nu numai promovarea excelenței și rezultatelor de valoare, ci și a unui nivel ridicat de învățământ și formare pentru populația din toate regiunile, acest lucru fiind un element de bază pentru prosperitatea individuală și colectivă și pentru capacitatea de inovare a regiunilor;

5. subliniază că în orașele și regiunile europene și la nivel local, cultura, creativitatea și inovarea reprezintă sursele esențiale ale creșterii economice, ale investițiilor și ale creării de noi locuri de muncă. Dezvoltarea potențialului creativ și a capacității de inovare ale unei regiuni reprezintă condiția succesului acestei regiuni în cadrul concurenței europene și mondiale. Autoritățile locale și regionale sunt în general responsabile de organizarea învățării pe tot parcursul vieții, de politicile active ale pieței

forței de muncă, de dezvoltarea strategiilor regionale de inovare și promovarea ramurilor inovatoare și creative ale economiei;

6. evidențiază din nou importanța majoră a autorităților locale și a regiunilor în dezvoltarea unor medii inovatoare. În acest sens, sunt importante politicile de inovare, centrele tehnologice, incubatoarele de afaceri, parcurile științifice și capitalurile de risc la nivel local;

7. atrage atenția asupra faptului că acest lucru nu este valabil numai pentru economia creativă și pentru industriile moderne bazate pe cunoaștere. Mai degrabă provocările sociale și economice ale societăților moderne au nevoie, la toate nivelurile, de soluții creative pentru provocările sociale, ecologice și economice;

8. salută în mod special faptul că în propunerea legislativă a Comisiei se apreciază în mod explicit rolul autorităților regionale și locale, deoarece:

- în primul rând combinarea măsurilor la nivel comunitar, național, regional și local este adecvată îndeplinirii sarcinilor Anului creativității și inovării;
- includerea autorităților regionale și locale le oferă acestora posibilitatea de a organiza eficient și cu succes activitățile în cadrul Anului european; și
- această participare reprezintă o contribuție la aplicarea măsurilor prevăzute la nivel european și național;

9. este de acord cu aceste evaluări și se angajează pentru o participare extinsă a autorităților locale și regionale la Anul european al creativității și inovării;

Evaluarea detaliată a inițiativei

10. susține obiectivele care vor fi formulate pentru Anul creativității și inovării (articolul 2). Abordarea largă a acestor obiective permite o înțelegere cuprinzătoare a dezvoltării și utilizării potențialului creativ în Europa și evitarea reducerii acestui potențial la aspecte artistice și muzicale. Consideră necesar ca în Anul creativității și inovării să fie promovate și evidențiate în mod special activități interdisciplinare dintre centrele de învățare pe tot parcursul vieții, instituțiile și actorii din domeniul culturii, economiei, științei și al societății civile. În același timp, este necesară promovarea învățării creative, care să se bazeze pe urmărirea dezvoltării cunoștințelor, spre deosebire de învățarea bazată pe imitare și pe memorie;

11. subliniază faptul că inițiativa realizează o corelare ideală cu Anul dialogului intercultural. Legătura dintre tematicile mai multor Ani europeni sprijină obiectivul ca prin intermediul acestor activități să fie obținute efecte pe termen mediu și lung. Activitățile din cadrul Anului dialogului intercultural vizează realizarea unei societăți europene deschise, tolerante și flexibile și se află într-o strânsă legătură cu creativitatea și inovarea. Tocmai confruntarea și contactul cu alte forme de expresie și orientări culturale pot stimula creativitatea și pot facilita noi abordări a propriilor probleme;

12. ia la cunoștință faptul că Comisia se referă în special la cerințele exprimate de către Parlamentul European și Consiliu în privința competențelor-cheie pentru învățarea pe tot parcursul vieții. În avizul său, CoR face referire la această recomandare (¹), în care s-a evidențiat deosebita importanță a abilităților matematice și științifice. În același timp, CoR a evidențiat importanța promovării femeilor în aceste domenii prin intermediul instrumentelor învățării pe tot parcursul vieții. În viitor, societățile europene se vor baza într-o măsură și mai mare pe atragerea persoanelor tinere, în special a femeilor tinere, către instituții de formare profesională tehnico-științifice, studii și cariere de inginerie științifică;

13. constată că interacțiunea dintre viața profesională, societate și educația superioară reprezintă o condiție prealabilă importantă pentru inovare și creștere economică la nivel local și regional. Este nevoie de o infrastructură incluzivă și nediscriminatorie pentru încurajarea cetățeniei active și a responsabilității comune pentru coeziunea teritorială și dezvoltarea durabilă;

14. se pronunță în favoarea unui nivel mai ridicat al învățământului și formării, cu scopul de a optimiza valoarea celor mai importante resurse ale Europei, și anume tinerii săi. Acest învățământ ar trebui să pună accentul în special pe studiul tehnologiei, pentru accelerarea cercetării, dezvoltării și inovării europene, având totodată în vedere să se predea în mod suficient materiile umaniste și valorile asociate acestora; este important să se acorde cursurilor de istorie și cultură europeană atenția pe care o merită în cadrul sistemului de învățământ;

15. a atras atenția în mod repetat asupra importanței deosebite a promovării cercetării, a formării tinerilor cercetători, a sprijinirii mobilității cercetătorilor și a sprijinirii cooperării științifice la nivel internațional. Dezvoltarea unui climat favorabil cercetării, promovarea brevetelor și protecția eficientă a acestora sprijină procesele inovatoare din cadrul societății și economiei;

16. subliniază nevoia de a crea norme și drepturi de protecție pentru proprietatea intelectuală și de elaborarea unei Carte europene privind gestionarea proprietății intelectuale;

17. subliniază în acest context importanța deosebită a Fondurilor Structurale, în special a Fondului pentru dezvoltare regională, pentru sprijinirea și punerea în aplicare a descoperirilor științifice și a produselor și proceselor inovatoare;

18. regretă faptul că această inițiativă este înaintată abia acum. Din cauză că nu s-a înregistrat un avans suficient în timpul scurt aflat la dispoziție, succesul Anului este în pericol. De aceea, o importanță deosebită o are faptul că acum Comisia depune toate eforturile pentru a integra cât mai mulți parteneri în acest proces;

19. evidențiază rolul deosebit al mass-media audiovizuale la dezvoltarea unui mediu creativ. Legătura dintre dezvoltarea talentelor, instituțiile de formare de excelență și domeniul mass-media conduce în multe regiuni din Europa la structuri economice de succes. În cadrul Anului creativității și inovării ar trebui acordată o atenție deosebită acestor evoluții;

20. regretă faptul că propunerea Comisei nu se referă la multitudinea posibilităților oferite de programele europene de mobilitate. Mobilitatea în formarea profesională și experiența schimbului între regiunile Europei pot contribui într-o măsură semnificativă la stimularea potențialului creativ și inovator la persoanele tinere;

21. regretă și faptul că propunerea nu conține sugestii privind evaluarea succesului inițiativei și că nu sunt descrise condițiile necesare realizării obiectivelor;

22. este de părere că Anul creativității și inovării poate avea succes numai dacă totalitatea sarcinilor este preluată de Comisie și dacă posibilitățile sunt exploatate de toate Direcțiile Generale. În afară de aceasta, este nevoie de sprijinul puternic din partea statelor membre, a orașelor și a regiunilor și autorităților locale și regionale. De aceea CoR solicită ca în organizarea Anului, pe lângă politica educațională, să fie incluse și alte domenii politice;

23. atrage atenția asupra faptului că promovarea creativității și a inovării este parte integrantă a multor concepte de dezvoltare regională și locală. În cadrul organizării Anului creativității și inovării ar trebui evitată impresia că aceste resurse ar trebui descoperite exclusiv prin inițiativele Comisiei. Tocmai în acest An ar trebui evidențiate abordările de succes din cadrul autorităților locale, regiunilor și statelor membre și ar trebui sprijinită difuzarea de exemple de cele mai bune practici. În cazul tuturor inițiativelor Comisiei trebuie garantat principiul subsidiarității;

24. face referire la diversitatea experiențelor autorităților locale și regionale, precum și ale organizațiilor din societatea civilă, experiențe care își găsesc de exemplu expresia în acțiuni

(¹) CdR 31/2006 fin.

din cadrul politicii locale și regionale sau cu ocazia evenimentului „Open Days”, organizat de CoR. Aceste experiențe arată multiplele căi pentru dezvoltarea și sprijinirea creativității și inovării, care caracterizează autoritățile locale și regiunile europene;

25. constată că pentru organizarea Anului nu stau la dispoziție mijloace financiare speciale. În privința modalităților de finanțare a activităților, propunerea Comisiei se referă explicit numai la programele „Învățare pe tot parcursul vieții 2007-2013” și „Cultura 2007-2013”. Problemele abordate privind creativitatea și inovarea depășesc însă mult cadrul acestor programe. În special domeniul științelor, ar trebui aduse în discuție colaborarea dintre economie și știință, domeniul mobilității europene, problema dezvoltării teritoriilor rurale, politica socială, dar și altele aspecte. În cazul în care creativitatea este înțeleasă ca un ingredient vital pentru dezvoltarea socială europeană, aceasta nu ar trebui limitată doar la domeniile educa-

ției și culturii. Gândirea interdisciplinară duce la soluții noi și creative;

26. în cadrul punctului 4.4 al propunerii Comisiei se menționează „reorientarea activităților de comunicare în jurul temelor acestui An european”. În cadrul măsurilor, această reorientare nu este descrisă mai detaliat. CoR trebuie să considere necesar să coordoneze aceste măsuri la nivel comunitar, național, regional și local;

27. sprijină Comisia și se oferă să colaboreze cu aceasta la organizarea Anului european al creativității și inovării. Orașele, regiunile și autoritățile locale și regionale reprezintă partenerii naturali ai acestui proiect și locul în care iau naștere o multitudine de soluții creative. CoR așteaptă din partea Comisiei implicarea totală în activități, precum și o informare timpurie și cuprinzătoare cu privire la toate acțiunile.

II. RECOMANDĂRI DE AMENDAMENTE

Amendamentul 1

Articolul 2 alineatul (1)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Obiectivul global al Anului european al creativității și inovării este de a sprijini eforturile statelor membre de promovare a creativității, prin învățarea de-a lungul vieții, drept motor pentru inovare și factor-cheie pentru dezvoltarea competențelor personale, profesionale, antreprenoriale și sociale și bunăstarea tuturor membrilor societății.	Obiectivul global al Anului european al creativității și inovării este de a sprijini eforturile statelor membre și ale <u>autorităților locale și regionale</u> de promovare a creativității, prin învățarea de-a lungul vieții, drept motor pentru inovare și factor-cheie pentru dezvoltarea competențelor personale, profesionale, antreprenoriale și sociale și bunăstarea tuturor membrilor societății.

Expunere de motive:

Este adevărat că statele membre sunt parteneri de discuție ale Comisiei dar, în același timp, sunt abordate în acest domeniu și chestiuni esențiale, care sunt de competența nemijlocită a autorităților locale și regionale.

Amendamentul 2

Articolul 3 alineatul (2)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
În afară de activitățile cofinanțate de Comunitate, în conformitate cu articolul 6, Comisia și statele membre pot identifica alte activități care contribuie la obiectivele Anului și pot permite ca denumirea anului să fie menționată în promovarea activităților respective, în măsura în care acestea contribuie la realizarea obiectivelor prevăzute la articolul 2.	În afară de activitățile cofinanțate de Comunitate, în conformitate cu articolul 6, Comisia, și statele membre sau <u>autoritățile locale și regionale</u> pot identifica alte activități care contribuie la obiectivele Anului și pot permite ca denumirea anului să fie menționată în promovarea activităților respective, în măsura în care acestea contribuie la realizarea obiectivelor prevăzute la articolul 2. <u>Și alți actori care nu țin de nivelul statului ar trebui încurajați să se implice, în cadrul obiectivelor, la activitățile Anului european.</u>

Expunere de motive:

Utilizarea noțiunii de „An european” nu trebuie să se limiteze la statele membre. Este necesar ca Anul european să fie animat de mulți actori angajați în acest cadru.

Amendamentul 3

Articolul 5

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Comisia convoacă reuniuni ale coordonatorilor naționali pentru a coordona punerea în aplicare la nivel european a Anului european al creativității și inovării și pentru a schimba informații cu privire la punerea în aplicare a acestuia la nivel național.	Comisia convoacă reuniuni ale coordonatorilor naționali pentru a coordona punerea în aplicare la nivel european a Anului european al creativității și inovării și pentru a schimba informații cu privire la punerea în aplicare a acestuia la nivel național. <u>La aceste ședințe sunt invitați reprezentanți ai Comitetului Regiunilor și ai Comitetului Economic și Social European.</u>

Expunere de motive:

Numai o participare a CoR și CESE poate asigura o luare în considerare sistematică și competentă a nevoilor și contribuțiilor autorităților locale și regionale.

Bruxelles, 19 iunie 2008

Președintele
Comitetului Regiunilor
Luc VAN DEN BRANDE

Avizul Comitetului Regiunilor privind pachetul de reforme în domeniul telecomunicațiilor

(2008/C 257/10)

COMITETUL REGIUNILOR

- dorește să se asigure că noul cadru de reglementare nu aduce atingere obiectivelor politicii culturale și în domeniul mass-mediei ale diverselor state membre și că ia în considerare necesitățile specifice ale zonelor rurale, ale regiunilor cu o densitate scăzută a populației, ale regiunilor ultraperiferice și ale marilor conurbații, precum și ale minorităților culturale sau etnice;
- nu este de acord cu măsurile de armonizare în material gestionării spectrului radioelectric propuse de Comisia Europeană. Această gestionare ar trebui să rămână o competență a statelor membre, în măsura respectării acordurilor internaționale; pentru aceasta trebuie garantată o bandă spectrală suficient de amplă serviciilor de radiodifuziune pentru ca acestea să își poată îndeplini misiunile de conținut;
- respinge noua soluție propusă în ceea ce privește separarea funcțională a întreprinderilor și dreptul de veto al Comisiei cu privire la anumite măsuri de corecție aplicate de autoritățile de reglementare naționale. Solicită cu fermitate acestor autorități să ia în considerare diferențele culturale și lingvistice locale și regionale, la analizarea și definirea piețelor corespunzătoare;
- apreciază efortul Comisiei de îmbunătățire a protecției consumatorilor și a drepturilor utilizatorilor, în special în ceea ce privește mai buna informare a consumatorilor în legătură cu prețurile și condițiile de furnizare, îmbunătățind protecția datelor cu caracter personal și securitatea și facilitând accesul în special la serviciile de urgență; cu toate acestea își exprimă îngrijorarea în ceea ce privește posibilele efecte financiare și economice ale acestor propuneri asupra operatorilor de servicii regionale sau locale;
- consideră că înființarea unei Autorități europene a piețelor de comunicații electronice, implicând un transfer substanțial de competențe ale fiecărui stat membru în favoarea Comisiei Europene în ceea ce privește reglementarea piețelor, ar duce la un dezechilibru de repartizare a atribuțiilor între autoritățile de reglementare naționale și cele europene; în consecință, pledează pentru înființarea unui organism al autorităților europene de reglementare în sectorul telecomunicațiilor, care ar integra Grupul autorităților europene de reglementare în dreptul comunitar.

Raportor: Marc SCHAEFER (LU/PSE), membru al Consiliului municipal Vianden

Texte de referință

„Directiva privind o mai bună legiferare”:

Propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor 2002/21/CE privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice, 2002/19/CE privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora și 2002/20/CE privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice

COM(2007) 697 final — 2007/0247 (COD)

„Directiva privind cetățenii”:

Propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2002/22/CE privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor legate de rețelele și serviciile de comunicații electronice, a Directivei 2002/58/CE privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 privind cooperarea în materie de protecție a consumatorului

COM(2007) 698 final — 2007/0248 (COD)

Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Autorității europene de reglementare a pieței comunicațiilor electronice

COM(2007) 699 final — 2007/0249 (COD)

Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor „Să beneficiem pe deplin de dividendul digital în Europa: o abordare comună a utilizării spectrului de frecvențe eliberat prin trecerea la tehnologia digitală”

COM(2007) 700 final

I. RECOMANDĂRI POLITICE

regionale, în special în conurbații, să investească în dezvoltarea TIC și a infrastructurii;

COMITETUL REGIUNILOR

1. salută obiectivul Comisiei de consolidare a deschiderii piețelor de telecomunicații către concurență și de încurajare a investițiilor în rețele de mare viteză (indiferent de tipul tehnologiei: fixă, mobilă și prin satelit), precum și obiectivul de a asigura o gestionare optimizată a spectrului în cadrul pieței interne, în contextul digitalizării serviciilor audiovizuale;

2. trebuie să asigure faptul că noul cadru de reglementare nu conține măsuri care ar putea avea un impact negativ asupra obiectivelor politicilor culturale și ale mass-mediei din diferitele state membre;

3. trebuie, de asemenea, să asigure respectarea intereselor minorităților culturale și etnice, precum și necesitățile regionale, la crearea noilor mecanisme de reglementare (în special în ceea ce privește gestionarea spectrului);

4. ar dori să fie incluse în cadrul de reglementare propus mecanisme în favoarea dezvoltării accesului la internet în bandă largă în zonele rurale, cu o densitate redusă a populației, și în regiunile ultraperiferice; cu toate acestea, nu ar trebui să se piardă din vedere că ar putea fi necesar ca autoritățile locale și

5. apreciază efortul Comisiei de îmbunătățire a protecției consumatorilor, în special în ceea ce privește protecția datelor cu caracter personal, securitatea și accesul mai amplu la serviciile de comunicații electronice și la serviciile de urgență al tuturor categoriilor de utilizatori, inclusiv al persoanelor cu handicap; cu toate acestea își exprimă îngrijorarea în ceea ce privește posibilele efecte financiare și economice ale acestor propuneri, în special asupra operatorilor de servicii regionale sau locale;

6. apreciază eforturile Comisiei de dezvoltare a unor servicii paneuropene, cu condiția ca aceste servicii să fie dezvoltate avându-se în vedere diferențele naționale și regionale, precum și necesitățile tehnologice și economice ale actorilor economici cu o putere economică mai scăzută;

7. atrage atenția Comisiei asupra diversității geografice a piețelor naționale, regionale, chiar și locale, ceea ce ar putea implica, prin urmare, necesitatea unei diferențieri și a unei diversități de mecanisme și proceduri de reglementare, cum ar fi segmentarea geografică;

8. își exprimă scepticismul în ceea ce privește posibila valoare adăugată a unora din noile măsuri propuse, întrucât ele vor afecta toate statele membre, indiferent de circumstanțele lor specifice sau de progresele înregistrate pe plan național sau regional. Într-adevăr, în contextul reglementării piețelor telecomunicațiilor și al gestionării spectrului, ideea de a transfera competențe sporite la nivel comunitar suscită îngrijorare în cadrul CoR;

9. consideră că propunerile Comisiei deschid calea aplicării mai coerente a normelor UE, în vederea realizării pieței unice în domeniul comunicațiilor electronice;

„Directiva privind o mai bună legiferare”

10. salută recomandarea Comisiei ⁽¹⁾ de a se reduce în mod considerabil numărul de piețe cu reglementare *ex ante*; în acest fel, reglementarea, acolo unde rămâne necesară, va deveni mai eficientă și mai simplă atât pentru operatori, cât și pentru autoritățile naționale de reglementare;

11. apreciază propunerile Comisiei de a crea mecanisme mai bune de coordonare și armonizare a cadrelor de reglementare ale diferitelor state membre, precum și proceduri de coordonare, negociere și consultare între diferitele autorități naționale de reglementare;

12. împărtășește opinia Comisiei, și anume că o gestionare mai eficientă a spectrului radioelectric este importantă pentru a facilita accesul operatorilor și pentru a promova inovarea și diversitatea culturală;

13. împărtășește opinia Comisiei referitoare la necesitatea de a asigura colocarea și punerea în comun a resurselor pentru furnizorii de rețele de comunicații electronice, cu condiția ca această punere în comun să fie realizabilă din punct de vedere tehnic și ca, la o astfel de operațiune, costurile să poată fi alocate în mod echitabil;

14. susține punctul de vedere al Comisiei privind importanța armonizării numerotării în cadrul Comunității, atunci când aceasta contribuie la funcționarea pieței interne sau la dezvoltarea serviciilor paneuropene; cu toate acestea, CoR consideră că statele membre sunt competente pentru luarea tuturor măsurilor pentru această armonizare, care se poate realiza în cadrul existent al Grupului autorităților europene de reglementare;

15. consideră că statele membre ar trebui să rămână în continuare singurele competente în definirea atribuțiilor spectrului pentru serviciile care fac posibilă diversitatea lingvistică și culturală și asigură pluralitatea mass-mediei;

16. consideră că nu este necesară impunerea unei separări funcționale ca măsură suplimentară în favoarea liberalizării piețelor și este de părere că metoda cea mai eficientă este concurența bazată pe infrastructură; în opinia CoR, cadrul de reglementare existent permite deja măsuri de separare, cum ar fi separarea funcțională;

17. consideră că documentul ar trebui să rețină toate referințele la procedurile prevăzute de acordurile internaționale referitoare la gestionarea spectrului radioelectric, întrucât aceste acorduri sunt în vigoare și reprezintă un cadru de reglementare mai amplu decât cel al Uniunii;

„Directiva privind cetățenii”

18. susține eforturile Comisiei de întărire și sporire a protecției consumatorilor și a drepturilor utilizatorilor în sectorul comunicațiilor electronice, în special prin o mai bună informare a consumatorilor în legătură cu prețul și condițiile prestării serviciilor și prin facilitarea accesului și a utilizării comunicațiilor electronice, inclusiv a serviciilor de urgență, de către utilizatorii cu handicap;

19. apreciază propunerile menite să întărească protecția vieții private și a datelor cu caracter personal în sectorul comunicațiilor electronice, în special prin întărirea dispozițiilor referitoare la securitate și prin îmbunătățirea mecanismelor coercitive;

20. atrage atenția Comisiei asupra necesităților consumatorilor din regiunile sărace din punct de vedere economic și din cele rurale, cu acces dificil din punct de vedere geografic, regiunile ultraperiferice sau din regiunile cu o densitate redusă a populației;

21. atrage atenția Comisiei asupra faptului că anumite măsuri menite să asigure securitatea rețelilor și protecția consumatorilor implică o coordonare și o punere în aplicare la nivel internațional, mai curând decât la nivel comunitar;

22. atrage atenția Comisiei asupra faptului că anumite măsuri propuse în directiva în cauză implică realizarea unor investiții considerabile în infrastructuri tehnice (de exemplu, un număr de apel de urgență unic sau identificarea localizării geografice a apelantului); aceste investiții pot părea inaccesibile operatorilor de servicii pe scară redusă, cum ar fi operatorii locali sau regionali;

23. apreciază eforturile Comisiei menite să favorizeze portabilitatea numerelor între rețelele fixe și cele mobile;

24. dorește să atragă atenția Comisiei asupra necesităților specifice ale regiunilor rurale care dispun, adesea, de o infrastructură foarte limitată bazată doar pe rețeaua operatorului tradițional și ar dori să se elaboreze măsuri specifice, de exemplu prin intermediul fondurilor structurale în favoarea acestor regiuni; dorește, de asemenea, să atragă atenția asupra limitărilor și costurilor structurale suplimentare pe care le suportă în mod permanent regiunile ultraperiferice în materie de comunicații electronice; din aceste considerente, trebuie elaborate măsuri specifice pentru ca cetățenii acestor teritorii să beneficieze de aceleași condiții ca ale cetățenilor din restul continentului european;

25. consideră că regulile „*must carry*” pentru serviciile de radiodifuziune trebuie să fie extinse la toate serviciile adiționale și revizuite în mod regulat;

(1) Recomandarea C(2007) 5406 a Comisiei, JO L 344, 28.12.2007, p. 65.

Autoritatea europeană de reglementare a pieței comunicațiilor electronice

26. consideră că instituirea unei autorități europene a telecomunicațiilor, care, de altfel s-ar adăuga sistemului instituțional actual de reglementare a piețelor comunicațiilor electronice, nu este compatibilă cu principiile subsidiarității și proporționalității și riscă să adauge un nivel de complexitate, mai curând decât să simplifice procesul care face obiectul pachetului de propuneri;

27. este așadar, de acord cu înființarea unui Organism al autorităților europene de reglementare în domeniul telecomunicațiilor. Acest organism și-ar putea asuma numeroase funcții menționate în propunerea de înființare a unei Autorități europene pentru piața de comunicații electronice (EECMA) și să împartă cu Autoritatea multe dintre elementele atribuite de propunere Autorității, fără a avea caracteristicile unei agenții, evitând, astfel, posibile probleme cu EECMA.

II. RECOMANDĂRI DE AMENDAMENT

Amendamentul 1

„Directiva privind o mai bună legiferare”, articolul 1; modificări aduse Directivei 2002/21/CE (directivă-cadru), punctul 2 (e), articolul 2, adăugiri la punctul s)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
s) „bruiaj dăunător”: înseamnă bruiajul care pune în pericol funcționarea unui serviciu de radionavigație sau a altor servicii de siguranță sau care denaturează, blochează sau întrerupe în mod grav și repetat funcționarea unui serviciu de radiocomunicații utilizat în conformitate cu reglementările comunitare și de drept intern aplicabile;	s) „bruiaj dăunător”: înseamnă bruiajul care pune în pericol funcționarea unui serviciu de radionavigație sau a altor servicii de siguranță sau care denaturează, blochează sau întrerupe în mod grav și repetat funcționarea unui serviciu de radiocomunicații utilizat în conformitate cu reglementările comunitare și de drept intern aplicabile, <u>respectiv în conformitate cu planurile internaționale de frecvențe</u> ;

Expunere de motive:

Gestionarea spectrului frecvențelor este reglementată în mod amplu de acorduri și planuri internaționale de frecvențe, create de Conferința Europeană a Administrațiilor de Poștă și Telecomunicații (CEPT) și de Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor (UIT). Acest lucru este deosebit de important pentru serviciile de radiodifuziune (de exemplu GE-06). Este, așadar, necesar să se modifice definiția „bruiajului dăunător”.

Amendamentul 2

„Directiva privind o mai bună legiferare”, articolul 1; modificări aduse Directivei 2002/21/CE (directivă-cadru), punctul 8, modificarea articolului 8

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(a) La alineatul (1), al doilea paragraf se înlocuiește cu textul următor: Fără a aduce atingere articolului 9 privind spectrul radio, statele membre țin seama în cea mai mare măsură de faptul că este de dorit ca reglementarea tehnologică să fie neutră și se asigură că, în realizarea sarcinilor de reglementare specificate în prezenta directivă și în directivele specifice, în special cele destinate să garanteze concurența eficientă, autoritățile naționale de reglementare procedează întocmai.	(a) La alineatul (1), al doilea paragraf se înlocuiește cu textul următor: Fără a aduce atingere articolului 9 privind spectrul radio, statele membre țin seama în cea mai mare măsură de faptul că este de dorit ca reglementarea tehnologică să fie neutră și se asigură că, în realizarea sarcinilor de reglementare specificate în prezenta directivă și în directivele specifice, în special cele destinate să garanteze concurența eficientă, autoritățile naționale de reglementare procedează întocmai, <u>asigurând în același timp pluralitatea mass-mediei și a culturilor.</u>

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p>b) la alineatul (2), literele (a) și (b) se înlocuiesc cu următorul text:</p> <p>a) asigurându-se că utilizatorii, inclusiv utilizatorii cu handicap, au un beneficiu maxim în ceea ce privește alegerea, prețul și calitatea;</p> <p>b) asigurându-se că nu există niciun fel de denaturare sau restricție a concurenței în sectorul comunicațiilor electronice, în special cu privire la livrarea conținutului;</p> <p>(c) La alineatul (3), litera (d) se înlocuiește cu următorul text:</p> <p>(d) cooperând cu Comisia și cu Autoritatea pentru a asigura dezvoltarea practicii normative consecutive și aplicarea consecventă a prezentei directive și a directivelor speciale.</p> <p>(d) La alineatul (4), litera (e) se înlocuiește cu următorul text:</p> <p>(e) abordând necesitățile unor grupuri sociale specifice, în special ale persoanelor cu handicap, ale persoanelor în vârstă și ale utilizatorilor cu nevoi sociale specifice;</p> <p>(...)</p>	<p>b) la alineatul (2), literele (a) și (b) se înlocuiesc cu următorul text:</p> <p>(a) asigurându-se că utilizatorii, inclusiv utilizatorii cu handicap, au un beneficiu maxim în ceea ce privește alegerea, prețul și calitatea;</p> <p>b) asigurându-se că nu există niciun fel de denaturare sau restricție a concurenței în sectorul comunicațiilor electronice, în special cu privire la livrarea conținutului;</p> <p>(c) La alineatul (3), litera (d) se înlocuiește cu următorul text:</p> <p>(d) cooperând cu Comisia și cu Autoritatea pentru a asigura dezvoltarea practicii normative consecutive și aplicarea consecventă a prezentei directive și a directivelor speciale.</p> <p>(d) La alineatul (4), litera (e) se înlocuiește cu următorul text:</p> <p>(e) abordând necesitățile unor grupuri sociale specifice, în special ale persoanelor cu handicap, ale persoanelor în vârstă și ale utilizatorilor cu nevoi sociale specifice, <u>precum și ale minorităților etnice, sociale sau culturale, respectiv ale zonelor rurale sau cu o densitate redusă a populației;</u></p> <p>(...)</p>

Expunere de motive:

Este necesar să se ia în considerare și pluralismul culturilor și al mass-mediei, precum și necesitățile minorităților lingvistice, etnice, sociale sau regionale.

În ceea ce privește eliminarea referinței la Autoritatea propusă de Comisie în propunerea sa de regulament COM(2007) 699 final — 2007/0249 (COD), a se vedea amendamentul 20 de mai jos.

Amendamentul 3

„Directiva privind o mai bună legiferare”, articolul 1; modificări aduse Directivei 2002/21/CE (directivă-cadru), punctul 9, nouă versiune a articolului 9

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p style="text-align: center;"><i>Articolul 9</i></p> <p>Gestionarea spectrului radio pentru serviciile de comunicații electronice</p> <p>1. Statele membre asigură gestionarea eficientă a spectrului radio pentru serviciile de comunicații electronice pe teritoriul acestora în temeiul articolului 8. Acestea se asigură că alocarea și repartizarea spectrului radio de către autoritățile naționale de reglementare se bazează pe criterii obiective, transparente, nediscriminatorii și proporționale.</p>	<p style="text-align: center;"><i>Articolul 9</i></p> <p>Gestionarea spectrului radio pentru serviciile de comunicații electronice</p> <p>1. Statele membre asigură gestionarea eficientă a spectrului radio pentru serviciile de comunicații electronice pe teritoriul acestora în temeiul articolului 8. Acestea se asigură că alocarea și repartizarea spectrului radio de către autoritățile naționale de reglementare se bazează pe criterii obiective, transparente, nediscriminatorii și proporționale.</p>

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p>2. Statele membre promovează armonizarea utilizării spectrului radio în întreaga Comunitate, ținându-se cont de necesitatea de a garanta utilizarea efectivă și eficiență a acestora și în conformitate cu Decizia nr. 676/2002/CE (Decizia privind spectrul radio).</p> <p>3. În cazul în care al doilea paragraf sau măsurile adoptate în temeiul articolului (9c) nu prevăd altfel, statele membre se asigură că toate tipurile de tehnologie de rețea radio sau acces fără fir pot fi folosite în benzile de frecvență radio deschise serviciilor de comunicații electronice.</p> <p>Cu toate acestea, statele membre pot să prevadă restricții proporționale și nediscriminatorii în ceea ce privește tipurile de tehnologie de rețea radio sau acces fără fir folosite, în cazul în care acest lucru este justificat de:</p> <p>a) evitarea bruiajului dăunător,</p> <p>b) protejarea sănătății publice împotriva câmpurilor electromagnetice,</p> <p>c) garantarea optimizării partajării spectrului radio atunci când spectrul face obiectul unei autorizații generale, sau</p> <p>d) respectarea unei restricții în conformitate cu alineatul (4) de mai jos.</p> <p>4. În cazul în care al doilea paragraf sau măsurile adoptate în temeiul articolului (9c) nu prevăd altfel, statele membre se asigură că toate tipurile de servicii de comunicații electronice pot fi furnizate în benzile de frecvență radio deschise comunicațiilor electronice. Cu toate acestea, statele membre pot să prevadă restricții proporționale și nediscriminatorii în ceea ce privește tipurile de servicii de comunicații electronice care urmează să fie furnizate.</p> <p>Restricțiile care reglementează furnizarea unui serviciu într-o bandă specifică sunt justificate, în scopul de a garanta îndeplinirea obiectivului de interes general conform dreptului comunitar, precum siguranța vieții sau evitarea utilizării ineficiente a spectrului, sau de a promova diversitatea culturală și lingvistică și pluralismul media astfel cum sunt definite în legislația națională în conformitate cu dreptul comunitar.</p> <p>O restricție care interzice furnizarea oricărui alt serviciu într-o bandă specifică poate fi prevăzută numai atunci când aceasta este justificată de necesitatea protejării serviciilor de siguranță a vieții.</p>	<p>2. Statele membre promovează armonizarea utilizării spectrului radio în întreaga Comunitate, <u>ceea ce poate contribui la realizarea de economii de scară și poate facilita interoperabilitatea serviciilor în beneficiul consumatorilor</u>, ținându-se cont de necesitatea de a garanta utilizarea efectivă și eficiență a acestora și în conformitate cu Decizia nr. 676/2002/CE (Decizia privind spectrul radio).</p> <p>3. În cazul în care al doilea paragraf sau măsurile adoptate în temeiul <u>Deciziei privind spectrul radio (676/2002/EU) articolului (9c)</u> nu prevăd altfel, statele membre, <u>dacă este posibil</u>, se asigură că toate tipurile de tehnologie de rețea radio sau acces fără fir pot fi folosite în benzile de frecvență radio deschise serviciilor de comunicații electronice <u>în conformitate cu listele de alocare a frecvențelor naționale și normele UIT</u>.</p> <p>Cu toate acestea, statele membre pot să prevadă restricții proporționale și nediscriminatorii în ceea ce privește tipurile de tehnologie de rețea radio sau acces fără fir folosite, în cazul în care acest lucru este justificat de:</p> <p>a) evitarea bruiajului dăunător,</p> <p>b) protejarea sănătății publice împotriva câmpurilor electromagnetice,</p> <p>c) garantarea optimizării partajării spectrului radio <u>în momentul utilizării acestora atunci când spectrul face obiectul unei autorizații generale</u>, sau</p> <p>d) respectarea unei restricții în conformitate cu alineatul (4) de mai jos.</p> <p>4. În cazul în care al doilea paragraf sau măsurile adoptate în temeiul <u>articolului (9c) Deciziei privind spectrul radio (676/2002/EU)</u> nu prevăd altfel, statele membre se asigură, <u>dacă este posibil</u>, că toate tipurile de servicii de comunicații electronice pot fi furnizate în benzile de frecvență radio deschise comunicațiilor electronice <u>în conformitate cu listele de alocare a frecvențelor naționale și normele UIT</u>. Cu toate acestea, statele membre pot să prevadă restricții proporționale și nediscriminatorii în ceea ce privește tipurile de servicii de comunicații electronice care urmează să fie furnizate.</p> <p>Restricțiile care reglementează furnizarea unui serviciu într-o bandă specifică sunt justificate, în scopul de a garanta îndeplinirea obiectivului de interes general conform dreptului comunitar, precum siguranța vieții sau evitarea utilizării ineficiente a spectrului, sau de a promova diversitatea culturală și lingvistică și pluralismul media astfel cum sunt definite în legislația națională în conformitate cu dreptul comunitar.</p> <p>O restricție care interzice furnizarea oricărui alt serviciu într-o bandă specifică poate fi prevăzută numai atunci când aceasta este justificată de necesitatea protejării serviciilor de siguranță a vieții sau de realizarea unui serviciu de interes general definit <u>în legislația națională sau în conformitate cu reglementările comunitare, cum ar fi promovarea diversității lingvistice și culturale, precum și pluralismul mass-mediei</u>.</p>

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
5. Statele membre revizuiesc cu regularitate necesitatea restricțiilor menționate la alineatele (3) și (4).	5. Statele membre revizuiesc cu regularitate necesitatea restricțiilor menționate la alineatele (3) și (4) <u>și pot stabili singure orice excepție la acestea.</u>
6. Alineatele (3) și (4) se aplică pentru alocarea și repartizarea spectrului radio după 31 decembrie 2009.	6. Alineatele (3) și (4) se aplică pentru alocarea și repartizarea spectrului radio după 31 decembrie 2009 <u>data intrării în vigoare a prezentei directive în statele membre.</u>

Expunere de motive:

Măsurile și procedurile de gestionare a spectrului, așa cum au fost ele definite în Decizia privind spectrul radio (676/2002/EU), permit deja o gestionare realistă și echitabilă a spectrului, respectându-se neutralitatea tehnologică și cea a serviciilor.

Acordurile existente la nivelul Conferinței Europene a Administrațiilor de Poștă și Telecomunicații (CEPT) și respectiv al Uniunii Internaționale a Telecomunicațiilor (UIT) trebuie să fie respectate. Aceste acorduri permit deja în prezent o utilizare mai eficientă a spectrului.

Trebuie prevăzute măsuri de protecție și promovare a serviciilor, care să permită extinderea diversității culturale și lingvistice, precum și a pluralismului mass-mediei. Printre altele, trebuie să se garanteze serviciilor de radiodifuziune, precum și serviciilor de comunicații electronice oferite la nivel regional sau local, accesul la spectrul radio.

Statele membre trebuie să rămână stăpâne pe gestionarea spectrului la nivel național și, printre altele, trebuie garantată o bandă spectrală suficient de amplă serviciilor de radiodifuziune, pentru ca acestea să își poată îndeplini misiunile de conținut.

Amendamentul 4

„Directiva privind o mai bună legiferare”, articolul 1; modificări aduse Directivei 2002/21/CE (directivă-cadru), punctul 10, modificarea articolului 9 a

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p><i>Articolul 9 a</i></p> <p>Revizuirea restricțiilor impuse drepturilor existente</p> <p>1. Pentru o perioadă de cinci ani care începe la [1 ianuarie 2010], statele membre se asigură că titularii drepturilor de utilizare a spectrului acordate înainte de această dată pot depune o solicitare către autoritatea națională de reglementare competente în vederea unei reexaminări a restricțiilor impuse drepturilor acestora în conformitate cu articolul 9 alineatele (3) și (4).</p> <p>Înainte de adoptarea deciziei sale, autoritatea națională de reglementare competentă notifică titularului în cauză reexaminarea restricțiilor, indicând dimensiunea dreptului după reexaminare și acordându-i un termen rezonabil pentru a-și retrage solicitarea.</p> <p>În cazul în care titularul drepturilor își retrage solicitarea, drepturile acestuia nu se modifică fie până la expirarea termenului acordat, fie până la sfârșitul perioadei de cinci ani.</p>	Se elimină articolul 9 a.

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p>2. În cazul în care titularul drepturilor menționat la alineatul (1) este furnizor de servicii de difuzare de conținuturi radio sau de televiziune, iar dreptul de utilizare a spectrului radio i-a fost acordat în vederea îndeplinirii unui obiectiv specific de interes general, solicitarea de reexaminare nu poate fi întocmită decât cu privire la partea spectrului de frecvențe radio necesară îndeplinirii unui astfel de obiectiv. Partea spectrului radio care nu mai este necesară pentru îndeplinirea obiectivului menționat, ca urmare a aplicării articolului 9 alineatele (3) și (4) va face obiectul unei noi proceduri de desemnare în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din directiva privind autorizarea.</p> <p>3. La sfârșitul perioadei de cinci ani menționate la alineatul (1), statele membre iau toate măsurile necesare pentru a garanta că articolul (9) alineatele (3) și (4) se aplică tuturor desemnărilor și alocărilor de spectru radio care existau la data intrării în vigoare a prezentei directive.</p> <p>4. La aplicarea prezentului articol, statele membre iau toate măsurile adecvate pentru a garanta o concurență loială.</p>	

Expunere de motive:

Acest articol nu este compatibil cu principiul subsidiarității. Titularii drepturilor pentru servicii oferite în mod exclusiv unui singur stat membru sau unei regiuni a acestui stat nu ar trebui să fie afectați de deciziile privind gestionarea spectrului la nivel comunitar.

Amendamentul 5

„Directiva privind o mai bună legiferare”, articolul 1; modificări aduse Directivei 2002/21/CE (directivă-cadru), punctul 10, modificarea articolului 9 b

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p><i>Articolul 9 b</i></p> <p>Transferul drepturilor individuale de utilizare a spectrului de frecvențe radio</p> <p>1. Statele membre se asigură că întreprinderile pot transfera sau închiria către alte întreprinderi drepturile individuale de utilizare a spectrului de frecvențe radio în benzile pentru care această posibilitate este prevăzută în măsurile de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 9c fără aprobarea prealabilă a autorității naționale de reglementare.</p> <p>Pentru alte benzi, statele membre pot, de asemenea, prevedea posibilitatea ca întreprinderile să transfere sau să închirieze drepturi individuale de utilizare a spectrului de frecvențe radio către alte întreprinderi.</p> <p>2. Statele membre se asigură că intenția unei întreprinderi de a transfera sau închiria către alte întreprinderi drepturile individuale de utilizare a spectrului de frecvențe radio este notificată către autoritatea națională de reglementare care răspunde de desemnarea spectrului și că această intenție este făcută publică. În cazul în care utilizarea spectrului de frecvențe radio a fost armonizată prin aplicarea deciziei privind spectrul de frecvențe radio sau alte măsuri comunitare, orice astfel de transfer se conformează utilizării astfel armonizate.</p>	<p>Se elimină articolul 9 b.</p>

Expunere de motive:

Față de sistemul actual, care prevede deja posibilitatea de transfer voluntar, respectiv de subînchiriere a drepturilor individuale de utilizare a spectrului radio, acest articol nu aduce o valoare adăugată reală.

Amendamentul 6

„Directiva privind o mai bună legiferare”, articolul 1; modificări aduse Directivei 2002/21/CE (directivă-cadru), punctul 10, modificarea articolului 9 c

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p data-bbox="459 712 571 741"><i>Articolul 9 c</i></p> <p data-bbox="264 786 767 815">Măsuri de armonizare a gestiunii frecvențelor radio</p> <p data-bbox="245 860 786 931">Pentru a contribui la dezvoltarea pieței interne, în scopul realizării principiilor prezentului articol, Comisia poate adopta măsuri de implementare corespunzătoare pentru a:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li data-bbox="245 976 786 1055">a) armoniza identificarea benzilor pentru care drepturile de utilizare pot fi transferate sau închiriate între întreprinderi; <li data-bbox="245 1099 786 1200">b) armoniza condițiile anexate acestor drepturi și condițiile, procedurile, limitele, restricțiile, retragerile și normele tranzitorii aplicabile acestor transferuri sau închirieri; <li data-bbox="245 1245 786 1323">c) armoniza măsurile specifice în vederea asigurării unei competiții loiale în cadrul căreia sunt transferate drepturi individuale; <li data-bbox="245 1368 786 1514">d) crea o excepție la principiul neutralității serviciilor sau tehnologiei, precum și de a armoniza domeniul de aplicare și natura excepțiilor de la aceste principii în conformitate cu articolul 9 alineatele (3) și (4), altele decât cele destinate să asigure promovarea diversității culturale și lingvistice și pluralismului media. <p data-bbox="285 1559 786 1809">Aceste măsuri, destinate să modifice elementele neesențiale ale prezentei directive prin completarea acestora se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 22 alineatul (3). Din motive imperative de urgență, Comisia poate apela la procedura de urgență menționată la articolul 22 alineatul (4). La punerea în aplicare a dispozițiilor prezentului alineat, Comisia poate fi sprijinită de către Autoritate în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul [.../CE].</p>	<p data-bbox="807 712 1023 741">Se elimină articolul 9 c.</p>

Expunere de motive:

CoR consideră că este de o importanță vitală implicarea Conferinței Europene a Administrațiilor de Poștă și Telecomunicații (CEPT), a Uniunii Internaționale a Telecomunicațiilor (UIT) și a ECC în toate măsurile de armonizare a gestionării spectrului, așa cum se întâmplă în prezent.

Amendamentul 7

„Directiva privind o mai bună legiferare”, articolul 1; modificări aduse Directivei 2002/21/CE (directivă-cadru), articolul 10, nouă versiune a alineatului (4)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p>Statele membre sprijină armonizarea resurselor de nume în cadrul Comunității atunci când acest lucru promovează funcționarea pieței interne sau sprijină dezvoltarea serviciilor paneuropene. Comisia poate să ia măsurile tehnice de punere în aplicare adecvate în această privință, care pot cuprinde stabilirea principiilor tarifare pentru numerele specifice sau seriile de numere. Măsurile de punere în aplicare pot acorda Autorității responsabilități specifice în aplicarea acestor măsuri.</p> <p>Măsurile destinate să modifice elementele neesențiale ale prezentei directive și să o completeze, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 22 alineatul (3). Din motive imperative de urgență, Comisia poate să utilizeze procedura de urgență prevăzută la articolul 22 alineatul (4).</p>	<p>Statele membre sprijină armonizarea resurselor de nume în cadrul Comunității atunci când acest lucru promovează funcționarea pieței interne sau sprijină dezvoltarea serviciilor paneuropene. Comisia poate să ia măsurile tehnice de punere în aplicare adecvate în această privință, care pot cuprinde stabilirea principiilor tarifare pentru numerele specifice sau seriile de numere. Măsurile de punere în aplicare pot acorda Autorității responsabilități specifice în aplicarea acestor măsuri.</p> <p>Măsurile destinate să modifice elementele neesențiale ale prezentei directive și să o completeze, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 22 alineatul (3). Din motive imperative de urgență, Comisia poate să utilizeze procedura de urgență prevăzută la articolul 22 alineatul (4).</p>

Expunere de motive:

Statele membre sunt cele mai informate și competente în ceea ce privește luarea măsurilor care se impun.

Amendamentul 8

„Directiva privind o mai bună legiferare”, articolul 1; modificări aduse Directivei 2002/21/CE (directivă-cadru), punctul 13, nouă versiune a articolului 12

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p><i>Articolul 12</i></p> <p>Colocarea și utilizarea în comun a infrastructurii pentru furnizorii de servicii de comunicații electronice</p> <p>1. Atunci când o întreprindere care furnizează rețele de comunicații electronice are dreptul conform legislației naționale de a instala infrastructuri pe, peste sau sub o proprietate publică sau privată, sau poate profita de o procedură de expropriere sau de utilizare a proprietății, autoritățile naționale de reglementare pot impune utilizarea în comun a acestor infrastructuri sau a acestei proprietăți, inclusiv a intrărilor în clădiri, a pilonilor, a antenelor, a conductelor, a nișelor și a cutiilor de distribuție situate la nivelul străzilor.</p> <p>2. Statele membre pot solicita titularilor de drepturi menționați la alineatul (1) să utilizeze în comun infrastructura sau proprietatea (inclusiv colocarea fizică) sau pot lua măsuri de facilitare a coordonării lucrărilor publice pentru a proteja mediul, sănătatea publică, securitatea publică sau pentru a îndeplini obiectivele de urbanism și amenajarea teritoriului numai după o perioadă corespunzătoare de consultări publice, în care toate părțile interesate își pot exprima observațiile. Aceste proceduri de coordonare și utilizare în comun pot cuprinde normele de repartizare a costurilor de utilizare în comun a infrastructurii și a proprietății.</p>	<p><i>Articolul 12</i></p> <p>Colocarea și utilizarea în comun a infrastructurii pentru furnizorii de servicii de comunicații electronice</p> <p>1. Atunci când o întreprindere care furnizează rețele de comunicații electronice are dreptul conform legislației naționale de a instala infrastructuri pe, peste sau sub o proprietate publică sau privată, sau poate profita de o procedură de expropriere sau de utilizare a proprietății, autoritățile naționale de reglementare pot impune utilizarea în comun a acestor infrastructuri sau a acestei proprietăți, inclusiv a intrărilor în clădiri, a pilonilor, a antenelor, a conductelor, a nișelor și a cutiilor de distribuție situate la nivelul străzilor, <u>cu condiția ca aceste măsuri să fie realizabile din punct de vedere tehnic.</u></p> <p>2. Statele membre pot solicita titularilor de drepturi menționați la alineatul (1) să utilizeze în comun infrastructura sau proprietatea (inclusiv colocarea fizică) sau pot lua măsuri de facilitare a coordonării lucrărilor publice pentru a proteja mediul, sănătatea publică, securitatea publică sau pentru a îndeplini obiectivele de urbanism și amenajarea teritoriului numai după o perioadă corespunzătoare de consultări publice, în care toate părțile interesate își pot exprima observațiile. Aceste proceduri de coordonare și utilizare în comun pot cuprinde normele de repartizare a costurilor de utilizare în comun a infrastructurii și a proprietății.</p>

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
3. Măsurile luate de către autoritatea națională de reglementare în temeiul alineatului (1) sunt obiective, transparente și proporționale.	3. Măsurile luate de către autoritatea națională de reglementare în temeiul alineatului (1) sunt obiective, transparente și proporționale și trebuie să permită o partajare a costurilor pe baze echitabile.

Expunere de motive:

Partajarea costurilor aferente acestor măsuri trebuie să fie asigurată în mod echitabil. De asemenea, trebuie ca aceste măsuri să fie posibile din punct de vedere tehnic și să ofere un avantaj real consumatorilor. De exemplu, partajarea unui cablu de televiziune între diferiți utilizatori reduce în mod considerabil diversitatea serviciilor oferite consumatorilor.

Amendamentul 9

„Directiva privind o mai bună legiferare”, articolul 1; modificări aduse Directivei 2002/21/CE (directivă-cadru), punctul 16 (c), articolul 15, nouă versiune a alineatului (3)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
3. Autoritățile naționale de reglementare, ținând seama în cea mai mare măsură de recomandare și de orientări, definesc piețele relevante corespunzătoare circumstanțelor naționale, în special piețele geografice relevante de pe teritoriul lor, în conformitate cu dreptul concurenței. Autoritățile naționale de reglementare urmează procedurile prevăzute la articolele 6 și 7 înainte de a defini piețele care diferă de cele prevăzute în recomandare.	3. Autoritățile naționale de reglementare, ținând seama în cea mai mare măsură de recomandare și de orientări, definesc piețele relevante corespunzătoare circumstanțelor naționale sau regionale, în special piețele geografice relevante de pe teritoriul lor, în conformitate cu dreptul concurenței. Autoritățile naționale de reglementare urmează procedurile prevăzute la articolele 6 și 7 înainte de a defini piețele care diferă de cele prevăzute în recomandare.

Expunere de motive:

Trebuie menționate și diferențele regionale, nu numai cele naționale.

Amendamentul 10

„Directiva privind o mai bună legiferare”, articolul 1; modificări aduse Directivei 2002/21/CE (directivă-cadru), punctul 17 (a), articolul 16, nouă versiune a alineatului (1)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
1. Autoritățile naționale de reglementare efectuează o analiză a piețelor relevante, ținând seama în cea mai mare măsură de orientări. Statele membre se asigură că analiza este efectuată, după caz, în colaborare cu autoritățile naționale în domeniul concurenței.	1. Autoritățile naționale de reglementare efectuează o analiză a piețelor relevante, ținând seama în cea mai mare măsură de orientări. Statele membre se asigură că analiza este efectuată, după caz, în colaborare cu autoritățile naționale în domeniul concurenței. <u>Aceste analize trebuie să țină seama de diferențele culturale sau lingvistice regionale sau locale.</u>

Expunere de motive:

Analizele locale și regionale trebuie să fie posibile și prevăzute ca atare.

Amendamentul 11

„Directiva privind o mai bună legiferare”, articolul 1; modificări aduse Directivei 2002/21/CE (directivă-cadru), punctul 20, nouă versiune a articolului 19

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p style="text-align: center;"><i>Articolul 19</i></p> <p style="text-align: center;">Procedurile de armonizare</p> <p>1. Fără a aduce atingere articolului 9 din prezenta directivă și articolelor 6 și 8 din Directiva 2002/20/CE (directiva privind autorizarea), atunci când Comisia consideră că divergențele cu privire la punerea în aplicare de către autoritățile naționale de reglementare a sarcinilor specificate în prezenta directivă și în directivele specifice pot crea un obstacol în calea pieței interne, Comisia, ținând cont în cea mai mare măsură de avizul Autorității, în cazul în care acesta există, poate să emită o recomandare sau o măsură obligatorie privind aplicarea armonizată a dispozițiilor din prezenta directivă și din directivele specifice cu scopul de a sprijini îndeplinirea obiectivelor menționate la articolul 8.</p> <p>(...)</p>	<p>Se elimină noua versiune a articolului 19.</p>

Expunere de motive:

Ar trebui să fie eliminat complet sau cel puțin revizuit considerabil, întrucât CoR consideră că Autoritatea menționată de mai multe ori în acest alineat încalcă principiile subsidiarității și proporționalității.

Amendamentul 12

„Directiva privind o mai bună legiferare”, articolul 2; modificări aduse Directivei 2002/19/CE (directiva privind accesul), punctul 9, modificarea articolului 13 a

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p style="text-align: center;"><i>Articolul 13 a</i></p> <p style="text-align: center;">Separarea funcțională</p> <p>1. O autoritate națională de reglementare poate, în conformitate cu dispozițiile articolului 8, în special alineatul (3) al doilea paragraf, să prevadă obligația întreprinderilor integrate vertical de a dispune activități cu privire la furnizarea cu ridicata a produselor de acces într-o unitate comercială independentă.</p> <p>(...)</p>	<p>Se elimină articolul 13 a.</p>

Expunere de motive:

CoR consideră concurența bazată pe infrastructură și piață ca fiind cea mai eficientă. De aceea, separarea funcțională ar trebui să fie impusă ca ultimă soluție în cazul în care toate celelalte măsuri sau acorduri comerciale au eșuat. Cadrul de reglementare actual permite deja autorităților de reglementare naționale să impună o asemenea măsură extremă.

Amendamentul 13

„Directiva privind o mai bună legiferare”, articolul 3; modificări aduse Directivei 2002/20/CE (directiva privind autorizarea), punctul 3, nouă versiune a articolului 5

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p align="center"><i>Articolul 5</i></p> <p>Drepturi de utilizare pentru frecvențe radio și numere</p> <p>1. Statele membre nu condiționează utilizarea spectrului radio de acordarea drepturilor individuale de utilizare, ci includ condițiile de utilizare a acestui spectru radio în autorizația generală, cu excepția cazului când este justificată acordarea drepturilor individuale cu scopul:</p> <p>a) de a evita un risc grav de bruiaj dăunător; sau</p> <p>b) de a îndeplini alte obiective de interes general.</p> <p>2. Atunci când este necesar să se acorde drepturi individuale de utilizare pentru frecvențe radio și numere, statele membre acordă aceste drepturi, la cerere, oricărei întreprinderi care furnizează sau folosește rețele sau servicii în cadrul autorizației generale, sub rezerva dispozițiilor articolelor 6, 6a, 7 și 11 alineatul (1) litera (c) din prezenta directivă și a oricăror alte norme care garantează utilizarea eficientă a resurselor în cauză în conformitate cu Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru).</p> <p>Fără a se aduce atingere criteriilor specifice definite în prealabil de statele membre de acordare a drepturilor la frecvențe radio către furnizorii de servicii de difuzare de conținuturi radio sau de televiziune, aceste drepturi individuale de utilizare se acordă în temeiul unor proceduri obiective, transparente, nediscriminatorii și proporționale și, în cazul spectrului, conforme cu dispozițiile articolului 9 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru). De asemenea, procedurile sunt deschise, cu excepția cazurilor în care se poate demonstra că acordarea drepturilor individuale de utilizare pentru spectrul radio către furnizorii de servicii de radio sau televiziune este esențială pentru îndeplinirea unei obligații speciale definite în prealabil de statul membru ca fiind necesară interesului general.</p> <p>Atunci când se acordă drepturi de utilizare, statele membre precizează dacă drepturile în cauză pot fi transferate la inițiativa titularului și în ce condiții, în cazul spectrului radio, în conformitate cu articolul 9b din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru).</p>	<p align="center"><i>Articolul 5</i></p> <p>Drepturi de utilizare pentru frecvențe radio și numere</p> <p>1. Statele membre nu condiționează utilizarea spectrului radio de acordarea drepturilor individuale de utilizare, ci includ condițiile de utilizare a acestui spectru radio în autorizația generală, cu excepția cazului când este justificată acordarea drepturilor individuale cu scopul:</p> <p>a) de a evita un risc grav de bruiaj dăunător; sau</p> <p>b) de a îndeplini alte obiective de interes general.</p> <p>2. Atunci când este necesar să se acorde drepturi individuale de utilizare pentru frecvențe radio și numere, statele membre acordă aceste drepturi, la cerere, oricărei întreprinderi care furnizează sau folosește rețele sau servicii în cadrul autorizației generale, sub rezerva dispozițiilor articolelor 6, 6a, 7 și 11 alineatul (1) litera (c) din prezenta directivă și a oricăror alte norme care garantează utilizarea eficientă a resurselor în cauză în conformitate cu Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru).</p> <p>Fără a se aduce atingere criteriilor specifice definite în prealabil de statele membre de acordare a drepturilor la frecvențe radio către furnizorii de servicii de difuzare de conținuturi radio sau de televiziune, aceste drepturi individuale de utilizare se acordă în temeiul unor proceduri obiective, transparente, nediscriminatorii și proporționale și, în cazul spectrului, conforme cu dispozițiile articolului 9 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru). De asemenea, procedurile sunt deschise, cu excepția cazurilor în care se poate demonstra că acordarea drepturilor individuale de utilizare pentru spectrul radio către furnizorii de servicii de radio sau televiziune este esențială pentru îndeplinirea unei obligații speciale definite în prealabil de statul membru ca fiind necesară interesului general.</p> <p>Atunci când se acordă drepturi de utilizare, statele membre precizează dacă drepturile în cauză pot fi transferate la inițiativa titularului și în ce condiții, în cazul spectrului radio, în conformitate cu articolul 9b din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru).</p>

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p>În cazul în care statele membre acordă drepturile de utilizare pentru o perioadă limitată de timp, durata va fi adecvată pentru serviciul vizat, având în vedere obiectivul urmărit și predefinit.</p>	<p>În cazul în care statele membre acordă drepturile de utilizare pentru o perioadă limitată de timp, durata va fi adecvată pentru serviciul vizat, având în vedere obiectivul urmărit și predefinit.</p>
<p>Orice drept individual de utilizare a spectrului radio care se acordă pentru zece ani sau mai mult și care nu poate fi transferat sau concesionat între întreprinderi, în conformitate cu articolul 9b din directiva-cadru, va face obiectul unei revizuiri la fiecare cinci ani și pentru prima dată la cinci ani de la emiterea acestuia în temeiul criteriilor stabilite la alineatul (1). În cazul în care criteriile de acordare a drepturilor individuale de utilizare nu se mai aplică, dreptul individual de utilizare se transformă într-o autorizație generală de utilizare a spectrului, care face obiectul unui preaviz de cel mult cinci ani de la încheierea revizuirii, sau se poate transfera sau concesiona liber între întreprinderi.</p>	<p>Orice drept individual de utilizare a spectrului radio care se acordă pentru zece ani sau mai mult și care nu poate fi transferat sau concesionat între întreprinderi, în conformitate cu articolul 9b din directiva cadru, va face obiectul unei revizuiri la fiecare cinci ani și pentru prima dată la cinci ani de la emiterea acestuia în temeiul criteriilor stabilite la alineatul (1). În cazul în care criteriile de acordare a drepturilor individuale de utilizare nu se mai aplică, dreptul individual de utilizare se transformă într-o autorizație generală de utilizare a spectrului, care face obiectul unui preaviz de cel mult cinci ani de la încheierea revizuirii, sau se poate transfera sau concesiona liber între întreprinderi.</p>
<p>3. Deciziile privind drepturile de utilizare sunt adoptate, comunicate și făcute publice cât mai repede posibil după primirea cererii complete de către autoritatea națională de reglementare, în termen de trei săptămâni, în cazul numerelor care au fost alocate în scopuri specifice în cadrul planului național de numerotare, și în termen de șase săptămâni, în cazul frecvențelor radio care au fost alocate pentru comunicații electronice în cadrul planului național de frecvențe. Cel de-al doilea termen nu aduce atingere niciunui acord internațional aplicabil referitor la utilizarea spectrului radio sau a pozițiilor orbitale.</p>	<p>3. Deciziile privind drepturile de utilizare sunt adoptate, comunicate și făcute publice cât mai repede posibil după primirea cererii complete de către autoritatea națională de reglementare, în termen de trei săptămâni, în cazul numerelor care au fost alocate în scopuri specifice în cadrul planului național de numerotare, și în termen de șase săptămâni, în cazul frecvențelor radio care au fost alocate pentru comunicații electronice în cadrul planului național de frecvențe. Cel de-al doilea termen nu aduce atingere niciunui acord internațional aplicabil referitor la utilizarea spectrului radio sau a pozițiilor orbitale.</p>
<p>4. Atunci când, după consultarea părților interesate în conformitate cu articolul 6 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru), s-a hotărât că drepturile de utilizare a numerelor cu valoare economică excepțională se acordă prin proceduri de selecție competitivă sau comparativă, statele membre pot prelungi perioada maximă de trei săptămâni cu încă trei săptămâni.</p>	<p>4. Atunci când, după consultarea părților interesate în conformitate cu articolul 6 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru), s-a hotărât că drepturile de utilizare a numerelor cu valoare economică excepțională se acordă prin proceduri de selecție competitivă sau comparativă, statele membre pot prelungi perioada maximă de trei săptămâni cu încă trei săptămâni.</p>
<p>În cazul procedurilor de selecție competitivă sau comparativă pentru spectrul radio, se aplică articolul 7.</p>	<p>În cazul procedurilor de selecție competitivă sau comparativă pentru spectrul radio, se aplică articolul 7.</p>
<p>5. Statele membre nu limitează numărul de drepturi de utilizare care se acordă, cu excepția cazului în care este necesară garantarea utilizării eficiente a spectrului radio în conformitate cu articolul 7.</p>	<p>5. Statele membre nu limitează numărul de drepturi de utilizare care se acordă, cu excepția cazului în care este necesară garantarea utilizării eficiente a spectrului radio în conformitate cu articolul 7.</p>
<p>6. Autoritățile naționale de reglementare se asigură că spectrul este utilizat efectiv și eficient în conformitate cu articolul 9 alineatul (2) din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru). De asemenea, acestea se asigură că nu se denaturează concurența ca urmare a unui transfer sau a unei acumulări de drepturi de utilizare a spectrului. În aceste scopuri, statele membre pot adopta măsuri corespunzătoare cum ar fi reducerea, anularea sau impunerea vânzării unui drept de utilizare a spectrului.</p>	<p>6. Autoritățile naționale de reglementare se asigură că spectrul este utilizat efectiv și eficient în conformitate cu articolul 9 alineatul (2) din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru). De asemenea, acestea se asigură că nu se denaturează concurența ca urmare a unui transfer sau a unei acumulări de drepturi de utilizare a spectrului. În aceste scopuri, statele membre pot adopta măsuri corespunzătoare cum ar fi reducerea, anularea sau impunerea vânzării unui drept de utilizare a spectrului.</p>

Expunere de motive:

Sistemul actual care definește normele cu autorizații generale, precum și obligațiile conexe autorizațiilor individuale pare a funcționa bine. Noile propuneri par a fi destul de complexe, chiar confuze.

Amendamentul 14

„Directiva privind o mai bună legiferare”, articolul 3; modificări aduse Directivei 2002/20/CE (directiva privind autorizarea), punctul 5, modificarea articolului 6 b

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p align="center"><i>Articolul 6 b</i></p> <p align="center">Procedura comună de selecție pentru emiterea drepturilor</p> <p>1. Măsurile tehnice de punere în aplicare prevăzute la articolul (6a) alineatul (1) litera (f) pot prevedea ca Autoritatea să propună selecția întreprinderii(lor) cărora le pot fi emise drepturi individuale de utilizare a spectrului radio, în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul [...].</p> <p>În astfel de cazuri, măsura trebuie să specifice perioada în care Autoritatea trebuie să încheie selecția, procedura, normele și condițiile aplicabile selecției și detaliile tuturor taxelor și onorariilor care se impun titularilor de drepturi pentru utilizarea spectrului și/sau a numerelor, pentru a garanta utilizarea optimă a spectrului sau a numerelor. Procedura de selecție este deschisă, transparentă, nediscriminatorie și obiectivă.</p> <p>2. Ținând cont în cea mai mare măsură de avizul Autorității, Comisia adoptă o măsură de selectare a întreprinderii(lor) cărora se emit drepturi individuale de utilizare pentru spectru radio sau numere. Măsura precizează data limită la care autoritățile naționale de reglementare emit aceste drepturi. În acest fel, Comisia respectă procedura prevăzută la articolul 14a alineatul (2).</p>	<p align="center"><i>Articolul 6 b</i></p> <p align="center">Procedura comună de selecție pentru emiterea drepturilor</p> <p>1. <u>Fără a aduce atingere competențelor statelor membre în domeniul promovării politicii culturale și a politicii privind mass-media, diversitatea culturală și lingvistică și pluralitatea mass-mediei,</u> Măsurile tehnice de punere în aplicare prevăzute la articolul (6a) alineatul (1) litera (f) pot prevedea ca <u>Autoritatea Organismul autorităților europene de reglementare în domeniul telecomunicațiilor</u> să propună selecția întreprinderii(lor) prestatoare de servicii paneuropene sau de servicii de comunicații electronice, cărora le pot fi emise drepturi individuale de utilizare a spectrului radio, în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul [...].</p> <p>În astfel de cazuri, măsura trebuie să specifice perioada în care <u>Autoritatea Organismul autorităților europene de reglementare în domeniul telecomunicațiilor</u> trebuie să încheie selecția, procedura, normele și condițiile aplicabile selecției și detaliile tuturor taxelor și onorariilor care se impun titularilor de drepturi pentru utilizarea spectrului și/sau a numerelor, pentru a garanta utilizarea optimă a spectrului sau a numerelor. Procedura de selecție este deschisă, transparentă, nediscriminatorie și obiectivă.</p> <p>2. Ținând cont în cea mai mare măsură de avizul Autorității, <u>Ținând seama de avizul Organismului autorităților europene de reglementare în domeniul telecomunicațiilor</u> Comisia adoptă o măsură de selectare a întreprinderii(lor) prestatoare de servicii paneuropene sau de servicii de comunicații electronice cărora se emit drepturi individuale de utilizare pentru spectru radio sau numere. Măsura precizează data limită la care autoritățile naționale de reglementare emit aceste drepturi. În acest fel, Comisia respectă procedura prevăzută la articolul 14a alineatul (2).</p>

Expunere de motive:

Este fundamental ca statele membre să își păstreze competența exclusivă în materie de politică culturală și în domeniul mass-mediei și, în special în definirea spectrului de frecvențe atribuite radiodifuziunii, precum și în ceea ce privește autorizațiilor individuale atribuite prestatorilor de astfel de servicii.

În ceea ce privește eliminarea referinței la Autoritatea propusă de Comisie în propunerea sa de regulament COM(2007) 699 final — 2007/0249 (COD), a se vedea amendamentul 20 de mai jos.

Amendamentul 15

„Directiva privind o mai bună legiferare”, articolul 3; modificări aduse Directivei 2002/20/CE (directiva privind autorizarea), punctul 7, eliminarea articolului 8

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(7) Articolul 8 se elimină.	(7) Articolul 8 se elimină.

Expunere de motive:

Articolul 8 din directiva existentă, referitor la acordurile internaționale în vigoare, nu trebuie să fie eliminat, ci trebuie să rămână absolut neschimbat.

Amendamentul 16

„Directiva privind o mai bună legiferare”, Anexa II, adăugarea Anexei II la Directiva 2002/20/CE (directiva privind autorizarea)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Condițiile care pot fi armonizate în conformitate cu articolul 6a alineatul (1) litera (d)	Se elimină Anexa II
(1) Condițiile privind drepturile de utilizare a frecvențelor radio:	
a) perioada de valabilitate a drepturilor de utilizare a frecvențelor radio;	
b) întinderea teritorială a drepturilor;	
c) posibilitatea de a transfera drepturile către alți utilizatori de spectru, precum și condițiile și procedurile în această privință;	
d) metoda de determinare a taxelor de utilizare pentru drepturile de utilizare a frecvențelor radio;	
e) numărul drepturilor de utilizare care se acordă fiecărei întreprinderi;	
f) condițiile enumerate în anexa I partea B.	
(...)	

Expunere de motive:

Această anexă limitează considerabil puterile statelor membre în materie de gestionare a spectrului și nu ia în considerare cadrul juridic existent la nivel internațional (Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor, UIT), în vigoare în momentul de față.

Amendamentul 17

„Directiva privind cetățenii”, articolul 1; modificări aduse Directivei 2002/22/CE (directiva privind serviciile universale), punctul 7, articolul 9, nouă versiune a alineatelor (2) și (3)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p>2. Statele membre pot cere, având în vedere condițiile naționale, ca întreprinderile desemnate să propună consumatorilor opțiuni tarifare sau pachete tarifare diferite de cele oferite în condiții comerciale normale, în special pentru a garanta că persoanele cu venituri mici sau cu nevoi sociale speciale nu sunt împiedicate să acceseze sau să utilizeze accesul la rețea la care se face referire la articolul 4 alineatul (1), sau la serviciile identificate la articolele 4 alineatul (3), alineatul (5), alineatul (6) și alineatul (7) ca fiind sub incidența obligațiilor de serviciu universal și ca fiind furnizate de către întreprinderi desemnate.</p> <p>3. Statele membre pot, pe lângă dispoziții care stabilesc ca întreprinderile desemnate să ofere opțiuni tarifare speciale sau să respecte o încadrare a tarifelor, o echilibrare geografică sau alte mecanisme similare, să garanteze acordarea de sprijin consumatorilor identificați ca având venituri mici, ca fiind persoane cu handicap sau ca având nevoi sociale speciale.</p>	<p>2. Statele membre pot cere, având în vedere condițiile naționale, <u>regionale sau locale</u>, ca întreprinderile desemnate să propună consumatorilor opțiuni tarifare sau pachete tarifare diferite de cele oferite în condiții comerciale normale, în special pentru a garanta că persoanele cu venituri mici sau cu nevoi sociale speciale nu sunt împiedicate să acceseze sau să utilizeze accesul la rețea la care se face referire la articolul 4 alineatul (1), sau la serviciile identificate la articolele 4 alineatul (3), alineatul (5), alineatul (6) și alineatul (7) ca fiind sub incidența obligațiilor de serviciu universal și ca fiind furnizate de către întreprinderi desemnate.</p> <p>3. Statele membre pot, pe lângă dispoziții care stabilesc ca întreprinderile desemnate să ofere opțiuni tarifare speciale sau să respecte o încadrare a tarifelor, o echilibrare geografică sau alte mecanisme similare, să garanteze acordarea de sprijin consumatorilor identificați ca având venituri mici, ca fiind persoane cu handicap sau ca având nevoi sociale speciale, <u>respectiv regiunilor geografice cu acces dificil</u>.</p>

Expunere de motive:

CoR dorește să atragă atenția asupra nevoilor consumatorilor din regiunile cu o densitate redusă a populației sau din regiunile rurale.

Amendamentul 18

„Directiva privind cetățenii”, articolul 1; modificări aduse Directivei 2002/22/CE (directiva privind serviciile universale), punctul 16, nouă versiune a articolului 26

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p><i>Articolul 26</i></p> <p>Serviciile de urgență și numărul de apel de urgență unic european</p> <p>1. Statele membre se asigură că, pe lângă alte numere de apel de urgență naționale specificate de către autoritatea națională de reglementare, toți utilizatorii finali ai serviciilor menționate la alineatul (2), inclusiv utilizatorii telefoanelor publice cu plată pot apela gratuit serviciile de urgență formând numărul de apel de urgență unic european „112”.</p> <p>2. Statele membre se asigură că întreprinderile care furnizează un serviciu de efectuare de apeluri naționale și/sau internaționale prin formarea unui număr sau a mai multor numere din planul de numerotare național sau internațional oferă acces la serviciile de urgență.</p> <p>(...)</p>	<p><i>Articolul 26</i></p> <p>Serviciile de urgență și numărul de apel de urgență unic european</p> <p>1. Statele membre se asigură că, pe lângă alte numere de apel de urgență naționale specificate de către autoritatea națională de reglementare, toți utilizatorii finali ai serviciilor menționate la alineatul (2), inclusiv utilizatorii telefoanelor publice cu plată pot apela gratuit serviciile de urgență formând numărul de apel de urgență unic european „112”.</p> <p>2. Statele membre se asigură că întreprinderile <u>naționale sau paneuropene</u> care furnizează un serviciu de efectuare de apeluri naționale și/sau internaționale prin formarea unui număr sau a mai multor numere din planul de numerotare național sau internațional oferă acces la serviciile de urgență.</p> <p>(...)</p>

Expunere de motive:

Acest alineat impune constrângeri tehnice importante și, în consecință, investiții considerabile pe care operatorii la nivel local sau regional nu le-ar putea suporta.

Amendamentul 19

„Directiva privind cetățenii”, articolul 1; modificări aduse Directivei 2002/22/CE (directiva privind serviciile universale), punctul 19, articolul 31, nouă versiune a alineatului (1)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p>1. Statele membre pot impune obligații rezonabile de difuzare („must carry”), pentru transmiterea unor anumite canale sau servicii de radio și televiziune, întreprinderilor aflate în jurisdicția lor care administrează rețele de comunicații electronice pentru difuzarea publică a emisiunilor de radio sau televiziune, în cazul în care un număr mare de utilizatori finali ai acestor rețele le folosesc ca mijloace principale de recepție a emisiunilor de radio sau televiziune. Obligațiile în cauză se impun numai în cazul în care acestea sunt necesare pentru îndeplinirea obiectivelor de interes general stabilite pe cât de clar și specific de către toate statele membre în legislațiile naționale și sunt proporționate și transparente.</p> <p>Obligațiile prevăzute la primul paragraf sunt revizuite de către statele membre cel mai târziu la un an de la < data limită pentru punerea în aplicare a actului de modificare>, cu excepția cazului în care statele membre au efectuat o astfel de revizuire în primii doi ani anteriori.</p> <p>Statele membre vor revizui obligațiile de difuzare „must carry” cel puțin o dată la trei ani.</p>	<p>1. Statele membre pot impune obligații rezonabile de difuzare („must carry”), pentru transmiterea unor anumite canale sau servicii de radio și televiziune și servicii audiovizuale, precum și a tuturor serviciilor <u>complementare</u> întreprinderilor aflate în jurisdicția lor care administrează rețele de comunicații electronice pentru difuzarea publică a emisiunilor de radio sau televiziune, în cazul în care un număr mare de utilizatori finali ai acestor rețele le folosesc ca mijloace principale de recepție a emisiunilor de radio sau televiziune. Obligațiile în cauză se impun numai în cazul în care acestea sunt necesare pentru îndeplinirea obiectivelor de interes general stabilite pe cât de clar și specific de către toate statele membre în legislațiile naționale și sunt proporționate și transparente.</p> <p>Obligațiile prevăzute la primul paragraf sunt revizuite de către statele membre cel mai târziu la un an de la < data limită pentru punerea în aplicare a actului de modificare>, <u>cu excepția cazului în care statele membre au efectuat o astfel de revizuire în primii doi ani anteriori.</u></p> <p>Statele membre vor revizui obligațiile de difuzare „must carry” cel puțin o dată la trei ani <u>cu regularitate.</u></p>

Expunere de motive:

Regulile „must carry” trebuie să fie extinse și serviciilor adiționale aferente serviciilor de radiodifuziune, cum ar fi grila de programe, serviciile Radio Data System și informațiile privind traficul.

Amendamentul 20

Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Autorității europene de reglementare a pieței comunicațiilor electronice

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
COM(2007) 699 final — 2007/0249 (COD)	<p>CoR este de acord cu înființarea unui Organism al autorităților europene de reglementare în domeniul telecomunicațiilor. CoR solicită CE să creeze acest Organism al autorităților europene de reglementare în domeniul telecomunicațiilor transformând propunerea pentru înființarea unei Autorități Europene pentru Piața Telecomunicațiilor. Trebuie avute în vedere următoarele:</p> <p>CoR solicită ca acest organism să reprezinte valoarea adăugată de a contribui la eficiența sistemului de reglementare întrucât, spre deosebire de ce se întâmplă în prezent cu Grupul Autorităților Europene de Reglementare, Comisia va avea obligația expresă de a consulta și de a lua în considerare cât mai mult cu putință poziția Organismului autorităților europene de reglementare în domeniul telecomunicațiilor.</p> <p>Organismul autorităților europene de reglementare în domeniul telecomunicațiilor ar continua să fie compus din reprezentanții diverselor autorități naționale de reglementare ale statelor membre (cum se întâmplă în prezent cu Grupul autorităților europene de reglementare), iar autoritățile naționale de reglementare din țările din afara UE ar avea un statut de observator (ca în actualul Grup al autorităților europene de reglementare).</p>

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
	Organismul autorităților europene de reglementare în domeniul telecomunicațiilor ar trebui să poată raporta în mod integral și transparent instituțiilor UE corespunzătoare. Parlamentul și comisiile corespunzătoare ale acestuia se vor putea adresa președintelui Consiliului de administrație și directorului executiv. În vederea asigurării transparenței, toți membrii consiliului de administrație și directorul executiv vor trebui să prezinte o declarație de interes anuală.

Expunere de motive:

Textul Comisiei prevede înlocuirea actualului Grup al autorităților europene de reglementare printr-o nouă autoritate, clasificată ca „autoritate” de Comisia Europeană și care dispune de personalitate juridică. Misiunea acestui organism va consta, în principal, în acordarea de asistență Comisiei și autorităților naționale de reglementare în îndeplinirea misiunii acestora, prin intermediul avizelor experților și stabilirii de linii directe, în special în cadrul definirii și analizării piețelor naționale și a măsurilor *ex ante* de întreprins. Această autoritate va avea și un rol important de acordare de asistență Comisiei în ceea ce privește elaborarea și punerea în aplicare a politicii de gestionare a spectrului în cadrul UE. În cadrul acestei autorități, deciziile se vor lua prin majoritate simplă. Această reformă instituțională ar însoți transferul substanțial de competențe ale fiecărui stat membru în favoarea Comisiei Europene în ceea ce privește reglementarea piețelor și ar duce la un dezechilibru evident de repartizare a atribuțiilor între autoritățile de reglementare naționale și cele europene. Acest model vizează și introducerea conceptului de „autoritate europeană unică de reglementare” în domeniul telecomunicațiilor, după modelul *Federal Communications Commission (FCC)* din Statele Unite.

Înființarea unui Organism al autorităților europene de reglementare în domeniul telecomunicațiilor, în temeiul articolului 95 din Tratatul CE, ar introduce actualul Grup al autorităților europene de reglementare în legislația europeană prin înființarea formală a unui organism consultativ, ale cărui funcții și responsabilități îi sunt atribuite în mod expres de un regulament. Aceasta ar conferi Organismului autorităților europene de reglementare (ERG) în domeniul telecomunicațiilor un grad de eficiență și legitimitate mai mare decât cel de care dispune ERG în prezent. Prin stabilirea clară prin regulament a funcțiilor și obligațiilor acestuia s-ar întări și consolida poziția sa, menținând, în același timp, avantajele operării ca o rețea eficientă de cooperare cu autoritățile naționale de reglementare (ANR). În trecut au fost înființate sau recunoscute organisme consultative prin regulamente. De exemplu, Regulamentul (CE) 1/2003 prevedea înființarea unui comitet consultativ al autorităților naționale în domeniul concurenței și, mai recent, Parlamentul European a efectuat o primă lectură a regulamentului de recunoaștere a unui organism de coordonare pentru organismele naționale de acreditare [COD 2007/0029]. Organismul autorităților europene de reglementare în domeniul telecomunicațiilor ar oferi consultanță specializată Comisiei în mod independent și și-a păstra autonomia față de diversele guverne europene. În vederea garantării independenței sale, regulamentul ar trebui să prevadă ca statele membre să finanțeze în mod corespunzător ANR-urile, fără a fi supuse presiunilor politice

Ar trebui să fie modificate, de asemenea, „Directiva privind o mai bună legiferare” [COM(2007) 697 final — 2007/0247 (COD)] și „Directiva privind cetățenii” [COM(2007) 698 final — 2007/0248 (COD)], înlocuindu-se orice referire la această autoritate propusă de Comisie cu referințe la Organismul autorităților europene de reglementare în domeniul telecomunicațiilor.

Bruxelles, 19 iunie 2008

Președintele
Comitetului Regiunilor
Luc VAN DEN BRANDE

**Avizul Comitetului Regiunilor privind planul de acțiune privind învățarea în rândul adulților
„Oricând este momentul potrivit pentru a învăța”**

(2008/C 257/11)

COMITETUL REGIUNILOR

- reamintește faptul că, în multe state membre, nivelurile regional și local sunt responsabile pentru învățarea în rândul adulților, iar deciziile privind învățământul și formarea se iau și se pun în aplicare la nivel local și regional. De aceea, acțiunile propuse în planul de acțiune ar trebui întreprinse și la nivel local și regional, acolo unde este cazul;
- constată că învățarea în rândul adulților, în special, are o contribuție esențială la capacitatea de inserție profesională, la mobilitate, la incluziunea socială și la dezvoltarea personală prin promovarea dobândirii de competențe-cheie pentru toți;
- recunoaște faptul că beneficiile, afirmarea și deblocarea potențialului personal, ale învățării în rândul adulților au un efect semnificativ de „valoare adăugată” asupra multor alte aspecte ale vieții sociale, profesionale, civice, culturale și economice a participanților. Programele de învățare în rândul adulților, bazate pe principiile și procesele de parteneriat, reprezintă o sursă majoră de capacitate individuală și comunitară;
- sprijină și va contribui activ la încercarea de a asigura faptul că vor fi disponibile toate resursele financiare, umane, administrative și de altă natură necesare pentru a realiza idealul de participare mai amplă și mai profundă a cetățenilor europeni în cadrul învățământului pentru adulți;
- dorește să se asigure de faptul că furnizorii și părțile interesate de la nivel local și regional sunt implicați ca parteneri în toate etapele, în special în elaborarea de politici, în structurile de guvernare și în sistemele de aplicare;
- regretă că, deși Comisia Europeană solicită asigurarea unor niveluri adecvate de investiții în sectorul învățământului pentru adulți și mai bună monitorizare a acestuia, atât sectorul public, cât și cel privat furnizează un nivel insuficient de fonduri în acest domeniu.

Raportor: dna SHIELDS (IE/UEN-EA), membru al Consiliului local din Cork

Text de referință

Comunicarea Comisiei către Consiliu, către Parlamentul European, către Comitetul Economic și Social European și către Comitetul Regiunilor privind Planul de acțiune privind învățarea în rândul adulților — „Oricând este momentul potrivit pentru a învăța”

COM(2007) 558 final

RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

OBSERVAȚII GENERALE

1. salută conceptul și procesul de anvergură al învățării în rândul adulților prezentat în Comunicarea Comisiei privind Planul de acțiune privind învățarea în rândul adulților — „Oricând este momentul potrivit pentru a învăța” și susține ideea centrală a documentului, aceea de a pune accentul pe cursanții adulți;

2. reamintește faptul că educația și formarea profesională sunt factori extrem de importanți pentru creșterea economică și dezvoltarea la nivel local și regional, precum și pentru realizarea obiectivelor Strategiei de la Lisabona. Învățarea în rândul adulților, în special, are o contribuție esențială la capacitatea de inserție profesională, la mobilitate, incluziunea socială și dezvoltarea personală, prin promovarea dobândirii de competențe-cheie pentru toți;

3. învățarea în rândul adulților are o importanță majoră pentru viitorul Europei. Flexicuritatea recunoaște că tradiționala cultură a unui „serviciu pe viață” nu mai este de actualitate. În plus, tehnologia se schimbă din ce în ce mai rapid, necesitând o „re-educare” continuă, la toate vârstele, pentru a ține pasul cu cerințele legate de competențe, iar speranța de viață crește. În acest mediu viitor, învățarea în rândul adulților este vitală, atât pentru progresul individual, cât și pentru succesul economic și coeziunea socială a Europei;

4. menționează obiectivele principale ale învățării în rândul adulților, așa cum au fost stabilite de OCDE, și anume îmbunătățirea competențelor, sprijinirea realizării personale și a unei mai bune coeziuni în societate, precum și extinderea activităților sociale (în comunitate);

5. subliniază avantajele principale pentru cetățenii europeni ale învățării în rândul adulților: dezvoltarea comunității, prosperitatea economică și competitivitatea, promovarea incluziunii sociale, capacitatea personală și promovarea integrării socio-civice, fază care face parte integrantă din parcursul de dezvoltare personală, și salută identificarea a trei *elemente-cheie* vitale pentru un sector al învățământului pentru adulți eficient și eficace: politicile, gubernația și sistemele de punere în aplicare;

6. este de acord că învățarea în rândul adulților ar trebui să intre în cadrul învățării pe tot parcursul vieții, astfel încât politicile preconizate în acest domeniu să fie coerente cu strategiile destinate învățării pe tot parcursul vieții;

7. susține identificarea a cinci domenii de aplicare-cheie asupra cărora să se concentreze acțiunile care urmează a fi întreprinse în cadrul planului de acțiune propus, precum și calendarul punerii în aplicare;

8. consideră că planul de acțiune propus are potențialul de a integra și de a îmbunătăți învățarea în rândul adulților pentru categoriile-țintă, aspectele financiare și materiale, cercetarea și dezvoltarea profesională și respectarea diferitelor tradiții ale învățământului european;

9. este de acord că integrarea totală a acestor aspecte (în punctul 4) și planul de acțiune asociat poziționează în mod hotărât învățarea în rândul adulților în Europa într-o etapă de dezvoltare amplă, inovatoare, bine gândită, axată pe nevoile cursantului (cursanților) și bazată pe politici;

10. reamintește că, în multe state membre, autoritățile locale și regionale sunt responsabile de învățarea în rândul adulților, iar deciziile privind educația și formarea profesională se adoptă și se pun în aplicare la nivel local și regional. De aceea, acțiunile propuse în planul de acțiune ar trebui întreprinse și la nivel local și regional, după caz;

11. constată cu satisfacție utilizarea sistematică în document a conceptului de „învățare în rândul adulților”. Însuși conceptul larg și incluziv de „învățare în rândul adulților” indică valoarea angajamentului personal în procesul de învățare și în multitudinea de evenimente educaționale formale sau informale din viața cetățenilor și accentuează avantajele pentru procesul de dezvoltare care decurg din angajarea noastră hotărâtă în abordarea mediului și realităților europene aflate în schimbare și din „gestionarea” eficientă a destinelor noastre diverse;

12. consideră că dezvoltarea unui sistem diversificat de învățare pentru adulți va fi mai eficientă în cazul în care cursanții sunt priviți ca persoane care primesc, transmit sau creează „cunoștințe” și recunoaște că, prin planul de acțiune propus, se urmărește în mod coerent ca acest concept să devină operațional;

13. consideră că învățarea în rândul adulților cuprinde o conceptualizare a mai multor elemente interdependente: competențele și atitudinile față de cunoaștere, percepțiile, înțelegerea etc. Adulții au multe și variate experiențe de viață, ei pot învăța mai bine dacă sunt implicați, demonstrează responsabilitate în învățare și se simt acceptați, angajați și susținuți în medii de

învățare în care există „respect reciproc”. Relațiile sociale dintre toți participanții (cursanți, profesori, asistenți, administrații etc.) joacă un rol foarte important în capacitatea personală de a se angaja într-un proces eficient de învățare în rândul adulților;

14. recunoaște că avantajele, afirmarea și descătușarea potențialului personal generate de învățare în rândul adulților au un important efect de „valoare adăugată” asupra multor alte aspecte din viața socială, profesională, culturală, civică și economică a participanților, luând în considerare aspectele comune tuturor generațiilor, precum și cele intergeneraționale. Programele de învățare în rândul adulților, bazate pe principii și procese de parteneriat, reprezintă o sursă majoră de capacitate a persoanelor sau a comunității;

15. reamintește importanța pe care CoR o atribuie dobândirii de competențe-cheie de către toți cetățenii europeni, în primul rând pentru ca toți cetățenii europeni să poată duce o viață independentă și să aibă sentimentul valorii proprii. Competențele-cheie definite de UE reprezintă un cadru de referință deosebit de bun, nu în ultimul rând pentru dezvoltarea la nivel regional și local. Adulții trebuie să își poată actualiza competențele-cheie pe tot parcursul vieții și trebuie acordată o atenție deosebită categoriilor-țintă care au fost identificate ca grupuri prioritare în context național, regional sau local. Inițiativele locale și regionale de a informa, implica și motiva aceste grupuri vor reprezenta în acest context o contribuție importantă, în vederea creării unei oferte de formare adaptate necesităților persoanelor din mediul lor;

16. susține amploarea și profunzimea activităților de învățare în rândul adulților (formale sau informale) în planul de acțiune propus, gama dimensiunilor de învățare și abordările creatoare ale evaluării procesului de învățare care reflectă structura și procesul din perspectiva teoriei „inteligențelor multiple” (IM);

17. susține și va contribui activ la încercarea de a asigura resursele necesare, financiare, umane, administrative și de alte tipuri, pentru a realiza idealul participării sporite și mai active a cetățenilor europeni la învățarea în rândul adulților;

Parteneriate pentru învățare

18. observă că, atunci când este bine organizată, învățarea în rândul adulților poate contribui activ la integrare. Aceasta reprezintă o cale de integrare a imigranților în noile lor țări de reședință și oferă populației rezidente ocazia de a învăța limbi și de a cunoaște culturi noi;

19. salută referirile care se fac în întreaga comunicare la importanța „parteneriatului” ca principiu și proces însuflețitor al angajamentului social și personal la învățarea în rândul adulților. Parteneriatele pentru învățare sunt procese simbiotice și sunt reflectate deja într-o gamă largă de răspunsuri educaționale la învățarea în rândul adulților în întreaga Europă;

20. subliniază că abordarea pe bază de parteneriate pentru învățare:

- are o mare valoare motivațională pentru fiecare cursant în parte, precum și pentru grupele de cursanți;
- oferă o bază solidă pentru respectul egal față de toți participanții;
- creează căi de comunicare în ambele sensuri și respect reciproc;
- contribuie la profesionalizarea procesului de învățare în rândul adulților; și
- reprezintă un factor crucial pentru promovarea participării sporite și mai active cu o gamă de persoane și grupuri „excluse”;

21. susține contribuțiile foarte valoroase ale parteneriatelor pentru învățare la viitorul învățării în rândul adulților în Europa și sugerează Comisiei ca „planificarea acțiunilor” să se bazeze pe identificarea unor principii și obiective adecvate: descrierea, în parteneriate, a aspectelor care țin de bunele practici ale învățării în rândul adulților existente în Europa, integrarea acestor observații în materialele didactice și elaborarea și dezvoltarea în comun a procedurilor adecvate de evaluare cantitativă și calitativă;

22. consideră că acest „proces în cascadă” de capacitate poate reprezenta un aspect de durată al învățării în rândul adulților în Europa. Aceasta corespunde obiectivelor de bază ale UE și reafirmă rolul și contribuțiile actorilor locali și regionali într-un proces integrat;

Participarea/neparticiparea la învățarea în rândul adulților

23. salută importanța acordată în comunicare participării largi și active a tuturor cetățenilor europeni la o serie de evenimente de învățare pe tot parcursul vieții, și în special participarea persoanelor și grupurilor-țintă excluse, care au o rată de participare scăzută sau care nu participă deloc, cum ar fi persoanele cu grad scăzut de alfabetizare, persoanele în vârstă, grupurile excluse din punct de vedere social, persoanele cu handicap, tinerii care abandonează școala, lucrătorii în vârstă cu nivel scăzut de calificare, lucrătorii în vârstă, lucrătorii migrați etc.;

24. recunoaște, în acest context, că excluderea din procesul de învățare sau neparticiparea la acesta constituie un prim pas important către o viitoare marginalizare, adesea urmată de o excluziune tipică de la ocuparea unui loc de muncă sau din viața socială, civică și culturală;

25. susține constatarea că este nevoie de o abordare integrată pentru a mări gradul redus de reprezentare, tipic în procesul de învățare în rândul adulților, a unei game largi de persoane și grupuri și pentru a crea o cultură a învățării continue pentru toți cetățenii;

26. în afară de aceasta, consideră că aceasta nu reprezintă o provocare ușoară, necostisitoare sau care se poate rezolva rapid, ci, în cel mai bun caz, este considerată o formă de angajament și investiție personală sau socioeducațională care trebuie încorporată la nivel personal, profesional, local, regional și național;

27. dorește să se garanteze că cei care asigură formarea și factorii interesați locali și regionali sunt implicați ca parteneri în toate etapele, în special la elaborarea politicii, în structurile de guvernare și în sistemele de punere în aplicare, întrucât în multe state membre răspunderea pentru punerea în aplicare a sistemelor de educație pentru adulți le revine nivelurilor locale și regionale, iar angajamentul autorităților locale și regionale asumat pentru dezvoltarea competențelor la locul de muncă, integrarea în comunitate, cultura civică, integrarea culturală, adaptarea la circumstanțele socio-profesionale în schimbare este demonstrat din plin;

28. solicită partenerilor sociali să se asigure că nevoile în materie de învățare în rândul adulților sunt luate în considerare în cadrul contractelor colective de muncă;

29. constată că egalitatea între femei și bărbați trebuie luată și ea în considerare în dezvoltarea formării profesionale pentru adulți. Dacă există regiuni în care atenția trebuie să se concentreze asupra femeilor, există și multe țări în care, de fapt, participarea bărbaților la programele de formare profesională pentru adulți este mai slabă, în special în programe de genul celor de dezvoltare a comunității;

Un sector eficient al învățării în rândul adulților — politica aferentă

30. susține opinia Comisiei Europene conform căreia se manifestă o nevoie esențială de implicare a autorităților locale și regionale în intervențiile hotărâte, simbiotice, privind învățarea în rândul adulților, împreună cu alte părți interesate, pentru a oferi posibilități de învățare *cu și pentru* persoanele și grupurile vulnerabile;

31. subliniază faptul că învățământul pentru adulți reprezintă un instrument important pentru corelarea diferitelor domenii politice la nivel local și regional, cum ar fi corelarea aspectelor privind învățământul, domeniul social, piața forței de muncă, creșterea economică și integrarea;

32. este de acord că formarea la locul de muncă oferă un cadru foarte favorabil și „gata pregătit” pentru astfel de intervenții și are potențialul de a îmbunătăți dezvoltarea competențelor personale și organizaționale, de a promova creșterea numărului de „organizații de învățare” și un climat de învățare continuă și de a duce la elaborarea și aplicarea unor strategii eficiente de abordare a schimbării la mai multe niveluri;

33. consideră, de asemenea, că locul de muncă reprezintă un forum bogat, în care posibila participare la programele de învățare în rândul adulților sunt deja *in situ* și că acțiunile necesare

pentru a încuraja participarea la formarea la locul de muncă vor fi influențate de o gamă largă de variabile ⁽¹⁾;

Un sector eficient al învățării în rândul adulților — analiză

34. este de acord cu afirmația privind procesul de consultare din planul de acțiune, conform căreia „în raport cu alte forme de învățare, contribuția și avantajele sectorului învățării în rândul adulților nu sunt bine studiate, discutate și făcute publice” și consideră că un proces de analiză integrat și focalizat ar putea contribui la îndeplinirea celor cinci mesaje-cheie formulate în comunicarea privind învățarea în rândul adulților;

35. salută avantajele pe care analiza focalizată și de calitate le va oferi pentru realizarea obiectivelor planului de acțiune, întrucât consideră că o „buclă de feedback” (*feed back loop*) referitoare la învățare, înțelegerea conceptelor și materiale, pentru toate părțile interesate, va întări baza unei puneri în aplicare eficiente a învățării în rândul adulților;

36. consideră, de asemenea, că o analiză europeană mai bună în ceea ce îi privește pe participanți va reduce gradul de dependență de date și analize comparative provenite din alte sisteme, în special din SUA, în scopul de a ajunge la răspunsurile adecvate în chestiunea participării în Uniunea Europeană;

37. propune ca, în scopul orientării diferitelor elemente ale planului de acțiune, să fie efectuate cercetările următoare într-un proces în formă de „buclă de feedback” privind chestiuni precum: identificarea și rolul factorilor care pot să influențeze participarea/neparticiparea la învățarea în rândul adulților din Europa, includerea unor factori contextuali generali și sociali, a unor factori asociați privind comportamentul și împrejurările, precum și a atitudinilor și înclinațiilor personale, orientările motivaționale ale cursanților europeni, stilurile de învățare, atitudinile față de învățarea în rândul adulților, rentabilitatea (financiară, personală, comunitară, regională, profesională etc.) a angajării în învățarea în rândul adulților, precum și percepțiile, atitudinile/înțelegerea categoriilor-țintă caracterizate de participare redusă în Europa; profilul profesorilor care participă la procesele de învățare formală în rândul adulților, la formarea inițială și pe tot parcursul vieții a acestor profesioniști;

Un sector eficient al învățării în rândul adulților — guvernarea

38. constată că procesul de consultare care a avut loc în contextul comunicării a identificat importanța bunei guvernări pentru învățarea în rândul adulților, caracterizată, între altele, de

⁽¹⁾ Printre variabile se numără: (i) experiența/percepțiile anterioare legate de învățământ ale categoriilor-țintă, (ii) „stilurile de învățare” și orientările motivaționale ale participanților, (iii) scara și natura parteneriatului în cadrul forumurilor de învățare, (iv) gama și calitatea sistemelor de sprijin pentru adulți, a îndrumării, și a învățării *inter pares*, (v) validarea și recunoașterea formării la locul de muncă, pentru adulți, formale și non-formale, (vi) relația dintre învățarea în rândul adulților și nevoile socio-personale ale participanților și (vii) utilizarea unei game largi de abordări a învățării inovatoare, în primul rând a unor aspecte precum îndrumarea și sprijinul *inter pares*, un mediu de învățare psihosocial pozitiv etc.

axarea pe cursantul adult, de abordările inovatoare în procesul de învățare, de analiza eficienței a nevoilor din procesul de învățare, de planificarea locală și regională și de nevoia unei abordări planificate și sistematice la toate nivelurile și în cadrul tuturor elementelor învățării în rândul adulților, formale și informale;

39. salută rolul central acordat învățării în rândul adulților în sfera guvernantei și ia notă cu satisfacție de valoarea contribuțiilor autorităților locale și regionale în cadrul parteneriatului privind învățarea în rândul adulților;

Un sector eficient al învățării în rândul adulților — punerea în aplicare

40. este de acord că provocarea cu care se confruntă învățământul pentru adulți într-o Europă extinsă, cu 27 de membri, este de a „furniza servicii” care să poată, în același timp, să includă motivațiile cursanților, interesele și nevoile pe care le are o piață a forței de muncă ce a suferit sau suferă schimbări și necesitățile societății și să atenueze și să învingă, prin acțiuni corelate, obstacolele multidimensionale din calea participării;

41. atrage atenția asupra faptului că eficiența colaborării în rețea cu școlile din ciclul secundar nu numai că asigură, din punct de vedere al costurilor, eficiența educației și a formării profesionale, ci este importantă și pentru familiarizarea tinerilor cu educația și formarea profesională pentru adulți. Astfel, încă de la o vârstă fragedă, tinerii conștientizează existența centrelor de educație pentru adulți și vor fi deci capabili, la momentul potrivit, să utilizeze eficient astfel de centre, în funcție de propriile lor nevoi;

42. consideră că, prin punerea în comun a resurselor destinate învățământului și formării tinerilor și adulților, este posibil, pe de o parte, să se răspundă, într-un mod cuprinzător și flexibil, cerințelor mereu în schimbare ale locurilor de muncă, nevoilor specifice ale învățământului pentru adulți și cererii de profesori calificați și, pe de altă parte, să se îmbunătățească raportul cost/eficiență în sistemul de învățământ;

43. salută măsurile subliniate în timpul procesului de consultare legat de participarea la programele de învățare în rândul adulților, întrucât acestea reflectă bunele practici de la nivel internațional, și propune următoarele:

- o inițiativă în cadrul programului „Competențe de bază pentru adulți în comunitate și la locul de muncă” (CWABS — Community-Workplace Adult Basic Skills), pentru a utiliza mai bine cadrul comunității și al locului de muncă în sprijinul învățării în rândul adulților;
- sprijin pentru o rețea europeană formată din organizații locale și regionale care oferă programe de învățare pentru adulți și din organizații de motivare/consiliere;
- extinderea accesului la institute de învățământ superior prin înlesnirea programelor de calificare „o treaptă mai sus”, prin măsuri inovatoare de înlesnire a participării continue a cursanților în programe de învățare cu timp întreg sau timp parțial;

44. regretă că, deși Comisia Europeană solicită să se asigure investiții adecvate în învățământul pentru adulți, precum și o monitorizare mai bună a acestuia, atât sectorul public, cât și cel privat oferă în prezent fonduri insuficiente în acest domeniu;

45. solicită un nivel sporit de finanțare a programelor actuale și viitoare pentru a se menține impactul potențial al acestora asupra învățământului pentru adulți;

PLAN DE ACȚIUNE

Analizarea efectelor reformelor privind învățământul pentru adulți în toate sectoarele educației și formării profesionale din statele membre

46. ia notă de relația strânsă dintre învățământul pentru adulți și celelalte sectoare (bine dezvoltate) ale procesului educațional și de faptul că angajarea într-un episod de învățare pentru adulți, formal sau informal, nu înseamnă niciodată că se pornește de la zero, ci li se oferă adulților posibilitatea de a se dezvolta continuu și, astfel, de a oferi societății o valoare adăugată;

47. salută dezvoltarea cadrelor naționale de acordare a calificărilor (CNC) și faptul că învățământul pentru adulți devine un lucru obișnuit și consideră că analiza focalizată a unor astfel de tendințe în planul de acțiune va aduce coerență și va oferi un statut mai puternic învățământului pentru adulți în Europa;

Îmbunătățirea calității învățământului pentru adulți

48. consideră că este importantă profesionalizarea persoanelor angajate în învățământul pentru adulți, inclusiv furnizarea unei formări continue specifice învățării în rândul adulților. Aceste persoane reprezintă contactul „din linia întâi” și punctul de referință pentru mulți cursanți. Calitatea materialului predat, a serviciilor și a metodelor de predare ale acestora este vitală pentru transpunerea efectivă a *retoricii* politicii europene privind participarea mai amplă și mai activă la programele de învățare pentru adulți în *realitatea* dezvoltării acestui sector;

49. consideră că personalului didactic trebuie să i se asigure cunoașterea activităților economice prin intermediul unei interacțiuni și a unei cooperări flexibile cu universul acestora;

50. urmărește cu interes identificarea bunelor practici europene în studiul care urmează să apară, intitulat *Adult learning professions in Europe (Profesiile din cadrul învățământului pentru adulți din Europa)*, care va servi ca bază coerentă pentru dezvoltarea „profesională”. Este salută natura incluzivă a listei părților interesate și a celor care contribuie la învățământul pentru adulți;

Sporirea posibilităților pe care le au adulții de a „urca cu o treaptă mai sus”, și anume de a obține o calificare superioară cu cel puțin un nivel calificării anterioare

51. este de părere că această măsură a „urcării cu o treaptă mai sus” poate avea un efect pozitiv asupra motivației adulților și asupra participării continue a cursanților la un proces pe tot parcursul vieții. Aceasta ține seama, printre altele, de modelele demografice în schimbare din Europa, ascultând în mod activ de „vocea cursanților înșiși” și de informațiile, serviciile de orientare și resursele unui învățământ pentru adulți de calitate. Un element important pentru mulți cursanți adulți îl reprezintă sentimentul personal de autoafirmare și o certă stare de bine asociată cu succesul în procesul de învățare (formală/informală);

52. este de părere că planul de acțiune ar putea avea o contribuție pozitivă la realizarea de proiecte de bune practici pentru atragerea categoriilor-țintă și ar putea acorda o valoare mai mare rezultatelor unor proiecte precum Grundtvig, propunând o utilizare mai bună a mass-media pentru promovarea disponibilității și gradului de adecvare al programelor de învățământ pentru adulți, în special în rândul grupurilor greu de abordat;

Accelerarea procesului de evaluare și de recunoaștere a învățării non-formale și informale pentru categoriile dezavantajate

53. subliniază că extinderea bazei de cursanți în sine, într-un mod incluziv și axat pe dezvoltare, reprezintă recunoașterea și susținerea gamei diverse a capacităților, a „inteligențelor”, a competențelor generale și socio-personale, a experiențelor etc. ale tuturor cetățenilor europeni. Acestea reprezintă contribuții importante pe care cursantul adult le aduce programului de învățare. Este importantă organizarea posibilităților de învățare pe tot parcursul vieții în așa fel încât să se asigure faptul că, acolo unde este posibil, noile cunoștințe, aptitudini și atitudini pot fi corelate de către cursanți cu mediul în care trăiesc și că acestea sunt adaptate nevoilor individuale;

54. salută propunerile conținute în planul de acțiune, cum ar fi identificarea bunelor practici în recunoașterea și acceptarea învățării non-formale/informale și subliniază învățarea *inter pares* și realizarea în comun a materialelor generice de învățare, întrucât recunoașterea și validarea acestora vor avea o valoare motivațională certă pentru sector, și mai ales pentru cursantul însuși; de aceea, validarea trebuie efectuată la nivel local și regional, cu implicarea diferitelor sectoare de ocupare a forței de muncă, atât în identificarea nevoilor, cât și în procesul de validare;

55. este de părere că recunoașterea incluzivă a experiențelor de învățare anterioare ar trebui să reprezinte o valoare deosebită pentru lărgirea și intensificarea participării *persoanelor în vârstă din Europa*. Datele provenite din diverse studii arată că persoanele în vârstă nu reprezintă o categorie vizibilă în sistemele europene de învățământ și tendințele demografice demonstrează fără echivoc urgența orientării și concentrării asupra acestui grup;

56. consideră că neparticiparea sau participarea redusă a acestui grup are implicații majore pentru grupul însuși, cum ar fi implicații legate de sănătate, sociale, civice, economice, culturale, precum și în privința legăturii dintre generații și a coeziunii europene. Bunele practici și principii ale *gerontologiei educaționale* trebuie să încerce să stabilească cu acest grup parteneriate eficiente de învățare pentru adulți, să recunoască și să accepte nevoile de învățare, aspirațiile, realizările, experiența, motivațiile, stilurile de învățare, așteptările etc. ale acestui grup și să

combată miturile și stereotipurile referitoare la învățământul pentru persoane în vârstă;

57. solicită ca, la furnizarea programelor de învățare de calitate și finanțate adecvat, să se țină seama de aspectele cognitive, fizice, motivaționale și legate de înclinații, precum și de atitudinea față de învățare etc. ale acestui grup din ce în ce mai important în Europa;

58. se pronunță pentru ca tot mai mulți oameni să beneficieze de *utilizarea și influența tehnologiei informației și comunicării (TIC)* în domeniul învățământului pentru adulți;

59. subliniază că există indicii semnificative că răspândirea rapidă a învățării online în Europa riscă să genereze o nouă formă de inegalitate socială, respectiv excluziunea digitală. Datele diferitelor studii sugerează că, deși numărul persoanelor care au acces la internet și la utilizarea de durată a acestuia (pentru învățare) este în general în creștere în Europa, acest număr rămâne relativ redus printre diferitele grupuri de risc;

60. atrage atenția că inechitățile referitoare la accesul la TIC sporesc, în loc să reducă, obstacolele care stau în calea participării la învățare a adulților. Termenul „decalaj digital” indică diferențe mari și dezechilibre substanțiale între generații, zone geografice, categorii socioeconomice, bărbați și femei în ceea ce privește accesul inegal la TIC și la utilizarea acesteia. „Metodele combinate”, calitatea experienței de e-învățare, obstacolele în calea participării la e-învățare etc. sunt aspecte importante ale învățământului pentru adulți eficient în Europa. Preocuparea reală este aceea de a profita de posibilitățile oferite de noile tehnologii și de utilizarea facilităților de învățare locale și regionale, pentru a asigura faptul că tot mai multe persoane pot beneficia de acestea;

Îmbunătățirea activității de monitorizare a sectorului învățării în rândul adulților

61. recunoaște că eșecul constat în demonstrarea avantajelor învățării în rândul adulților reprezintă o slăbiciune semnificativă a acestui sector și are implicații majore pe plan personal, social, economic, structural, precum și pe cel al politicilor și al resurselor;

62. consideră că ridicarea statutului și a valorii învățării în sine în rândul adulților în cadrul activităților personale, locale, regionale și naționale nu se poate realiza printr-un proces cantitativ de tip „cutie neagră”, de intrare-ieșire a datelor și rezultatelor, ci printr-un angajament calitativ, axat pe comunicare și bazat pe analize. Căutarea unor puncte de vedere și „principii de bază” etc. comune va aduce beneficii acestui sector și acțiunile enumerate în comunicare sunt binevenite în această privință.

Bruxelles, 19 iunie 2008.

Președintele
Comitetului Regiunilor
Luc VAN DEN BRANDE

Avizul Comitetului Regiunilor privind clusterelor și politica privind clusterelor

(2008/C 257/12)

COMITETUL REGIUNILOR

- invită Comisia Europeană să elaboreze un program-cadru care să faciliteze cooperarea și interconectarea între toate administrațiile implicate și care să stabilească liniile directe pentru crearea clusterelor, precum și pentru interconectarea clusterelor, inclusiv la nivel transfrontalier. Cooperarea între clusterelor este percepută ca un mijloc promițător pentru întărirea capacității de inovare în Europa și pentru a atrage atenția investitorilor și inovatorilor la nivel mondial asupra acestora. Din acest motiv, cooperarea transfrontalieră a organizațiilor clusterelor nu trebuie limitată doar la nivel european, ci ar trebui să aibă loc la nivel global, astfel încât obiectivul final să fie crearea unor „clusterelor de nivel mondial”;
- consideră că este necesar un cadru strategic global care să includă viziunile diverșilor actori interesați (administrații publice, universități, centre de cercetare și întreprinderi) și care să permită gestionarea coordonată a celor trei procese descrise anterior:
 - să permită crearea condițiilor necesare încurajării și dezvoltării de clusterelor;
 - să favorizeze punerea în aplicare a inițiativelor propuse de clusterelor;
 - să se obțină interconectarea clusterelor, atât la nivel național cât și transfrontalier, care să permită schimburile de experiență și cooperarea;
- propune, în acest context, ca prim pas în dezvoltarea acestui cadru strategic, crearea unui grup de experți de nivel înalt, care să studieze această chestiune și să definească pentru Consiliu și pentru Comisie orientările privind integrarea și armonizarea criteriilor.

Raportor: dl Antonio GONZÁLES TEROL (ES/PPE), Director general pentru afaceri europene al Regiunii autonome Madrid

RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR,

ÎNTRUCÂT Consiliul Competitivitate, care s-a întrunit la 6 decembrie 2006, a plasat crearea de clustere printre cele 9 acțiuni prioritare pentru consolidarea inovării europene;

ÎNTRUCÂT Comitetului Regiunilor i s-a solicitat de către Președinția slovenă să elaboreze un aviz înainte de terminarea semestrului în curs, astfel încât opinia sa să poată fi luată în considerare la elaborarea comunicării Comisiei Europene asupra politicii privind clusterelor (iulie 2008);

AVÂND ÎN VEDERE concluziile Președinției Consiliului European care a avut loc la 13 și 14 martie 2008 la Bruxelles, conform cărora, pe de o parte, ar trebui coordonate mai bine eforturile de îmbunătățire a condițiilor-cadru pentru inovare, inclusiv prin îmbunătățirea legăturilor dintre oamenii de știință, industrie și clusterelor internaționale, ca și prin dezvoltarea de clustere și de rețele regionale, și, pe de altă parte, ar trebui să existe o implicare mai puternică a IMM-urilor inovatoare în clustere și în achizițiile publice;

Considerații generale

1. invită următoarea Președinție (cea franceză) să continue să promoveze elaborarea de rapoarte și studii referitoare la clustere, precum și dezbaterile politice, precum și să exploreze posibilitatea întreprinderii unor noi acțiuni în cadrul strategiei referitoare la politica privind clusterelor pe care o pregătește Comisia;

2. înțelege prin „cluster” o concentrare geografică de întreprinderi specializate într-un sector, aflate în conexiune cu furnizori specifici și cu alte întreprinderi din sectoare conexe, care se află în concurență, colaborând în același timp. Acest sector cuprinde mai multe ramuri cu o îmbogățire reciprocă a disciplinelor și activităților. Într-adevăr, clusterelor își dezvoltă potențialul maxim atunci când sunt în măsură să profite din plin de interdependență pentru a miza pe activități complementare, creând astfel sinergiile care să ducă la creșterea comună a întregului sector și de care beneficiază toți participanții la cluster; astfel, se vorbește de „coopetiție” ca strategie de afaceri, la jumătatea drumului între cooperare și concurență, care este specifică clusterelor și creează niveluri sporite de competitivitate. Între membrii clusterului trebuie să existe o încredere reciprocă, iar aceștia trebuie să împărtășească aceleași obiective și priorități, astfel încât să se poată ajunge la o coordonare totală într-un context multiplu pe mai multe niveluri;

3. recunoaște că Uniunea este deficitară în ceea ce privește transformarea ideilor în noi produse și servicii și că este necesară adoptarea unor noi politici publice care să faciliteze interconectarea diferiților actori sociali implicați în crearea, transmiterea și aplicarea cunoștințelor. De fapt, este necesară dezvoltarea unor noi conexiuni între administrațiile publice, universități, centrele de cercetare și întreprinderi;

4. consideră că este necesar, dar nu și suficient până acum, să se investească în cercetare și dezvoltare. Pentru a consolida inovarea în Europa, trebuie să ne unim forțele și să orientăm în mod specific investițiile către sectoarele strategice;

5. subliniază faptul că simpla concentrare teritorială a întreprinderilor nu garantează dezvoltarea clusterelor și, de fapt, nici a economiilor de rețea, a sinergiilor și a competitivității. Este necesară obținerea unei mase critice, o cantitate suficientă de producție, în lipsa căreia nu se poate vorbi de clustere. De asemenea, este necesar să se acorde atenție aspectelor calitative și condițiilor externe, mai ales în ceea ce privește încrederea reciprocă și stabilitatea relațiilor dintre întreprinderi în vederea întreprinderii unei acțiuni comune cu caracter durabil;

6. consideră că datele statistice nu sunt suficiente pentru evaluarea acestor două aspecte și sugerează Observatorului European al Clusterelor să elaboreze un studiu privind condițiile necesare pentru a fi luate în considerare aceste două aspecte care determină existența unui cluster și își oferă sprijinul, date fiind experiența și proximitatea sa față de regiuni;

7. consideră că clusterelor sunt motoare importante și catalizatoare ale inovării, sporesc competitivitatea și dezvoltarea durabilă a industriei și a serviciilor și întăresc dezvoltarea economică a regiunilor prin intermediul creării de bunăstare și de locuri de muncă. Acestea contribuie, așadar, la coeziunea teritorială, unul dintre obiectivele urmărite de UE prin Tratatul de la Lisabona;

8. consideră că, în multe cazuri, este necesară participarea autorităților publice și entităților private la încurajarea creării de clustere și la sprijinirea menținerii acestora în fruntea sectoarelor respective;

9. Sectorul public poate juca de asemenea un rol semnificativ în tratarea dificultăților cu care se confruntă inițiativele din domeniul clusterelor prin:

— oferirea de asistență în stabilirea obiectivelor și în monitorizarea performanțelor;

- facilitarea procesului legat de inițiativa în domeniul clusterelor în timp, pe măsură ce se dezvoltă și se maturizează (a se vedea și punctul următor);
- integrarea inițiativei privind clusterelor într-o agendă politică mai largă.

10. consideră, de asemenea, că rolul sectorului public trebuie să fie acela de a crea condițiile necesare pentru dezvoltarea clusterelor, și anume:

- garantarea existenței unui capital uman de înaltă calificare;
- facilitarea demersurilor administrative pentru crearea și dezvoltarea clusterelor;
- promovarea creării de centre de informare și de centre integrate de servicii;
- sprijinirea colaborării între centrele educative și clustere, în special prin intermediul creării de centre comune pentru formare specializată. Fiecare stat membru ar trebui să dispună de cel puțin un centru pentru formare specializată în domeniul politicii privind clusterelor;
- garantarea disponibilității instrumentelor financiare adecvate care să poată acoperi necesitățile clusterului, precum și relația între întreprinzători, centre de inovare, investitori și surse de finanțare;
- facilitarea mijloacelor de coordonare în interiorul clusterului și cu alte clustere situate în exterior, precum și a relațiilor acestora cu administrațiile publice;
- promovarea dezvoltării posibilităților clusterului către exterior, precum și promovarea activității acestuia în medii internaționale și formarea de rețele transfrontaliere; o politică publică adecvată poate facilita crearea unei imagini de marcă a regiunii (și a clusterului), ceea ce multiplică șansele acestuia de creștere în exterior;
- promovarea cercetării, dezvoltării și inovării în domeniul său de acțiune, acordând o atenție deosebită factorilor critici pentru crearea și dezvoltarea acțiunilor inovatoare care pot avea, printre altele, un efect de pârghie în sectorul privat;
- sprijinirea și accelerarea inițiativelor private, fără a pierde din vedere că cele trei niveluri ale administrației trebuie să fie interconectate, și anume cel comunitar, cel național și cel regional; acesta din urmă are un rol hotărâtor în definirea și aplicare politicilor de sprijinire a clusterelor;

Cu toate acestea, Comitetul subliniază că autoritățile publice trebuie să evite două greșeli importante:

- trebuie să evite crearea de clustere de la zero, dacă acestea nu există; clusterelor sunt în general rezultatul unei evoluții istorice și, de aceea, orice creare artificială este, de obicei, sortită eșecului;
- din aceleași motive, autoritățile trebuie să evite prelungirea artificială a vieții clusterelor atunci când piețele și tehnologia au dus la îndepărtarea acestora;

11. confirmă faptul că, pentru a fi competitive pe piața mondială, clusterelor trebuie să își creeze o rețea solidă între

întreprinderi, universități și autoritățile publice, precum și un proces de inovare constantă care să le permită obținerea de noi sinergii în orice moment. Numai în acest fel se poate garanta viabilitatea clusterului pe viitor. Trebuie precizat de la început că, deși excelența este o caracteristică a clusterelor, este necesar să se aibă în vedere faptul că nu toate clusterelor pot ajunge în același timp la același nivel de dezvoltare și nici la aceeași dimensiune internațională. În acest domeniu excelența se obține cu răbdare în timp, prin intermediul mijloacelor financiare specifice, a unei bune guvernante și a reformelor structurale orientate către piață, care să permită mobilitatea necesară a factorilor (capital de risc și cercetători);

12. consideră că, dată fiind actuala globalizare a piețelor, crearea unor „global value chains” (GVC) prin intermediul clusterelor este esențială în vederea îmbunătățirii coordonării între întreprinderi și, în definitiv, a nivelului global de competitivitate. Chiar dacă inovarea este o caracteristică fundamentală a tuturor clusterelor, trebuie menționat faptul că acestea nu sunt create doar în sectoarele de înaltă tehnologie, ci pot apărea și în sectoarele de nivel tehnologic mediu și scăzut;

13. subliniază faptul că clusterelor pot interesa în mod special IMM-urile care găsesc în acestea un mediu care le înlesnește contactul cu universitățile și marile întreprinderi și care le permite, de asemenea, accesul la rețelele de comerț internațional;

14. cu toate acestea, atrage atenția asupra faptului că în unele țări și regiuni se acordă o atenție exagerată IMM-urilor, pierzând din vedere faptul că prezența scăzută a marilor întreprinderi poate limita impactul economic al clusterelor;

Contribuția la Agenda de la Lisabona

15. consideră că, în prezent, mobilitatea factorilor și costurile ridicate din economiile dezvoltate favorizează apariția proceselor de delocalizare, fenomen care trebuie contracarat prin orientarea sistemelor de producție către activități cu o valoare adăugată mai mare, în special către activități care să implice un volum sporit de cercetare, dezvoltare și inovare;

16. consideră că **Agenda de la Lisabona** a fost creată pentru abordarea noilor provocări generate de globalizare și are următoarele obiective: de a valorifica capitalul uman existent în Uniune, de a conferi coerență politicilor de inovare, de a crea un cadru normativ care să întărească această coerență, precum și de a favoriza crearea și dezvoltarea de întreprinderi inovatoare și de îmbunătăți interfețele în cadrul sistemului de inovare, ceea ce va permite o evoluție către o societate deschisă către inovare și cunoaștere care va fi, prin urmare, capabilă să fie competitivă, dacă nu în materie de costuri, cel puțin în materie de creare de valoare adăugată;

17. subliniază că, pentru a-și spori competitivitatea, regiunile trebuie să dezvolte sectoarele cu investiții mari de capital, cu un pronunțat caracter inovator și care utilizează o forță de muncă înalt calificată;

18. reamintește că Europa înregistrează un deficit important în ceea ce privește cheltuielile de cercetare și dezvoltare în sectorul privat. În acest sens, Comitetul consideră că simpla creștere a cheltuielilor publice în cercetare și dezvoltare va fi inutilă dacă întreprinderile nu își asumă aceste obiective și nu întreprind acțiunile necesare. Cu toate acestea, este important ca fondurile publice destinate activității de cercetare-dezvoltare la nivel național să aibă o valoare suficient de ridicată, încât să-și poată demonstra eficiența. Este singura modalitate prin care aceste cheltuieli ajung pe piață prin intermediul cercetării și inovării. Cheltuielile publice în cercetare și dezvoltare pot reprezenta pârghia necesară pentru promovarea activităților de cercetare, dezvoltare și inovare private, astfel încât să se sporească considerabil procentul activităților de cercetare, dezvoltare și inovare în PIB-ul regiunilor europene. Pentru aceasta, este necesară combinarea a patru măsuri principale:

- întărirea **dezvoltării clusterelor** sau conglomeratelor de întreprinderi sau instituții publice în jurul activităților cu grad sporit de inovare;
- promovarea creării de spații fizice adaptate acestor activități, în cadrul cărora să coexiste cunoașterea (universitățile) și activitatea economică (întreprinderile): **parcurile științifice și tehnologice**;
- promovarea instrumentelor atât financiare cât și de altă natură, care să servească drept sprijin la **crearea de noi întreprinderi bazate pe inovare**;
- stimularea interconectării diverselor centre de cunoaștere și de cercetare, dezvoltare și inovare, promovarea forumurilor de schimburi de cunoștințe și favorizarea creării de rețele de regiuni care excelează în domeniul inovării;

Dezvoltarea dimensiunii comunitare

19. salută progresele realizate datorită sprijinului Comisiei Europene prin intermediul a numeroase programe și rețele care au permis înregistrarea unor mari progrese în domeniul concepției și definirii clusterelor și care permit, de asemenea, un schimb de experiență;

20. nu pune sub semnul întrebării sprijinul oferit de Comisia Europeană la dezvoltarea unor noi și mai bune clusteres la nivel național sau regional, dar subliniază necesitatea de informare asupra identificării sau dezvoltării de bune practici și de centre de identificare a instrumentelor care să poată fi utilizate sau consultate în mod sistematic. Aceste instrumente trebuie prezentate actorilor implicați în mod simplu și accesibil. Subliniază faptul că, în acest sens, Comitetul a lansat în prezent un studiu privind „Clusteresle și politicile în domeniul clusterelor: ghid pentru decidenții politici de la nivel local și regional”;

21. cu toate acestea, invită Comisia Europeană să elaboreze un program-cadru care să faciliteze cooperarea și interconectarea

între toate administrațiile implicate și care să stabilească liniile directe pentru crearea clusterelor, precum și pentru interconectarea clusterelor, inclusiv la nivel transfrontalier. Cooperarea între clusteres este percepută ca un mijloc promițător pentru întărirea capacității de inovare în Europa și pentru a atrage atenția investitorilor și inovatorilor la nivel mondial. Din acest motiv, cooperarea transfrontalieră a organizațiilor clusterelor nu trebuie limitată doar la nivel european, ci ar trebui să aibă loc la nivel global, astfel încât obiectivul final să fie crearea unor „clusteres de nivel mondial”;

22. consideră că cooperarea între clusteres este fundamentală pentru IMM-uri, întrucât facilitează informarea (ceea ce este vital) și schimburile tehnice și permite utilizarea comună a infrastructurilor de cercetare și a mijloacelor de producție;

23. observă că există un decalaj evident între preferința multor clusteres de a-și dezvolta activitățile în cadrul regiunii sau țării lor și enormele posibilități pe care le oferă schimbul de informații și bune practici cu alte clusteres vecine din alt stat;

24. invită Comisia Europeană să elimine toate barierele din calea comerțului și investițiilor din cadrul UE. Aplicarea normelor pieței interne stă la baza deschiderii piețelor către concurență;

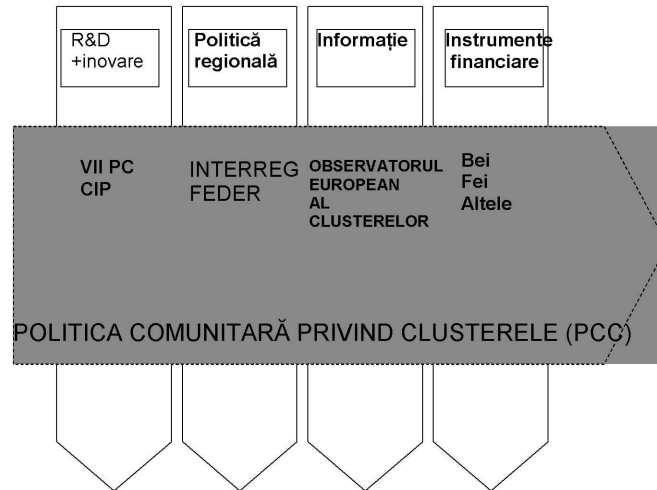
25. reamintește că obstacolele existente în calea comerțului, împreună cu diferențele în materie de legislație, de protecție socială și de sisteme administrative și fiscale pot deveni un factor important de limitare a cooperării transfrontaliere. În sfârșit, barierele lingvistice contribuie la menținerea gestionării și îndeplinirii obiectivelor clusterelor în limitele teritoriului național și la limitarea conexiunilor internaționale ale acestora;

Recomandările CoR

26. recomandă ca Comisia Europeană să remedieze fragmentarea orientărilor definite de UE pentru promovarea clusterelor și consideră necesară regruparea într-o singură orientare a promovării clusterelor și sprijinirii cooperării între acestea;

27. Având în vedere rolul din ce în ce mai important pe care Comisia îl atribuie autorităților regionale în promovarea, coordonarea și punerea în valoare a inițiativelor de constituire a unor clusteres, CoR consideră că însăși Comisia trebuie să asigure la nivelul regiunilor o mai mare vizibilitate a inițiativelor pe care le gestionează direct, în domeniul cercetării și inovării (în special Al 7-lea Program-cadru, PC 7, și Programul pentru inovare și competitivitate, PIC). Pe de altă parte, va trebui acordată o atenție specială asigurării unei interacțiuni corespunzătoare cu agențiile autonome create de Comisie în domeniul cercetării și inovării, și cu inițiativele tehnologice comune (*Joint Technology Initiatives* — JTI).

28. solicită integrarea și armonizarea criteriilor de sprijinire a clusterelor la nivel european, pe care le consideră esențiale pentru completarea politicilor de cooperare existente la toate nivelurile, și anume elaborarea unei **viziuni unice de acțiune**, având în vedere viziunea parțială a diverselor inițiative europene în favoarea clusterelor existente în numeroase domenii (cercetare-dezvoltare, politicile de cooperare interregionale, monitorizare tehnologică și concurențială, ajutoare pentru finanțarea proiectelor etc.);

29. subliniază că ansamblul măsurilor sprijinite prin această abordare cuprinzătoare trebuie să se concentreze pe obiectivele de creștere economică și competitivitate și pe domeniile de acțiune prioritare, care trebuie să depășească simplele schimburi de experiență și informații și să includă proiecte și acțiuni comune, schimburi de personal și de beneficiari între proiecte, crearea de rețele și instituții comunitare etc.;

Prin urmare, propune:

1. PUNEREA ÎN APLICARE A UNUI CADRU STRATEGIC COMUN PENTRU CLUSTERE

consideră că este necesar un **cadru strategic global** care să includă viziunile diversilor actori interesați (administrații publice, universități, centre de cercetare și întreprinderi) și care să permită gestionarea coordonată a celor trei procese descrise anterior:

- să permită crearea de condițiilor necesare pentru încurajarea și dezvoltarea de clustere;
- să favorizeze punerea în aplicare a inițiativelor propuse de clustere;
- să se obțină interconectarea clusterelor, atât la nivel național cât și transfrontalier, care să permită schimburile de experiență și cooperarea;

propune, în acest context, ca prim pas în dezvoltarea acestui cadru strategic, crearea unui grup de experți de nivel înalt, care să studieze această chestiune și să definească pentru Consiliu și pentru Comisie orientările privind integrarea și

armonizarea criteriilor. Acest grup ar trebui să aibă un grad mare de independență și să fie condus de o personalitate europeană renumită în acest domeniu. Din acest grup ar trebui să facă parte reprezentanți ai tuturor grupurilor interesate de această temă: din lumea politică, din diferitele organe de administrație, mai ales din cadrul administrației regionale, din întreprinderi cu experiență în administrarea clusterelor, din universități, din centre tehnologice și de cercetare, ca și din instituții financiare și alte instituții care ar putea oferi finanțare (rețele de investitori individuali, fonduri de capital de risc etc.);

consideră că acest cadru strategic va permite utilizarea diverselor inițiative care există deja în legătură cu clusterelor specializate și va aduce o viziune integrată a acestora, definind orientările care să permită promovarea dezvoltării proceselor din cadrul evoluției clusterelor.

FAZA DE INCUBARE

- crearea condițiilor necesare pentru dezvoltarea clusterului;
- acordarea de ajutoare financiare care să faciliteze interconexiunea întreprinderilor mici și mijlocii aflate pe același teritoriu și utilizarea eventualelor sinergii;
- implicarea întreprinderilor „locomotivă”;
- relații cu centrele de cercetare din sector;

FAZA DE LANSARE

- dezvoltarea relațiilor de încredere;
- interconectarea întreprinderilor care fac parte din diverse clustere pentru formarea de metaclustere transfrontaliere;
- crearea unui mod de organizare propriu și a unei imagini de marcă;
- dezvoltarea unei agende strategice de colaborare;

FAZA DE CREȘTERE

- crearea și dezvoltarea de proiecte proprii;
- integrarea clusterelor în platformele tehnologice europene;
- alianțe între clustere, platformă de cooperare între regiuni;
- difuzarea rezultatelor cooperării între clustere, asigurând în acest fel faptul că rezultatele proiectului ajung în alte regiuni;
- noi produse ca rezultat al inițiativelor de colaborare;

FAZA DE MATURITATE

- inovații și brevete proprii;
- apariția de subclustere comerciale;
- parteneriate strategice pentru dezvoltare economică;
- atragerea de noi investiții în regiune;

2. ACȚIUNI DE STIMULARE A CREĂRII UNUI CADRU STRATEGIC CARE SĂ CONFERE CREDIBILITATE PROCESULUI

recunoaște că trebuie stimulată **cooperarea între întreprinderile** din cluster, pentru a promova crearea unei rețele a rețelelor de clustere de prim rang, care să permită realizarea de servicii comune și schimbul de bune practici la nivel european și internațional. Acest lucru s-ar putea realiza, de exemplu, prin:

- dezvoltarea și difuzarea instrumentelor de cooperare pentru punerea în comun a cunoștințelor obținute în clusterelor regionale;
- promovarea de evenimente și reuniuni cu diversele părți interesate din diverse clustere, în special cu întreprinderile;
- elaborarea unui memorandum anual comun al activităților tuturor clusterelor europene;
- sprijinirea dezvoltării de servicii comune în domeniile formării, informaticii etc.;

subliniază că este esențial ca administrațiile să lanseze **proiecte de cerere anticipată** prin:

- conectarea observatoarelor și organismelor de supraveghere tehnologică din diverse regiuni prin crearea unui sistem european de monitorizare a cercetării și inovării industriale și îmbunătățirea informării asupra capitalului intelectual în vederea anticipării posibilelor soluții din domeniul ofertei și a tehnologiilor care ar putea crea valoare adăugată;
- stimularea cooperării cu platformele tehnologice europene;

- crearea de proiecte publice comune pentru diverse regiuni (specificații și procese de achiziții comune);

- stabilirea de norme comune în diverse regiuni care să promoveze sau să anticipeze dezvoltarea de tehnologii inovatoare;

subliniază că este necesară regruparea informațiilor existente într-o singură **platformă de informare europeană privind clusterelor (INFOCLUSTER)** a informației existente și includerea în aceasta a funcțiilor utile pentru întreprinderi (acoperite doar parțial în prezent). În acest context, Comitetul consideră că Observatorul European al Clusterelor este cea mai potrivită instituție pentru dezvoltarea acestei platforme de informare:

- un sistem de informare teritorială care să permită structurarea și centralizarea ofertei actuale în materie de infrastructuri și centre de cercetare, întreprinderi implicate în activități de cercetare, dezvoltare și inovare, universități și alte centre, domenii de cercetare promovate, contacte-cheie tehnice și politice etc. Acest instrument ar facilita relațiile dintre diversele centre de cunoaștere și clustere. Acesta ar putea fi lansat de Comisia Europeană în colaborare cu CoR, care ar furniza contactele cu regiunile și cu clusterelor existente la nivel regional;

- un barometru dinamic al competitivității care ar permite oricărui cluster să se compare cu altul cu caracteristici similare și să-și cunoască poziția în mediul său concurențial;

- pentru schimbul de informații, o cartografiere a programelor și politicilor naționale și regionale aplicabile în fiecare teritoriu în ceea ce privește ajutoarele destinate cercetării, dezvoltării și inovării, instrumentele financiare de sprijin, programele de formare și de schimb etc.;

- diverse rapoarte privind cele mai bune practici aplicate de întreprinderi sau de clustere pentru punerea în comun a cunoștințelor;

confirmă că este necesară promovarea colaborării între instrumentele financiare în favoarea inovării (capital/datorie/ajutoare directe) ale diverselor regiuni și țări, cu obiectivul de a facilita investițiile în proiecte mari, care să implice mai multe regiuni din diferite țări europene prin intermediul clusterelor și care ar putea beneficia de un mai mare sprijin în partea fondurilor europene, cum ar fi cele ale BEI și FEL;

consideră că este posibilă **punerea în comun a resurselor și serviciilor** între clustere, cu scopul de a permite accesul comun la servicii de mai bună calitate:

- bursă de locuri de muncă specializate și programe de schimb și de formare a cercetătorilor în sectorul privat;
- mobilitatea întreprinderilor prin utilizarea în comun a echipamentelor și serviciilor incubatoarelor de afaceri;
- schimb de competențe tehnice, de infrastructuri de cercetare și de instalații de producție, care să permită crearea de economii de valoare importantă și cu implicații extinse;
- sistem european de monitorizare a cercetării și inovării industriale și îmbunătățirea informării privind capitalul intelectual;

Bruxelles, 19 iunie 2008

3. **MĂSURI DE EVALUARE EX-ANTE, EX-DURANTE ȘI EX-POST, CU SCOPUL ORIENTĂRII VIITOARELOR ACȚIUNI**

consideră că evaluarea reprezintă un tip de cercetare care utilizează tehnici specifice și răspunde întrebărilor referitoare la acoperirea necesităților clusterelor, crearea unei politici corespunzătoare, punerea corectă în aplicare, impactul așteptat al acesteia, posibilitatea revizuirii obiectivelor care nu au fost îndeplinite sau posibilitatea sporirii eficienței politicii aplicate;

consideră că evaluarea este un instrument care trebuie utilizat pe toată durata procesului de punere în aplicare și care, pe lângă alte avantaje, întărește credibilitatea politicii privind clusteretele.

Președintele
Comitetului Regiunilor
Luc VAN DEN BRANDE

AVIZ CITITORILOR

Instituțiile au hotărât să nu mai menționeze, în textele lor, ultima modificare a actelor citate.

În lipsa unor dispoziții contrare, actele la care se face trimitere în textele publicate se consideră ca fiind actele în versiunea în vigoare a acestora.